

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

- cauerit non seruata forma statuti disponentis, quod tutores, & curatores non possint res illorum, quorum negotia gerunt, ultra triennium locare, nisi certa forma seruata; locatio quoad partem minoris ipso iure non ualet, in consil. 134. nu. 1. & 3.
- Tutor simpliciter contrahens in re ad pupillum dumtaxat pertinente in dubio tutorio nomine contraxisse censetur, in consil. 135. nu. 1.
- Et multo magis, si adiecta esset clausula omni meliori modo quo potuit, quamuis dictum esset per se, & heredes suos ibid. nu. 4.
- Et si proprio nomine contraheret, induceretur praesumptio doli, & delicti, propter quod ut suspectus remoueri, & poena infamiae puniri posset, ibid. nu. 2.
- Tutor abique solennitate bona pupilli potest ad modicum tempus pro iusta, & conuenienti pensione locare, ibid. nu. 6.
- Tutor bona pupilli specialiter pignorate, & hypothecare prohibetur, nisi ex causa iusta, & cum decreto, in consil. 135. nu. 10.
- Quod declaratur, & limitatur in contractu ualido quoad effectum excipiendi, ibid. nu. 11.
- Tutor rem aliquam faciens, aut simpliciter in ea consentiens ut tutor si bi non praedictat, quin postea iure suo circa rem illam uti possit, in consil. 163. nu. 11.
- Tutor rationem administrationis reddere tenetur, in consil. cxi. nu. 17.
- Tutor quando ex pecuniis pupilli acquisiuit, & locupletatus praesumatur, & quando non, ibid. nu. 19.
- Tutor in rem suam principaliter auctorari non potest, in consilio 182. nu. 1.
- Quid in consequentiam, & quando in re propria possit esse auctor, ibid. nu. 2.
- In tutore auctorante in re propria quomodo mala fides praesumatur, ibid. nu. 3.
- Tutorio nomine ut quid factum dicatur, quid requiratur, in consil. 184. nu. 1.
- Et quando etiam tutorio nomine factum censetur, ibid. nu. 3.
- Tutor simpliciter suo nomine contrahens super re ad ipsum, & ad pupillum pariter pertinente, censetur nomine suo proprio tantum, & non tutorio contraxisse, & multo magis super re ad ipsum solum pertinente, ibid. nu. 2.
- Tutoris scientia in querendis nocet pupillo, in consil. 181. nu. 19.
- Et quomodo tunc pupillo aduersus tutorem sit succursus, ibidem numero 20.
- Tutoris scientia nocet pupillo etiam quoad cursum temporis petendi restitutione ex capite ignorantiae, in consil. 182. nu. 12. & 15.
- Tutor male bona pupilli administrans, & illa occupans dicitur praedo, & spoliator, quamuis per vim expulsum illorum possessionem non occupauerit, in consil. 43. nu. 28.
- Tutor acquirens, seu possidens aliquid, quoad ad eum spectet ratio ad administrationis, quomodo, & cuius nomine acquirere dicatur, in consil. 38. nu. 3.
- Contra tutorem, qui pro pupillo litigauit, an, & quando executio in eius bonis fieri possit, in consil. cii. nu. 1. & 3.
- Et quid, si non legitime esset tutor, & se sit obtulisset, ibid. nu. 3.
- Tutor si male egerit, uel ex eius culpa, & mora pupillus, seu ipse tutor fuisse condemnatus, quomodo sit pupillo succursus, ibid. nu. 4. & 14.
- Tutoris mora in quo noceat pupillo, & in quo non, ibid. nu. 8. & 13.
- Ex tutoris mora, & dolo pupillus non debet teneri ultra id, ad quod principaliter tenebatur, quando ex ea mora, & dolo nihil ad pupillum peruenit, in consil. ciii. nu. 9.
- Contra, ibid. nu. 14.
- Ex tutoris mora pupillus conueniri potest, ut teneatur ultra principalem obligationem ad illud augmentum obligationis, quod ratione morae in quantitatibus debitis creuit, ibid. nu. 11.
- Tutor debet prius idoneus pronunciari, quam a iudice confirmetur, & tutela sibi decernatur, in consil. 113. nu. 1. & 5.
- Et quando hoc sit uerum, & quando secus, ibid. nu. 21.
- Tutori legitimo, uel datiuo an locus sit, quando proximior, & qui ab intestato pupillo succederet, & in tutela praefendus esset, minor esset, in consil. 123. nu. 2. & 27.
- Tutor datus a matre in testamento, qui est confirmatus, non est testamentarius, sed datiuus, ibid. nu. 3.
- Participat tamen in pluribus cum testamentario, ibid. nu. 28.
- Et illi legitimus tutor est praefendus, ibid. nu. 4.
- Et an id sit uerum, ibid. nu. 13. 16. & 18.
- Et quomodo ualide confirmari debeat, ibid. nu. 5. & 22.
- Eran solum quoad bona, in quibus mater filium pupillum heredem instituit, an uero etiam quoad bona paterna, & alia sit tutor, in consil. 123. nu. 6. & 29.
- Tutori legitimo sequentis gradus non autem datiuo est locus, quando mater curae esse desit, ibid. nu. 10.
- Tutor legitimus pronepotis est praeuus maternus, & proximior, quam sit praeuus paternus, ac etiam patruus, ibid. nu. 11. & 25.
- Tutor non est dandus, & est suspectus, qui se ultro ingerit, in consil. 123. nume. 14.
- Item, qui habet litem cum pupillo, aut est creditor, uel substitutus pupillo, ibid. nu. 15.
- Tutor etiam inuoluntarius datus in testamento patris, uel matris, & a iudice confirmatus debet praeferi legitimo, ibid. nu. 16.
- Tutor esse non potest, qui absque consensu, & auctoritate, seu decreto iudicis, & absque praesentia aliquorum se obligare non potest, ibid. nume. 19.

- Et qui liberam rerum suorum administrationem non habet, ibidem numero 20.
- Tutores datiuus, & dati in testamento patris, uel matris quando cum iustificatione, & quando sine, & quando cum citatione legitimorum, & quando sine possint, & debeant confirmari, in consil. 113. nu. 1. 12. 17. & 24.
- Tutores etiam, qui intulerint non contrahere, possunt restitutionem petere aduersus transactionem, uel pactum etiam iuratum, ex quo minor fuisse laesus, in consil. 33. nu. 21.
- Idem etiam si auctoritas, & decretum superioris interuenisset, solenturque contractus gestus esse, ibid. nu. 42.
- Tutori si fiat a testatore legatum liberationis a consecutione inuentarii, & a redditione rationis, & calu, quo teneretur rationem reddere, aliqua restituere, testator exnunc prout exnunc legauit ei omne id, in quo appareret ipsum teneri, an is administrationis rationem reddere, & reliqua restituere teneatur, in consil. 37. nu. 10.
- Tutor datus rebus, quae sunt in tali ciuitate, dicitur datus universis, in consil. 44. nu. 7.
- Tutor ratione suae administrationis tenetur pupillo acquirere, nec permittere bona pupilli periri, uel dissipari, in consil. 58. nu. 3.
- Tutor quando nomine pupilli aliquid facere, & acquirere dicatur, & quando nomine proprio, ibid. nu. 4.
- Tutor possessionem bonorum hereditatis delatae pupillo suo apprehendens, & ingrediens in dubio nomine pupilli ingredi, & illam pupillo acquirere censetur, in consil. 133. nu. 17.
- Tutor non potest nomine pupilli ratificare, seu illi ratificanti auctorizare in eo, quod ab ipso tutore gestum esset, in consil. 75. nu. 26.
- Tutor non factio inuentarii, & non praestatio satisfactionis, non potest administrationi tutelae ingerere, ibid. nu. 27.
- In tutorem pupillo seculari clericus a quo iudice dari possit, in consil. 101. nu. 23.
- Tutor testamentarius se administrationi facilius ingerit, quam alius, in consil. cii. nu. 2.
- TUTOR an censetur relicta uxor, quae fuit relicta domina, maritum, & usufructuaria, & administratrix omnium bonorum, in consil. cxxx. num. 2.
- De matre tutrice, uide in uerb. mater.

- V**ACARE officium, & beneficium, uide in uerb. officium, & in uerb. beneficium.
- V**ADERE uerbum an sit directum, uel commune, uel obliquum, in consil. 127. nu. 10.
- V**ALERE, & flagnum publica iure gentium esse potest, in consil. cxi. nu. 1.
- V**allis quae sit, ibid. nu. 11.
- Et quando, & quomodo publici iuris esse dicatur, & cognoscatur, ibid. nu. 14. & 17.
- Et quando publica est, in quo a flumine publico differat, ibid. nu. 2.
- V**ALOR, & estimatio monetae, seu pecuniae promissae in contractu tenditur secundum tempus contractus, & non secundum tempus solutionis, in consil. 143. nu. 18.
- Reliqua uide in uerb. moneta, & in uerb. pecunia.
- S**uper ualoris, & pretii probatione, si testes uariant, quibus sit standum, in consil. cii. nu. 34.
- V**ALOR, & pretium melius probatur per aestimatores, & iudice assensum, quam per testes examinatos, ibid. nu. 35.
- V**ALOR uerus rei per quos testes probetur, in consil. 112. nu. 13.
- V**ARIARE in electione, & iterum eligere an, & quando possit, uel ea est potestas eligendi, si prius indignum, & incapax elegit, in consil. 23. nu. 19. usque ad nu. 21.
- V**ariare non dicitur reus, qui de homicidio simpliciter inquisitus, & interrogatus negauit, & postea conuictus declarat suum negatum, probando le ad sui defensionem, aut prouocatum occidisse, in consil. cxi. nu. 3.
- V**ARIETAS temporum, uide in uerb. tempus.
- V**ASA aurea, & argentea episcopus pro reparatione, & restitutione ecclesiae potius uendere debet, quam canonicos, & clericos in suas redditibus grauare, & quomodo hoc sit uerum, in consil. 3. nu. 41.
- V**ASALLIGIUM est duplex, & quando constituitur proprie feudum, & quando improprie, in consil. lxx. nu. 47.
- V**asalligium proprie sumptum ex consuetudine, & pacto ad hereditatem descendentes per se inuicem transire potest, in consil. 65. nu. 7.
- V**asalligium, & feudum concessio arguitur ex reservatione fidelitatis, homagii, & similibus, in consil. 66. nu. 1.
- V**asalligii ius ex subfeudo competens dicitur non utile dominium, uel quoddam ius personale, & potius quaedam imago, seu quaedam reliqua utilis dominii, in consil. 76. nu. 11.
- V**ASALLVS, & feudatarius qui sit, in consil. 65. nu. 87.
- V**asallus proprie, & improprie quis dicatur, ibid. nu. 88.
- V**asallus quis dici potest absque eo, quod sem in feudum a domino habuerit, ibid. nu. 89.
- V**asallum protegere ad dominum feudi, tanquam superiorem spectat, in consil. 67. nu. 5.
- V**asallus si accedente consensu domini, faciat actum unum, & plures contrarios suis concessionibus, utique suo, sibi praedictat, & priuilegium suum amittit, in consil. 67. nu. 36.
- V**asallus feudum uendere, aut donare non potest, ibid. nu. 47.
- V**asalli unius factum non praedictat alteri in inuicem comprehenditur, ibid.

Index Consiliorum

Aug. Beroij

et, ibidem nu.
339
ando cum
rimorum, &
nu. 1. 2. 3.
340
restituta
um, ex quib.
341
ter, solenne
342
one inueni
reddere, &
ei omne ius
onem reddere
343
ius inueni
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

Reliqua uide in uerb. feudum.
1 Vasallus interfectus fratrem domini, uel fratrem suum an feudo priue-
tur, in consil. 78. nu. 18. 341
1 Vasallus semel monitus a suo superiore, ut ab illicitis exactionibus, &
grauaminibus contra subditos desistat, & non desistens potest feudo
per superiorem priuari, in consil. 81. nu. 19. 347
Et an exculatur ex solutione quandoque a subditis sine contraditione
facta, ibid. nu. 20. 347
1 Vasalli respectu eorum locorum in locum regis, uel domini superio-
ri subrogati, quomodo intelligantur, in consil. 81. nu. 34. 348
1 Vasalli filii, & heredes non possunt propter felloniam uasalli defuncti
feudo priuari a domino, nisi contra uasallum uiuentem declaratio pri-
us super hęc fellonia facta, uel lis mota fuisset, in consil. 98. nu. 35. 414
1 Vasallus concubens cum uxore domini sui uiuentis feudo priuatur, &
quid si dominus mortuus esset, in consil. 32. nu. 15. 144
1 Vasallus testari potest de feudo dato pro se, & quibuscunque heredibus,
in consil. 130. nu. 31. 391
1 Vasallus licet non possit feudum uniuersale, seu omnes res illius aliena-
re, tamen rem illius particularem etiam quoad directum dominium
potest alienare, in consil. 152. nu. 25. 663
Et quomodo alienatio saltem ualere possit, ibid. nu. 26. 663
Et si alienatio non ualeat, ad dominum feudi, & non ad alium spectat ius
illud reuocandi, ibid. nu. 27. 663
1 Vasallus ecclesie ad hoc, ut iure suo priuatur, debet esse in dolo, in con-
sil. 196. nu. 9. 744
1 Vasallus accipiens de eisdem bonis inuestituram ab alio diuerso domi-
no tacite renunciat omnibus iuribus ex priori inuestitura sibi com-
petentibus, in consil. 109. nu. 6. 452
Omneque ius suum amittit, & si iterum de eisdem bonis inuestiri potia-
tur, maxime a diuerso domino, feudum dicitur nouum, & de illo, ut
de nouo iudicatur, ibid. nu. 7. ead.
Maxime si canonem annuatim huic secundo, a quo fuit inuestitus, conti-
nuè soluit, ibid. nu. 9. ead.
1 Vasalli de natura feudi dominum in exercitu sequi, illumque defende-
re tenentur, in consil. 115. nu. 6. 473
1 In uasallos dominus feudi iurisdictionem habet ratione feudi, ibidem
num. 7. ead.
1 Vasallus si aduersus dominum, a quo habuit feudum, delinquat, priua-
tur feudo, quod ad ipsum dominum reuertitur, non autem sicut ap-
plicatur, in consil. exilii. nu. 58. 471
Nec dominus tenetur illud filius delinquentis dimittere, ibi. nu. 59. ead.
Et potius aliis agnatis, quam ipsi filijs concedere potest, & debet, ibid.
nu. 60. ead.
1 Vasallus est similis usufructuario, & edificium a domino positum abs-
que consensu domini tollens, & diruens preiudicat domino, in con-
sil. 118. nu. 12. 340
Emutando etiam in melius formam, statum, & qualitatem rei, inuito,
& infcio domino; causam domini deteriore facit, ibid. nu. 13. ead.
1 Vasallus solum domini utile, & naturalem possessionem habet, domi-
nus uero proprietatem, seu dominium directum, ac ciuilem possessio-
nem, ibid. nu. 17. 347
1 Vasalli heres uolens finito feudo possessionem illorum bonorum appre-
hendere, & contra dominum retinere, dicitur dominum in sua ciuili
possessione turbare, & quomodo tunc domino succurratur, in consil.
45. nu. 20. 148
Et quid si auctoritate iudicis, possessionem apprehenderet, domino non
citato, ibid. nu. 24. 148
1 Vasallum propter felloniam commissam a iure suo ecedisse ius decla-
randi non transit contra heredes, & successores uasalli, in consil. 49.
nu. 15. & 17. 162
1 Vasallus principis, & ratione feudi tantum subditus non potest aduer-
sus dominum suum crimen lese maiestatis committere, in consil. 165.
nu. 6. 474
Et quando hoc sit uerum, & quando secus, ibid. nu. 17. 18. 19. 20
De renunciatione, & transactione facta, a uasallo, uide in uerb. renuncia-
tio, & in uerb. transactio.
1 VERTAS, & fertilitas, ac fertilitas quæ sunt, & quomodo iudicentur,
in consil. 131. nu. 15. 314
1 Vbertas annorum preteritorum in locatione quoad remissionem faci-
endam debet compensari cum sterilitate, & damno alterius anni, ibi.
nu. 5. 513
1 Vbertas præcedens, uel subsequens in locatione cum sterilitate compen-
satur, ut conductor ad soluendum integram pensionem anni sterilis,
& ad presentandum in contractu teneatur, in consil. exl. nu. 3. 531
Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 32. 33. & 34. 533
1 Vbertas augmentatiua, & suppletoria, seu compensatiua in contractu lo-
cationis quæ sit, & quando considerari possit, ibid. nu. 34. 533
1 Cum ubertate aliorum annorum conductor compensare teneatur, ut qua-
tenus fuerit ubertas fructum teneatur, in consil. 157. nu. 13. 592
1 VECTIGALIA, & grauamina iniuncta dominus imponens subditis mor-
taliter peccat, in consil. 81. nu. 27. 347
1 Vectigalia exigendi ius non transit cum translatione iurisdictionis, cuius
ue exercitii, nisi sit specialiter expressum, in consil. xx. nu. 10. 71
Idem de penis, seu mulctis, quæ ob fraudata vectigalia exigentur,
quæ debentur illi, cui vectigalium, & pedagiorum redditus, ac emo-
lumenta debentur, ibid. nu. 11. 71
1 Vectigalia conferuari, & ampliari potius, quam minui debent, in consil.
76. nu. 9. 248
1 In uectigali exigendo publicani quomodo possint ciuitati præiudica-
re, in consil. 137. nu. 7. 348

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 Vedigalis commissi pena quando duplum esse debeat, in consil. cxliiii. nu. 4. 469
- 3 Vedigalis fraudandi animum non habuisse ex quibus quis cognoscatur, in consil. 144. nu. 5. & 7. 470
- Et quando eius iuramento, quod uoluerit fraudare, sit standum, ibidem nu. 8. cad.
- Reliqua uide in uerb. *fraus*, & *fraudare*.
- 3 Vedigalis exigendi ius quando, & a quo ad perpetuum ciuitatis praeiudicium possit alterari, & a quo non, in consil. 137. n. 6. 17. & 19. 384. cu seq.
- 3 In uedigalis materia consuetudo antiqua immemoralis non minus operatur, quam speciale principis privilegium, ibid. nu. 1. 383
- 3 Super uedigali, & datio soluendo compositio, & conuentio, seu remissio a datariis, & publicanis de iure fieri potest, ibid. nu. 3. cad.
- Et quibus hanc compositio, aut remissio nocere debeat, ibid. nu. 4. cad.
- 3 Aduersus uedigalium exactionem praescriptio quid requiratur, in consil. 137. nu. 10. 384
- 3 Super uedigali exigendo sententia lata inter datarios, & mercatores aliis quoque in ea causa non presentibus, & partem non habentibus nocet, ibid. nu. 13. 385
- Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 23. 24. 28. & 30. 385 & 386
- De uedigalibus disponere augendo, uel miuendo ad quem pertineat, ibid. nu. 19. 385
- 3 Vedigalia noua imponere, seu exigere quando utilitatem publicam contineat, ibid. nu. 29. 386
- Vide reliqua in uer. *datium*, & in uer. *gabella*.
- Vedigalis fraudari poenae, & multae, & commissae, uide in uer. *poena*, *multa*, & *commissa*.
- 1 VESTIMENTA, pensiones, & similia potius fructibus industrialibus, quam usuris aequiparantur, in consil. 44. nu. 7. 151
- 2 VET: Haec dictio cum nomine collectiuo magis disiungit, quam copula, & quae statet disiunctio, in consil. 97. nu. 18. 422
- 3 Disiunctio uel posita inter plura non aequiparatur uniuersali, sed stat altera, & altera parte adimpleri sufficit, in consil. cxlii. nu. 2. 403
- Et posita inter duo, quorum primum est conditionaliter positum, stat ordinatur, ut praepositum conditionaliter prius sit adimplendum, ibid. nu. 3.
- Et multo magis, si primum conditionaliter, & aliud sub contraria conditione sit positum, ibid. nu. 4.
- De hac dictione uide etiam in uer. *alternatiua*, & in uer. *disiunctiua*.
- 1 VET: Incompensabile non sufficit, nisi fuerit perfecta uoluntas, est etiam in dispositione inter liberos facta, in consil. lvi. nu. 29. 209
- 2 Velle quis non praesumitur id, quod non loquitur, in consil. 84. nu. 52. 365
- 2 Volo uerbum expressum per modum causae, & ad certas personas relatum fideicommissarium dispositionem importat, in consil. 81. nu. 3. 344
- 2 Volo uerbum importat fideicommissum, & quid significet, in consil. xc. nu. 8. 387
- 2 Et quando fideicommissum importent, in consil. xxxv. nu. 25. 158
- 3 Verba uolumus, & ordinamus uim legis sapiunt, in consil. 147. nu. 1. 418
- 3 VENALIA non comprehenduntur in legato generali facto de iis bonis, quae in domo sunt, in consil. 44. nu. 12. 182
- Nisi ultra illa uerbum dictum esset, omnia, quae quoquo modo in domo erant, ibid. nu. 13.
- 2 Venalia etiam, & merces comprehenduntur in legato per uerba generalia, seu uniuersalia etiam ad locum certum restricta facto, filio si testatoris facultates ample essent, ibid. nu. 19. & 24. 183
- Idem si legatum huiusmodi factum esset per causam, ibid. nu. 20. cad.
- Ac etiam uxori, ibid. nu. 22.
- 3 Circa uenalia fraudes committentes puniri possunt, in consil. clxxi. nu. 4. 488
- 1 VENARI permittuntur esse de iure gentium, in consil. 81. nu. 30. 347
- 1 VENATIONEM impedire est iniuriam inferre, in consil. 81. nu. 31. 347
- 2 VENDERE, & promissio de uendendo differunt, in consil. clvi. nu. 12. & 13. 682
- 2 Vendere promittens sub poena, uendendo adimplet, neque poenam incurrit rem non tradendo, ibid. & in consil. 15. nu. 9. nol. 3. 383
- Reliqua de promissione de uendendo, uide in uerb. *promissio*.
- 1 Vendere alicui si quis simpliciter sit damnatus, intelligitur pro iusto pretio, adeo quod oblato iusto pretio ipso iure, & absque traditione dicitur perfecta uenditio, & translatur dominium, licet damnatus uendere nolit, in consil. clv. nu. 8. 585
- Quod declaratur, ibid. nu. 37. 588
- 1 Vendere est quid facti, ibid. nu. 18. 585
- 3 Vendere qui tenetur, ad factum tenetur, in consil. 15. nu. 57. 44
- Et soluendo interesse liberatur, ibid. nu. 68. 45
- 1 Vendere rem suam quod quis certe personae teneatur, statutum disponens est exorbitans, & restringendum, ac intelligendum in propriis terminis, in quibus loquitur, & concurrentibus, qualitatibus in eo expressis, in consil. 172. nu. 1. 640
- 1 Vendere alii qui ex pacto, uel statuto cogitur, quo pretio uendere debeat, ibid. nu. 12. 642
- Et quid in dispositione statuti Bononi. sub rub. de reb. cõibus inter coniunctos nisi certo modo alienandis, dum in fine loquitur de habentibus domus diuisas, quae ab initio fuerint sub uno contextu, & recto, quo pretio uenditio sit facienda, ibi. nu. 13.
- Reliqua de his uide in uerb. *statutum*, & in uerb. *alienatio*.
- 1 Vendere, & alienare non posse liberè bona sua, nec posse liberè emere absque licentia alicuius est onus, & grauamen maximum, in consilio clxxiii. nu. 1. 643
- Et quod onus esse dicatur, ibid. nu. 6. 644
- Et an sit onus, ibid. nu. 13. 645

- 1 Vendere rem habita fide de pretio aliquo modo non potest procurator ecclesiae, sicut, aut minoris etiam specialis, uel generalis, in consilio 174. nu. 8. 614
- Et quando rem uendere habita fide de pretio possit procurator ad uendendum, & quando non, uide plenius in uerb. *procurator*.
- 1 Vendere, & pretium de praesenti recipere, & habere fidem de pretio deferunt, in consil. 174. nu. 12. 611
- 1 VENDI potest usufructus, & usus rei, in consil. xc. nu. 2. 377
- 1 Vendi non potest res aliena, in consil. clviii. nu. 9. 593
- Et quomodo uenditio ualeat, & ad quid uenditor teneatur, ibid. & nu. 48. 599
- 1 VENDENS, & cedens iura, quae habet in re aliqua quomodo de traditione, & ad promissionem de tradendo rem uacuum, & expeditam tenetur, in consil. 2. nu. 16. 616
- 1 Vendens quando tradendo rem uacuum, & expeditam eo modo, quo potest, liberetur, & quando eam liberam, uacuum, & expeditam tradere debet, ibid. nu. 17. 617
- 1 Vendens pro minori pretio, quam sit dimidia iusti pretii, si dicat se illud plus, quod res ualeat uelle donare, lesionem ultra dimidiam iusti pretii allegare non potest, in consil. 49. nu. 5. 179
- 1 Vendi rem, in qua quis ius habet, consentiens sibi quoad ius suum praedictat in iis, quae ab actu inter uiuos dependent, secus in iis, quae a testamento dependent, in consil. 64. nume. 12. & 25. ubi declaratur, 218. & 230
- 2 Vendens pro minori pretio dimidia iusti pretii, & dicens geminatum, quod si plus ualeat, donat, ad rescindendam uenditionem recte non agit, in consil. 22. nu. 8. 614
- 2 Vendens rem particularem sitam in uniuersali territorio, & iurisdictione principis non praedictat iurisdictioni, & dominio uniuersali, sed principis, in consil. clvi. nu. 23. 616
- 1 Vendens rem totam simpliciter intra certos confines, & centum toraturarum, non faciendo mentionem, quod pro parte eius res alio communis, uel aliena, totam, ut propriam, non autem iustitiam, quod in illa habeat, uendisse censetur, in consil. clviii. nu. 9. 593
- Et hoc, si emptor ius uenditoris ignorasset, secus si scisset, & ad emptori ignoranti uenditor teneatur, ibid. nu. 30.
- 1 Vendens rem simpliciter ignorantis ius ipsius uenditoris dicitur in illud, res illa sit in totum, uel pro parte aliena, in consil. clviii. nu. 4. 599
- 1 Vendens, uel aliter alienans rem, si in possessione remaneat, est pretio fraudis, & simulationis contractus, etiam si emptoris nomine se possidere constituat, in consil. 166. nu. 10. 622
- 1 Vendens merces ad tempus plurius, quam tempore solutionis faciente ualitura essent, dicitur usurarius, & ad hoc, ut uendens ad tempus non dicatur usurarius, quid requiratur, in consil. 169. nu. 22. 628
- 1 Vendens equum, uel aliud animal ad defectum, quem specialiter habet, se restringere debet, alius tenetur, licet dixerit, uendo pro bullo, tico, dolente, & habente omnes defectus, in consil. 177. nu. 34. 617
- 3 Vendens tenetur consequenti tradere ex natura contractus uenditionis perfectae, sed non ex promissione, & obligatione de uendendo, in consil. xv. nu. 9. 51
- 1 VENDENDI promissio dicitur contractus in nominatus, & ex ea comitatio praescriptis uerbis, in consil. xv. nu. 17. 51
- 3 Contra obligatum ad uendendum, seu dandum non potest agi ad uendendum simpliciter, nec ad plus re, uel causam, ibid. nu. 10. cad.
- 1 Ad uendendum alicui obligatus ex pacto de retro uendendo non cogitur praesens uendere, & tradere, maxime si facultatem tradendi non habeat, sed soluendo interesse liberatur, in consil. 154. nu. 1. 414
- Idem est in uendente, ut perfecta uenditione soluendo interesse liberetur, & tradere praesens non cogatur, si facultatem tradendi non habeat, ibid. nu. 12. 414
- 3 Ad uendendum, ad dandum, & ad tradendum teneri sunt diuersa, in consil. xv. nu. 8. 51
- 1 Ad uendendum alicui ex pacto obligatus non prohibetur alteri uendere ita, quod uendendo dominium non transferat, & uenditio in rem ualeat, sed uel ad poenam promissam, uel alius ad interesse tenetur, in consil. 64. nu. 13. 614
- 1 Ad uendendum, seu uenditionis instrumentum faciendum obligatur citur ad factum obligatus, & soluendo interesse liberatur, in consil. 155. nu. 18. 616
- Maxime si facultatem rei tradendae non habeat, ibid. nu. 9. cad.
- Pactum de uendendo, uide in uerb. *pactum*.
- 1 VENDITA res si ad uenditorem de necessitate, uel ex facto uolentatio debitoris, seu emptoris ad hoc directè non ordinato sit reuersa, non perignoris, & omne aliud grauamen interim per emptorem, & debitorum in illa impositum resoluitur, atque extinguitur, in consil. xlii. nu. 2. 175
- Quid si factum illud esset & uoluntarium, & ad hoc ordinatum, ibid. nu. 24. & 26. 180
- Et quomodo tale factum dicatur, ibid.
- 1 Vendita re uni, qui pretium integrum soluit, sed non tradita, dicitur tradita alteri, & tradita, secundum emptor praefertur, & primus uenditor secundum agere, & rem uendicare potest, sed contra uenditorem actione personali ad interesse agere debet, in consil. 155. nu. 21. 186
- 1 Vendita res bona fide propter minimam causam inempta fieri non potest, in consil. clviii. nu. 8. 593
- 1 Venditis centum tabulis certi fundi maioris numeri tabularum in illa parte fundi, in qua emptor elegerit, an ante electionem emptor quicquam acquirere, seu possidere dicatur, in consil. 159. n. 7. & 9. 600. cu seq.
- 1 Vendita re cum iuribus, & pertinentiis suis, quae pertinentiae uenditae intelligantur, in consil. 160. nu. 4. 601

Vendita

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Vendita si sit domus, uel apotheca, super qua sit tassellum, seu conelane, ad quod tempore uenditionis non habebatur aditus per dictam domum, seu apothecam uenditam, sed per aliam ipsius uenditoris non uenditam, tassellum dicitur a uenditore, non autem ab emptore possideri, ibid. nu. 9. 604
- 1 Vendita incerta ratione loci, & quorū, ex pacto constituti de possidendo nec dominium, nec possessio aliqua transferri potest, in consil. 166. nu. 14. 622
- 1 Vendita tornaturis xx. terrarū pro indiuiso unius fundi tornaturarum quinquaginta, dicitur uendita res incerta ratione loci, & quorū, ibid. nu. 15. 622
- 1 Vendita mea a procuratore meo, si ante traditionem rei, & possessionis ego alteri ignoranter illam rem uendam, & tradam, secundus emptor, cui traditio facta fuit, tanquam potior praeferatur, etiam si postea uenditionem primam ratificassem, in consil. 174. nu. 20. 653
- 1 Vendita res cum pacto de redimendo pro eodem pretio censetur maioris pretio uendita, in consil. cxii. nu. 16. 346
- 1 Vendita res iusto pretio, uel saltem citra dimidiam iusti pretii censetur, quando a ualde inuoluto, & implicito grauius alieno uendita fuit, licet forte longe minoris, quam ualeat, & forte ultra dimidiam iusti pretii uendita esset, ibid. nu. 17. 640
- 1 Vendita si sit tanta rata, & pars pro indiuiso unius possessionis tornaturarum ducentarum, uel circa, quae certam pecuniarum summam, puta librarum mille caperet, dicitur uendita res incerta ratione loci, & quorū, in consil. xli. nu. 7. 128
- Et in emptorem tunc nec dominium, nec possessio dicitur transferri, ibid. nu. 8. 640
- 1 Vendita res, seu domus indicatur ut aliena, & ipsius emptoris quoad conditionem in ipsa uenditione factam, quod illi seruatus aliarum domorum, seu rerum uenditoris debeatur, in consil. 132. nu. 6. 370
- 1 Vendita si sit fructuum ad certum tempus pro certo pretio annuo summis, & par est locationis contractui, in consil. clui. nu. 23. 573
- Et non comprehenditur in statuto, & iure communi loquente de locatione simpliciter, nec in dispositione litem quæritur §. qui impleto §. loca. ibid. 573
- 1 Vendita non comprehenditur in statuto loquente de permutatione, in consil. clui. nu. 29. 574, & in consil. cl. nu. 17. 562
- 1 Vendita contra ius commune prohibita non intelligitur prohibita aliis contractibus alienationis, licet aliis regulariter secus sit, in consil. clui. nu. 30. 574
- 1 Venditionis appellatio in statutis non comprehenditur adiudicationem in solutum, ibid. nu. 31. 640
- 1 Vendita quando per obligationem iusti pretii dicitur ipso iure, & abque traditione perfecta, in consil. cl. nu. 8. & 17. 585, & 588
- 1 Vendita sub conditione contracta, etiam si sit per eum, in cuius persona debet conditio adimpleri, & non adimpleatur, dicitur perfecta per inde, ac si conditio esset adimpleta, secus est in promissione de uendendo sub conditione, ibid. nu. 38. 588
- 1 Vendita rei minoris alteri facta, quam fuerit per decretum iudicis concessum, est ipso iure nulla, in consil. 183. nu. 5. 688
- Vide reliqua de hoc plenius in uer. alienare, & alienatio.
- 1 Vendita facta a principe quando irreuocabiliter ualeat, & quando secus, in consil. lxi. nu. 22. 215
- 1 Vendita differt a promissione, & pacto de uendendo, in consil. lxi. nu. 25. 219
- 1 Vendita continetur in datione rei in solutum pro quantitate debita, & promissa, in consil. lxi. nu. 6. 222
- 1 Vendita simpliciter facta absque mentione hæredum censetur etiam facta pro hæredibus, ibid. nu. 7. 640
- 1 Vendita facta præsupponitur, quando emptor obligatus est infra certum tempus reuocare, ibid. nu. 12. 640
- 1 Venditionis clausula cum omnibus, & singulis accessibus, & egressibus, & solum ad fauorem emptoris interpretatur, & quid illa opereatur, in consil. 133. nu. 17. 375
- 1 Vendita nisi rescindenda remedium habet actionem excedentem dimidia iusti pretii quando sublatum dicitur, in consil. ccxii. nu. 7. 609
- Reliqua uide in uer. remedium.
- 1 Vendita prima etiam cum iuramento facta per secundam cum traditione rei factam renouata censetur, in consil. 4. nu. 55. 22
- 1 Vendita rei, quæ sibi, uel hæredibus suis per fideicommissum, aut aliter deberi potest, consentiens, præiudicat sibi, & hæredibus suis, in consil. 64. nu. 6. 228
- Et quomodo hoc procedat, declaratur, ibid. nu. 21. 230
- Et etiam quoad pretium sibi, & hæredibus præiudicat, ibid. nu. 7. 228
- 1 Venditionis, & alienationis rei subiecta restitutioni sibi faciente præfens, & non contradicens sibi non præiudicat, nisi expresse consentierit: & quid, ut sibi præiudicat, requiratur, in consil. 64. nu. 11. 228
- 1 Venditioni rei sibi relicte si fideicommissarius expresse consentiat, quoad quoad pretium sibi præiudicat, in consil. 64. nu. 16. 229
- 1 Venditioni rei sibi spe, & in euentum conditionis debite expresse consentiens quando sibi præiudicat, & quando non, ibid. nu. 27. 640
- Reliqua uide in uer. alienatio, in uer. consentire, & in uer. fideicommissum.
- 1 Venditione rei simpliciter prohibita, censetur etiam prohibita locatio ad longum tempus, ex qua utile dominium, & naturalis possessio trās fertur, in consil. 123. nu. 5. 493
- 1 Vendita proprie in pacto, & stipulatione quid contineat, in consil. 136. nu. 1. 522
- 1 Venditionis appellatio quando omnem alienationem comprehendat, ibid. nu. 18. 640

- 1 Venditione perfecta tam periculum, & incommodum deteriorationis, quam commodum, & utilitas etiam circa rei pretium, & ælimationem intrinsecè, & extrinsecè est ipsius emptoris, licet uenditio sub conditione etiam facta fuisset, in consil. 135. nu. 12. 549
- 1 De uenditionis contractu ad contractum permutationis, & de contra uon procedit argumentum, & quare, in consil. cl. nu. 18. 562
- 1 Venditione facta a duobus cum pacto de franchando, seu retrouendendo, emptor uni tantum, altero uolente, retrouendere non tenetur, & quid si unus totum pretium offerat, in consil. 156. nu. 1. 589
- 1 Venditio, & pactum de uedendo multum inter se differunt, in consil. 157. nu. 12. 593
- 1 Venditio facta ad mensuram non dicitur ante mensurationem perfecta, ut ex ea dominium transferatur, in consil. 159. nu. 8. 600
- 1 Venditio de decem tabulis pro indiuiso facta dicitur esse conditionalis, si facta fuerit mensuratio, in consil. 159. nu. 17. 602
- 1 Venditio rei intra certos confines facta comprehendit omne id, quod intra illos confines continetur, in consil. 160. nu. 5. 603
- Et an id semper uerum sit, ibid. nu. 6. 603
- 1 Venditio habet in se mixturam dandi, & faciendi, in consil. 164. nu. 11. 614
- 1 Venditio alicui facta non impeditur ex pacto prius facto de uendendo alteri, sed ex eo ad interesse tantum agi potest, ibid. nu. 22. 616
- 1 Venditio domus, seu apotheca comprehendit etiam solum, & eam, & superficiem, & illa dicta, emptor remanet dominus soli, & aliorum, ex quibus ea constabat, in consil. 165. nu. 20. 618
- 1 Venditio facta, & simulata præsumitur, aliis concurrentibus præsumptionibus, ubicunque post uenditionem ab ea infra modicum tempus receditur, in consil. 170. nu. 10. 635
- 1 Venditio non præsumitur ficta: nec simulata ex eo, quod uenditor in possessione remanet, quando de fructibus emptori respondit, ibid. nu. 12. 616
- 1 Venditionis titulus etiam in contractu cessionis sine pretio non consistit, in consil. 188. nu. 15. 707
- 1 Venditionis, & donationis titulus non expressus in cessione potest ex aliis uerbis, & contentis præsumi, quando uerba, & extrema sunt apta, ibid. nu. 11. 640
- 1 Venditione uoluntarie rei, ad quam emendam ipse erat ex statuto requirendus, & aliis præferendus, consentiens dicitur iuri emendi dictam rem sibi ex statuto competenti renunciasse, sibi que in eo præiudicasse, in consil. 172. nu. 4. 640
- 1 In uenditione eiusdem rei facta ab ecclesia duobus præfertur primus, etiam si secundo res fuerit actualiter tradita, in consil. 176. nu. 40. 661
- 1 Vendita facta pro decem, & illo pluri, quod Titius declarabit, eo non declarante, ualeat in illo quod fuit expressum, nec a persona receditur, ut alius declaret, in consil. 176. nu. 70. 664
- 1 Venditionis contractus in dubio celebratus intelligitur, quando sit metio de pretio, etiam si ex pacto res, seu species ex altera parte datur, in consil. 194. nu. 11. 736
- 1 Vendita potest capi pro donatione, & qualibet alia alienatione, in consil. 203. nu. 5. 761
- Venditionis, & emptionis contractus, uide in uer. contractus & emptio, Venditionis simulatio, uide in uer. simulatio.
- De pactis appositis in uenditione, uide in uer. pactum.
- 1 Vendita non ad quid de natura contractus emptionis, & uenditionis tenetur, in consil. 158. nu. 14. 596
- 1 Venditor non dicitur tradidisse emptori possessionem uacuum, si alius sit possessio eiusdem rei causa rei seu uandæ tantum, uel legatorum, mulier uentris nomine, ibid. nu. 15. 597
- 1 Venditor quando, & quomodo emptorem faciat dominum, & quando in eum usufructu, seu præscribendi conditionem transferat, ibid. numero 16. 597
- 1 Venditor tenetur de euictione, etiam si non fuerit promissum, ibid. nu. 17. 597
- 1 Venditor conueniri potest, ut tradat rem, & possessionem uacuum, ibid. nu. 18. 597
- 1 Venditor non est liberatus per simplicem rei traditionem, nisi possessionem quoque uacuum transferat, ibid. nu. 19. 597
- Et quando possessio dicitur uacua, ut is sit liberatus, ibid. nu. 21. 597
- 1 Venditor tradens rem, quæ facile possit ab emptore auocari, contractum, seu promissionem pro parte sua non adimpleuit, in consil. clviii. numero 22. 596
- 1 Venditor constituitur in mora per interpellationem mandato iudicis factam, ibid. nu. 26. 597
- 1 Et abque interpellatione dicitur in mora constitutus, nisi pro parte sua adimpleat, quando sibi pro parte emptoris contractus fuit adimpletus, ibid. nu. 27. 597
- 1 Contra uenditorem, qui rem, seu eius partem, illiusque possessionem emptori uacuum, liberam, & nullo modo aduocatoriam non tradidit, pro ut tradere promissit, & iurauit, potest remedium habere si quis maior, & de iustis faciat etiam ad rescissionem contractus in præiudicium ipsius uenditoris agi, ibid. nu. 28. 39 & 41. 597 cum seq.
- 1 Venditor de euictione tenetur, nec rem, ut tenebatur, tradidisse dicitur, si res etiam ratione solius possessionis euineatur, uel facile euinci possit, in consil. 158. nu. 34. 597
- 1 Venditor obligatus ad rem, eiusque possessionem uacuum, & liberam tradendam, illam pro parte tantum uacuum, & liberam tradendo non liberatur, nec penam promissam euitat, ibid. nu. 40. 598
- 1 Venditor rem alteri obligatam uendens simpliciter, & illam emptori ignoranti tradens, tenetur emptori ad interesse, ibid. nu. 42. 598
- 1 Venditor per simplex constitutum non censetur totaliter liberatus, quin ad traditionem facti teneatur, quod in emptoris dominium, uel quasi, item possessio uacua, libera, & nullo modo aduocatoria transferatur.

Index Consiliorum

Aug. Beroij.

- in consil. 158. nu. 44 598
 1 Contra uenditorem, qui scienter rem alienam uendit, etiam ante, quā res euincatur, agi potest, & quomodo, ibid. nu. 52 599
 De pactis inter emptorem, & uenditorem, uideas in uer. pactum.
 1 Venditor tanquam usurarius ad restitutionem tenetur, & cogi potest, quando ultra pactum de retrouendendo in instrumento appositum plures alia coniectura, & presumptiones simulationem, & usurariam prauitatem arguentes concurrant, in consil. 169. nu. 1 610
 Et quid ad hoc requiratur, & quando hoc uerum sit, ibid. numero 13. & 20 611 cum seq.
 1 Idem, si tres alia coniectura, & presumptiones absque illo pacto de retrouendendo adesse, in consil. 169. nu. 2 610
 1 Venditor si post, & infra certum tempus, & non ante, nec post ex pacto retrouendere tenetur, oritur presumptio simulationis, & usurariae prauitatis, ibid. nu. 5
 1 Idem, ubique uendens cum pacto de retrouendendo remansit in possessione rei uenditae, in consil. 169. nu. 6 611
 Etiam si uenditor emptoris nomine se possidere constituit, ibid. num. 23 613
 Et an, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 24
 Idem, si uenditor ex pacto tenetur ad omnes sumptos chartarum, & instrumentorum, ibid. nu. 7 631
 1 Venditor si in possessione rei alienatae remaneat, contractus presumitur, simulatus, & in fraudem factus, in consil. 170. nu. 1 633
 Quod declaratur, ibid. nu. 5. usque ad nu. 9 634 cum seq.
 1 Venditor rei consentiens in genere, ut in pondere, numero, uel mensura, tradendo rem non liberatur, sed dare, & dominium transferre tenetur, in consil. 194. nu. 40 719
 1 Venditor, re uendita à principe ablata, an, & ad quid emptori tenetur, in consil. 202. nu. 4. & 11 719
 1 Venditor contra emptores agere non potest ante, quam ipse pro parte sua rem tradendo adimpleuerit, in consil. 203. nu. 31 763
 3 Venditori lasso ultra dimidiam iusti pretii quod remedium cōpetat, in consil. 121. nu. 14 346
 At lasso citra dimidiam iusti pretii, si uenditor esset maior, nullo remedio nec ipsi, nec heredi eius succurritur, ibid. nu. 15 ead.
 3 Venditor, cui de lite mora fuit à procuratore emptoris denunciatum, non tenetur re euicta de euictione, nisi mandato sibi exhibito, & ostensio, in consil. 91. nu. 4 118
 3 Contra uenditorem, uel eius fideiussores emptor de euictione rei non potest agere ante euictionem, in consil. 41. nu. 10 ead.
 3 Venditor, & eius fideiussor ad tradendum rem uacuam, & liberam tenentur, ibid. nu. 11 ead.
 3 Venditor per cōductionem rei uenditae ab ipso emptore censetur in emptorem omnem possessionem transferre, ibid. nu. 13 ead.
 3 Venditor, cuiusque fideiussor promittens emptori rem uenditam de iure, & de facto defendere, quo modo de facto tenetur, & an ui, & animis id intelligatur, ibid. nu. 15 ead.
 1 Venditor emptori post perfectam uenditionem ad casus fortuitos, de quibus alias non tenetur, obligari potest, in consil. 142. nu. 12 538
 1 Venditor latus ultra dimidiam iusti pretii non potest remedium in C. de rescindendo, uendit. uti, quando contractus emptoris uenit accessorie ad alium contractum nominatum, & in pacto adiecto contractui nominatum tanquā pars pretii, & mercedis principalis contractus continetur, sed solum in casu, in quo principaliter, & simpliciter contractus uenditionis fuit celebratus, in consil. 143. nu. 6. & 8 549
 1 Venditor ad hoc, ut dicatur latus ultra dimidiam iusti pretii, debet pretium attendi secundum tempus, quo fit contractus, ibid. nu. 11
 1 Venditor ad quid tenetur, si ante rem traditam exposita res uendita pro parte perierit, aut emptor propter aliquod impedimentum re uti non potuerit, in consil. 140. nu. 6 531
 1 Venditor non habens facultatem rei tradendae soluendo interesse liberatur, in consil. 155. nu. 19 586
 1 Venditor, & locator non possunt esse testes inter emptores & conductores de his, quae tempore contractus facta fuerint, in consil. 114. nu. 28. 498
 1 Ad uenditorem de locatore, & e contra argumentum procedit, in consil. 137. nu. 3 523
 1 Venditor habens facultatem rei tradendae praecise ad tradendum cogitur, ibid. nu. 4
 Et quando hoc uerum sit, & quando soluendo interesse liberetur, etiam si iurasset conuenta obsecrare, ibid. nu. 6 ead.
 1 Venditor quando ex facto principis emptori circa rem uenditam damno, & prejudiciali ad aliquid ipsi emptori praestandum tenetur, & quando non, in consil. 143. nu. 21 544
 1 Venditor ad quam traditionem rei uenditae tenetur, in consil. 158. numero 2 595
 1 Venditor non cogitur necessario rem uenditam emptoris facere, sicut is, qui rem stipulanti spondit, in consil. 158. nu. 3 ead.
 1 Venditor quomodo pro parte sua omne id, ad quod ex contractu uenditionis tenetur, adimpleuisse dicatur, ibid. nu. 5 595
 1 Venditor rei alienae ad quid tenetur, in consil. 158. nu. 48 599
 1 Contra uenditorem de euictione agi non potest ante, quam res euincatur, ibid. nu. 13 596
 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 52 599
 3 Venditor, qui se rem uenditam nomine emptoris constituit possidere, uel illam ab emptore conduxit, non potest ab emptore conueniri actione ex uendo ad rem tradendam, & tunc quo remedio emptor agit contra rem tenentem, uel possidentem, in consil. 41. nu. 14 128
 Et quid, si uenditor post ueram, uel fictam traditionem fuisset aliquo modo sua possessione priuatus, uel spoliatus, ibid. nu. 16 ead.

- 3 Venditor in iudicio finium regundorum quando testis esse possit, & quando non, in consil. 77. nu. 2
 3 Venditoris demonstrationi standum esse de finibus rei uenditae, quomodo intelligatur, ibid. nu. 3
 Et an idem sit in heredibus ipsius uenditoris, ibid. nu. 4 ead.
 3 Venditor quomodo uendendo liberetur ab onere personae pro rebus, quae in aestimo assignantur, imposito, & quomodo non: & quando tempore non soluerit, uenditor etiam pro futuro tempore tenetur, in consil. 150. nu. 2. & 3. ubi declaratur, 436 & 440
 Et quid, si res, & personae in solidum sint obligatae, ibi. nu. 6. & 40. 437. & 440
 3 Venditor quando remansit in possessione rei uenditae, dominum, & usufructum ex parte emptoris excluditur per contractum simulatum, & usurarium, in consil. 212. nu. 3 409
 3 Venditor, qui iurauit tradere, si res tradenda in rerum natura repetatur praecise cogitur tradere, in consil. 78. nu. 22. 354
 Venditoris haeres, uide in uer. haeres.
 3 VENDORI potest res fideicommissi alienata, eueniente casu fideicommissi, in consil. 63. nu. 33 215
 1 VENTIS potest aboleri, & extinguere delicta est Caesaris, & imperatoris proprium, in consil. 76. nu. 95 337
 3 Venia, & misericordia dignum est peccatum multitudinis, & uniuersitatis, in consil. 209. nu. 7 601
 Venia aetatis, uide in uer. aetas.
 2 VENTIS uxoris simpliciter, aut ille, qui in uentre uxoris meae est, futurus non solum praesens, sed etiam futurus uenter ex qualibet uere institutus censetur, in consil. 76. nu. 3 306
 1 Ventrem uxoris meae quae praegrans est, uel illum, qui in uentre uxoris meae est, si quis instituat, quis comprehendatur, in consil. 17. nu. 39. & 40 647
 Et quid si graui morbo laborans uentrem uxoris suae instituit, ibid. nu. 7. & 16 ead.
 2 Ventris, aut posthumi institutio non differt, & utraque, quidquid futurum natum fuerit, comprehendit, in consil. 17. nu. 13 66
 2 Ventris prudentia substitutum sub conditione filiorum excluditur ad alienum commodum, in consil. 112. nu. 10 47
 2 VERA narratiua, & assertiua geminata prolata disponit, illique standum est, in consil. 171. nu. 12 711
 Nisi prolata essent habita expresse relatione ad aliud, ibid. nu. 16 718
 2 Verbis narratiuis, & relatiuis alterius dispositionis, & praesentis limitatione non est standum, nec ea disponunt, sed ad limites prioris dispositionis restringi debent, in consil. 171. nu. 10. & 15 711 & 717
 1 Verbis praepositiuatis, & relatiuis quando fit standum, ibid. nu. 11. & 16 ead.
 2 Verbis narratiuis, & assertiuis quando fit standum, & quando ea disponant, ibid. nu. 34 717
 2 Ex uerbis priuatiuis, & destructiuis necessario non sequitur consensio, & positio, ibid. nu. 38 718
 2 Verba ad se spectare, & pertinere arguunt acquisitionem domini, uel possessionis, in consil. 174. nu. 3 713
 2 Verba ultimo loco posita ad proxima potius, quam ad remota sunt referenda, falsa ratione recti sermonis, in consil. 176. nu. 68 711
 2 Verba secundum ordinem scripturae sunt referenda, & intelligenda, in consil. 176. nu. 69 711
 1 Verba alias liberam uoluntatem importantia significant arbitrium boni uiri, quando illis iunguntur uerba arbitrii boni uiri denotantia, in consil. 103. nu. 15 413
 1 Verbum licet est significatiuum arbitrii boni uiri, & uoluntatis à iure regularae, & ad aequitatem refertur, ibid. nu. 16 ead.
 1 Verbum licentia debet intelligi non de nuda uoluntate, sed à ratione regulata, in consil. 103. nu. 17 413
 1 Verba in dubio secundum uerba materiam, & ut naturae actus, qui se habent, conueniant, sunt intelligenda, in consil. cxi. nu. 24 441
 1 Verbum nullum in instrumentum positum debet dici superfluum, in consil. 108. nu. 17 410
 1 Verba illa usque ad tertiam generationem posita in locatione faciunt, quae in tertiam generationem ad terminum nouem annorum renouandam quid operentur, & quomodo intelligantur, in consil. 112. nu. 22 479
 1 Verba praesentis temporis in contractibus denotant actum tempore scripturae contractus celebratum, in consil. 198. nu. 9 710
 1 Verba generalia comprehendunt ea, quae sunt de accessoriis, & appendicibus principalis, in consil. cxi. nu. 10 711
 Vide reliqua in uer. generalis.
 1 Verba narratiua, & enuntiatiua donationis in instrumento appositae inter ipsos contrahentes probant, in consil. cciii. nu. 2 710
 Et quomodo, ibid. nu. 16 710
 1 Verba sunt impropria, ut actus ualeat, & non percat, in consil. cxi. nu. 6 711
 Et quomodo hoc fit uerum, ibid. nu. 13 711
 1 Verba illa post mortem in donatione apposta quid importent, & quando illis non obstantibus donatio sit inter uiuos, & non causa mortis, in consil. liii. nu. 14 194
 1 Verba futuri temporis non trahuntur ad praeteritum, & conditionem important, ibid. nu. 21 195
 1 Verba ut supra quid operentur, in consil. liii. nu. 12 194
 1 Verba extunc, prout ex tunc faciunt retrahere conditionem, quae alius sui naturae non retraheretur, in consil. liii. nu. 26 199
 1 Verba promissa sub fide mea pactum etiam inter absentes important, & in lictis, seu in epistola prolata probant, illique contra scribentem est standum

Index Confiliorum

Aug. Beroij.

- est standum, in consi. 59. nu. 17 210
 Verba doctorum, & scribentium non sunt interpretanda, sicut verba iurisperitorum, in consi. 61. nu. 5 223
 Verbum concedo sui natura donationem significat, in consi. 65. nu. 5. & 233
 Idem est de verbo dare, ibid. nu. 6
 Verba narratiua principis factum suum narrantis plenè probant, ibid. nu. 7
 Maxime si uerbis illis ex certa scientia, & motu proprio usus fuit, ibid. nu. 8
 Verbum donatio simpliciter prolatum debet referri ad id, quod per prius, & propriè est donatio, in consi. 137. nu. 17 234
 Verba principis geminata, & repetita in concessione ab eo facta, quæ donationem expriment, sunt interpretanda contra principem ad fauorem eorum, quibus facta est concessio, ut dicatur potius donatio, quam alia concessio, in consi. 137. nu. 20 cad.
 Verba prægnantia, sæpiusque repetita, & geminata enixam mentem aliquid fecisse uolentis inferunt, ibid.
 Verba uniuersaliter prolata in pluribus, & ad minus in duobus uerificantur, in consi. 137. nu. 29 235
 Verba legitime descendentiis in feudo concessio pro se, & suis hæredibus legitime descendentiis, & successoribus quibuscunque, quid operentur, in consi. 137. nu. 33 237
 Et quid illa uerba successoribus quibuscunque, ibid. nu. 54. 57. 58. & 96. cad. cum seq.
 Verba pro quibuscunque hæredibus, & pro quibuscunque successoribus in materia feudali differunt, ibid. nu. 56.
 Verbis principis aliquid afferentis non statim, quando de graui alterius præiudicio agitur, in consi. 137. nu. 132. 248
 Verbum donare etiam ad dationem ob causam factam referri potest, in consi. 137. nu. 7. 251
 Ac etiam ad feudi concessionem, ibid. nu. 10.
 Verba in concessione, & privilegio principis sunt largè intelligenda, ibid. nu. 8.
 Verba illa pro se, & hæredibus, & successoribus quibuscunque, & illa, cui, seu quibus deditur, & illa ab eis causam habentibus in materia feudali quomodo sint intelligenda, & quid operentur, in consi. 137. nu. 12. & 13. 252
 Verba semper in dubio secundum materiam subiectam sunt intelligenda, & restringenda, in consi. 137. nu. 14. 252
 Verba hæc inuestire, & diuicere ad dominos feudum concedentes, & non ad alios propriè pertinent, in consi. 137. nu. 31. 256
 Et sunt signa, quibus feudum ab aliis contractibus, & concessionibus distinguatur, ibid. nu. 4. 256
 Verba enunciativè prolata in factis antiquissimis inter omnes probant, ibid. nu. 6.
 Et quomodo, ibid. nu. 33. 259
 Verba enunciativa instrumenti saltem semiplenam probationem, & præsumptionem faciunt, & in antiquissimis plenam, ibid. nu. 7. 256
 Verba concedere, donare, & largiri concessionem pleno iure, & quoad directum dominium factam innuunt, in consi. 67. nu. 21. 257
 Et concessionem esse donationem puram, & meram, & non feudalem concessionem inferunt, ibid. nu. 24. 258
 Verba enunciativa probant inter eosdem ad finem principalis actus, & non inter alios, seu ad finem alterius actus, in consi. 67. nu. 31. 259
 Verba propter subiectam materiam impropriantur, ut materiam conueniant, in consi. 137. nu. 8. 279
 Verba prægnantia, sæpiusque repetita, & geminata proprium animum, motumque principis ostendunt, in consi. 137. nu. 32. 281
 Verba inuestituræ potius sunt consideranda, quam propria ipsius feudi natura, in consi. 137. nu. 8. 290
 Verba in dubio semper naturaliter, & non ciuilitur sent capienda, ibid. nu. 21. 292
 Verbis narratiuis papæ, super quibus postea disponendo suam intentionem non fundit, non est standum, in consi. 71. nu. 45. 296
 Verba bis expressa, & geminata maiorem effectum important, ibid. nu. 46.
 Verbis narratiuis papæ, super quibus suam dispositionem fundat, ita standum, & credendum est, quod ex eis inducitur præsumptio iuris, & de iure, contra quam probatio non admitteretur, in consi. 137. nu. 6. 300
 Verba generalia, & impersonalia personam loquentis non comprehendunt, in consi. 76. nu. 48. 321
 Verba sunt cum effectu intelligenda, in consi. 76. nu. 70. 325
 A uerbis iurium non est recedendum in penalibus, & in pena priuationis feudi, in consi. 76. nu. 84. 326
 Verba iure feudi ad usum regni in inuestitura apposta quam significationem habent, in consi. 79. nu. 2. & 32. 345. & 348
 Verba generalia expressa in privilegiis, & concessionibus alicui factis nunquam debent extendi, nec interpretari, ut per ea tollantur consuetudine ad præiudicium alterius, ibid. nu. 26. 347
 Verba ut personis, ad quas referuntur, conueniant, debet in dubio interpretatio fieri, in consi. 84. nu. 45. 361
 Verba contrahentium, seu aliter disponentium quando secundum statuta loci sint interpretanda, in consi. 91. nu. 45. 396
 Verba directa obliquantur in codicillis factis, nullo condito testamento, uel eo, quod pro non facto habeatur, ut codicilli ualeant, in consi. 2. nu. 4. 21
 Verbum succedere est uerbum commune, in consi. 6. nu. 5. 34
 Verbum sub iure est uerbum merè directum, & ciuile, in consi. 6. nunc. 107. 34d.

- 1 Verba directa ciuilia nunquam obliquantur, quoties ut directa uideri possunt, in consi. 6. nu. 8. 35
 2 Verba hæc, uoluit ipso iure, uel ipso facto peruenire ad talem, sunt directæ, & directam dispositionem important, in consi. 11. nu. 1. 48
 3 Verba præsentis temporis ad futura non extenduntur, nisi aliis uerbis futurum importantibus adiectis, in consi. 17. nu. 6. 66
 Fallit fauore testamenti, & institutionis, ibid. nu. 25. 68
 4 Verba hæc, intellectus, & sine testamento differunt, in consi. 18. nu. 13. 72
 5 Verba legislatoris etiam simpliciter prolata secundum subiectam materiam, & naturam uerborum intelligi non inconuenit, in consi. 18. nu. 19. 73
 6 Verbum unum, idemque a lege positum diuersis respectibus intelligi propriè, & impropiè non est inconueniens, in consi. 18. nu. 21. cad.
 7 Verba in dubio debent intelligi naturaliter, & non ciuilitur, in consi. 23. nu. 63. 97
 8 Verbum debet etiam iunctum cum uerbo potest, importat necessitatem, in consi. 23. nu. 9. 100
 9 Verba illa cum hoc tamen quando modum, & non conditionem importent, ibid. nu. 25. 102
 10 Verba illa, prout uidebitur, denotant arbitrium boni uiri, ibid. nu. 2. 103
 11 Verba dispositionis sunt etiam impropianda, ut illius inualiditas, & nullitas uideatur, ibid. nu. 37. 104
 12 Verba directæ, & obliquæ quæ dicantur, in consi. 24. nu. 12. 108
 13 Verba hæc cum hoc, quod non possit, nec ualeat, &c. necessitatem præcisam hanc uoluntatem obseruandi important, & omnem potentiam contrarium faciendi tollunt, in consi. 27. nu. 10. 119
 14 Verbum potest, præcedente negatione, præcisam necessitatem importat, & multo magis, si iunctum sit uerbo non debeat, omni modoque potentia priuatur, & reddit actum contrarium de iure impossibilem, ibid.
 15 Verba negatiua uniuersaliter prolata magis negant, quam uniuersalia affirmatiua affirmant, in consi. 27. nu. 11. cad.
 16 Verba hæc, cum hoc, quod castè, & honestè uiuatur, adiecta legato facta à patre filii an conditionem important, in consi. 30. nu. 5. 135
 17 Verba directæ quandoque ad fideicommissum trahuntur, ut actus ualeat, in consi. 35. nu. 24. 158
 18 Verbum commune ad res certas, & particulares relatum nunquam importat hæredis institutionem, in consi. 35. nu. 18. 157
 19 Verba illa, si non dederit, si non fecerit, & similia, præcedere dispositione, important, si fuerit in culpa, seu in mora dandi, uel faciendi, in consi. 36. nu. 9. 161
 20 Verba latissima in instrumentis apponi solita ceterum apponi potius ex stylo quodam notariorum, quam ex partium conuentione, & in casu enormissimæ laesionis nihil operantur, in consi. 39. nu. 18. 169
 21 Verba in dicto casu singularis numeri solum casum proxime relatum, & non alios comprehendunt, in consi. 41. nu. 4. 175
 22 Verba uniuersalia, & geminata sæpe secundum subiectam materiam, & secundum quod aliis uerbis prolatis conueniunt, restrictionem recipiunt, in consi. 43. nu. 20. 179
 23 Verborum multiplicatio non necessaria substantiam rerum non mutat, ibid. nu. 2. 180
 24 Verba hæc tunc, & eo casu ita dispositionem ad illum casum restringunt, ut in alio etiam simili locum non habeat, in consi. 49. nu. 11. 197
 25 Verba hæc, si cui melius uidebitur arbitrium boni uiri important, in consi. 51. nu. 31. 205
 26 Verbum dominus importat hæredis institutionem, in consi. 60. nu. 49. 241
 27 Verba de stylo notariorum impertinenter apposta nihil operantur, quatenus ius illis restitit, in consi. 63. nu. 7. 250
 28 Verba hæc & per fideicommissum in substitutione apposta quandoque frustratoria esse, nihilque operari demonstratur, etiam si de uoluntate testatoris expressa essent, in consi. 64. nu. 8. 260
 29 Verba relata ad personam intelliguntur secundum naturam, & conditionem personæ, ibid. nu. 28. 261
 30 Verbum reuerti est commune habens directam, & obliquam significationem, in consi. 66. nu. 18. 273
 31 Verba illa, hæc lege, & conditione, ut, uel quod &c. non inferunt necessario conditionem, in consi. 66. nu. 5. 271
 32 Verba ut supra, prædicta, tunc, & eo casu, & similia restringunt dispositionem ad casum prius expressum cum omnibus suis qualitatibus, in consi. 67. nu. 13. 280. & in consi. 79. nu. 1. 320
 33 Verba pluralis numeri indefinitè posita in plures singularitates resoluntur, in consi. 68. nu. 3. 281
 34 Quod fallit, ibid. nu. 18. 287
 35 Verbis clatis, & expressis in dubio etiam statim, nisi de contraria testatoris mente manifestè appareat, in consi. 71. nu. 4. 294
 36 Verbis potius, quam menti præsumptæ, & de contra quando standum sit, ibid. nu. 9. 295
 37 Verba hæc ita tamen dispositionem præcedentem restringunt, in consi. 72. nu. 6. 297
 38 Verba hæc, id est, uidelicet, scilicet, & similia quomodo stent, ibid. nu. 8. 308
 39 Quod declaratur, ibid. nu. 16. 310
 40 Verba post mortem omnium equipollent illis ultimo morienti, in consi. 78. nu. 3. 314
 41 Verba conditionalia non disponent, ibid. nu. 12. 315
 42 Verba hæc in casu, & in casibus prædictis mentem testatoris solum ad casum expressum restringunt, ut secundum proprietatem uerborum dispositio intelligatur, in consi. 79. nu. 8. 321
 43 Verba hæc semper, & in futurum quid denotent, in consi. 80. nu. 9. 338
 44 Verbum omne aptum uoluntatem testatoris importare fideicommissum inducit, & significat, in consi. 71. nu. 5. 344

Index Consiliorum

- 2 Verba enunciativa futuri euentes per se nihil disponit, uerba uero per se dispositiua, & de praesentis uoluntatis testatoris enunciativa causati uel expressa disponunt, ibid. nu. 6
- 2 Verba illa in testamentis appoſita, in omnibus autem aliis bonis & par ticularia bona prius legata uidentur excludere, ibid. nu. 11
- Contra, ibid. nu. 30
- 2 Verba illa in filiis, & descendentes de uno in alium secundum ordinem primogenituræ, & illa, de hærede in hæredem inducunt fideicommissum successuum, in cons. 84. nu. 13
- 2 Verba in fine, seu ultimo loco posita, absurdi uitandi causa, & ne dispo sitio sit frustratoria, non ad omnia præcedentia, sed ad proxima tan tum referuntur, in cons. 86. nu. 22
- 2 Verba impropriantur etiam, ut testatoris dispositio non sit frustratoria, in cons. xc. nu. 10
- 2 Verba prolata à papa, à legislatore, & à testatore quomodo capi, & intel ligi debeant, in cons. 95. nu. 12
- 2 Verba testatoris semper sunt proprie intelligenda, quando possunt, non autem improprie, ibid. nu. 18
- 2 Verba hæc in superuenientes, uel eorum filios posita post plures hono ras an faciant ordinem successuum respectu omnium supra nomina torum, an uero singulariter respectu cuiuslibet, in consil. 97. nu. 5. & 17
- 2 Verba sing. numeri pluraliter intelligi nequeunt, in cons. 99. nu. 14. & 30
- 2 Verba, si uoluerit aliquid facere, in conditione alicui dispositioni adie cta, quomodo exponantur, in cons. 101. nu. 7
- 2 Verba hæc, in casu, quo, & tunc, & eo casu in substitutionibus quid im portent, in cons. 102. nu. 1
- 2 Verba hæc, ita quod, declarant, & determinat præcedentia, ibi. nu. 17. & 36
- 2 Verbum commune rebus certis adiectum non importat hæredis institu tionem, sed legatum, ibid. nu. 14
- 2 Verba simpliciter posita in dubio secundum substantiam materiam inter pretantur, etiam illa impropriando, in cons. ex. nu. 17
- 2 Verba in fine posita ad declarationem præcedentium sunt ad omnia præ cedentia referenda, ibid. nu. 22
- 2 Verba pleno iure quid importent, ibid. nu. 25
- 2 Verbis generalibus comprehensa dicitur expressa specialiter, ibi. n. 61.
- 2 Verba licet offendere, atque restringere, ut seruiatur menti, quæ satis est, ut ex coniecturis appareat, in cons. 112. nu. 18
- 2 Verba in statutis exorbitantibus, & maxime præiudicialibus, damnum que tertio inferentibus sunt propriissime, & strictissime intelligenda, ibid. nu. 38
- 2 Verba sequentia in statutis declarantur ex præcedentibus, in cons. 112. nu. 39
- 2 Verba sæpius reiterata quomodo sententia repetiri, in cons. ex. nu. 10. & 509
- 2 Verba uniuersalia negatiua omnem casum comprehendunt, magisque ne gant, quam uniuersalia affirmatiua affirmant, in cons. 117. nu. 5
- 2 Verba hæc, & si, & casu quo, & eo casu adueniente, dispositionem solum ad casum expressum restringunt, & conditionem faciunt, in cons. 119. nu. 4
- 2 Verba hæc, de maiori in maiorem, introducunt inter descendentes pri mi filii maioritatem, seu primogenituram, in cons. 120. nu. 20
- 2 Et quomodo, & à quibus in hoc maioritatem succedatur, ibid. nu. 26. & 39
- 2 Verba hæc, ut primus filius masculus, & descendentes ab eo de maiori in maiorem succedant, quomodo possunt intelligi, ibid. nume. 40. & 83. 540. & 548
- 2 Verba simpliciter prolata potius sunt intelligenda proprie, ut iuri com muni conueniant, quam improprie, ut iuri communi aduersentur, ibid. nu. 54
- 2 Verba illa, de maiori in maiorem succedant, quid importent, & operentur, ibid. nu. 55
- 2 Verba statutorum, contrarium, & aliarumque dispositionum esse intel ligenda ad chartam, & secundum chartam iudicandum, quid impor tent, ibid. nu. 74
- 2 Verba hæc, ipso uiuente, in donatione facta alicui ipso uiuente, & filiis suis, important non conditionem, sed limitationem actus circa tem pus, ut primo ipse, donec uiuerit, bona donata habeat, & ordine suc cessuum post mortem suam filii ipsius, in cons. 121. nu. 7
- 2 Verba limitationem temporis, ordinemque successuum denotantia ex pressa in aliqua dispositione significant, ut si uero illo tempore primo uocatus dicatur exclusus, & alius post illum uocatus simpliciter, & per petuo sit admittendus, ibid. nu. 8
- 2 Verba contra propriam significationem intelliguntur, ne substitutus ex traneus præferatur iis, qui sunt de sanguine testatoris, in cons. 122. nu. 4
- 2 Verbum commune substituto ad plura tempora, pluresque per uas rela tum debet omnia pariformiter determinare, in cons. 123. nu. 3
- 2 Verbo præcedentia magis, quam sequentia sunt attendenda, in cons. 124. nu. 4
- 2 Verbis communibus, & directis simul testatore utente, attenduntur uerba directa, ut substitutio dicat directa, in cons. 125. nu. 7. & 14. 566. & 69
- 2 Verbum, per quod sit substitutio, an ad personam, an ad rem referatur, differt, & quomodo hoc uerum sit, in cons. 125. nu. 19
- 2 Verbum omne generale, quod eque proprie fiat in significato directo, & obliquo, adiectum uniuersitati est commune, specialitati uero obli quum, ibid. nu. 17
- 2 Verbum commune declaratur ex uerbis dispositiuis adiectis, ibi. n. 20. 569
- 2 Verbum commune adiunctum merè directo, & ciuili facit substitutio nem directam, ibid. nu. 24
- Quod declaratur, ibid. nu. 28
- 2 Verbum commune quando interpretetur ut directum, si testator illo

Augustini Beroij.

- uero prius in sensu directo usus fuisset, in cons. 125. nu. 26
- 2 Verba ultimo loco posita sunt ad proxima tantum referenda, quando ad alia referri nequeunt, maxime quando sunt adiuncta proximis per cepulum, ibid. nu. 34
- 2 Verbum commune rebus certis, & non uniuersitati hæreditatis adiectum nunquam directam continet dispositionem, ibi. nu. 3. & 10. 565. & 567
- 2 Verbum substituere, & uerbum succedere differunt, ibid. nu. 19
- 2 Verba mere ciuilia ratione adiuncti aliquando fideicommissum impor tant, ibid. nu. 20
- 2 Verbum commune possum in substitutione secundum præcedentia de claratur, ibid. nu. 22
- 2 Verbum heres est ciuile, & necessaria significatione directissimum, ibid. nu. 27
- 2 Verba directa præcedentia declarare uerba communia sequentia quo modo uerum sit, ibid. nu. 26
- 2 Verbum heres ratione adiuncti obliquum esse potest, in cons. 125. nu. 27
- 2 Verba diuidere, uadere, & peruenire quæ uerba sunt, directa ne, an com muna, uel obliqua, in cons. 127. nu. 10
- 2 Verba generalia cum suis qualitatibus etiam in suis speciebus ueni unt, in cons. 128. nu. 12
- 2 Verba enunciativa, quæ aliàs non solent probare, inter contrahentes probant, in cons. 123. nu. 6
- 2 Verbum habere potest, habet tractum de futuro, & uerbum potest esse uerbum extensum, in cons. 130. nu. 24
- 2 Verba hæc, quod possint perpetuo per se, & hæredes, & quousqueque decessores suos perpetuo uendere, & alienare, quibus placuit, denotant dominii alienationem perpetuam, & irrevocabilem, ibid. nu. 27
- 2 Verbum quodlibet minimam in contractibus debet inter contrahentes aliquid operari, ibid. nu. 19. & 20. & in cons. 129. nu. 19
- 2 Verba in quantum quatenus, & similia sunt limitatiua, & restrictiua, in cons. 140. nu. 17
- 2 Verba hæc pleno iure, & cum iure utendi, & fruendi non solum proprie tatem, sed etiam usufructum denotant, in cons. 140. nu. 44
- 2 Verba in statutis sunt proprie intelligenda, in cons. 146. nu. 5
- 2 Verba hæc, ita tamen, sunt restrictiua, & determinatiua, in cons. 148. nu. 27
- 2 Et possunt etiam conditionaliter intelligi, ibid. nu. 30
- 2 Verba tunc & eo casu restringunt dispositionem præambulum gene rem, ibid. nu. 28
- 2 Possunt etiam conditionaliter intelligi, ibid. nu. 30
- 2 Verbum unum quando ad expositionem alterius possit dici possum, & quando secus, in cons. 151. nu. 16
- 2 Verba uniuersalia geminata iuncta alicui substantiuo operantur con prehensionem etiam illius, de quo multum dubitari poterat, in cons. 159. nu. 28
- 2 Verba legati in dubio testatoris mentem ostendunt, ibid. nu. 32
- 2 Verba uniuersalia etiam geminata restringuntur ad ea, quæ compen duntur sub illo substantiuo, cui sunt iuncta, in cons. 159. nu. 38
- 2 Verba uniuersalia etiam prægnantia, & geminata appoſita post aliam specificatam intelliguntur de similibus specialiter expressis, nec con tinent ea, quæ sunt alterius generis, ibid. nu. 39
- 2 Etiam si solum in uno possint uerificari, quod esset diuersi generis, ibi. nu. 44
- 2 Verba testatoris, & iudicis etiam secundum communem usum loquendi sunt intelligenda, in cons. 165. nu. 13
- 2 Verba in dubio sunt intelligenda naturaliter, & non accidentaliter, in cons. 167. nu. 8
- 2 Verba enunciativa instrumenti, & supplicationis contra producentem probant, in cons. 170. nu. 1
- 2 Quod declaratur, ibid. nu. 2. usque ad nu. 7
- 2 Verba enunciativa instrumenti, priuilegi, & rescripti quando probant, & quando non, ibid. nu. 4. usque ad nu. 7
- 2 Verba instrumenti enunciativa contra producentem in antiquis pro bant, ibid. nu. 6
- 2 Verba hæc, relinquo iure institutionis, & hæredem instituo, sunt uerba directa ciuilia, idemque important, in cons. 170. nu. 13
- 2 Verba sui natura uel directa ciuilia, uel obliqua, uel communia exi ueritate personarum non alterantur, ibid. nu. 15
- 2 Verba ablatiuo absoluti, & uerba illa, nec aliter, nec alio modo, imponit conditionem, & restringunt actum ad casum expressum, in cons. 171. nu. 6. 106. & in cons. 187. nu. 8
- 2 Verba semper in dubio intelligenda secundum qualitatem, & condi tionem personarum, ad quas referuntur, in cons. 188. nu. 1
- 2 Et intelliguntur secundum naturam eius, super quo proferantur, ibid. nu. 2
- 2 Verba à grosso, & rudi homine prolata debent ruiditer, & grosso modo intelligi, ibid. nu. 3
- 2 Verba prolata à notario inter contrahentes sunt intelligenda secundu conditionem, & qualitatem notarii, non autem contrahentium, in cons. 188. nu. 62
- 2 Verba in dubio semper intelligi debent secundum qualitatem persona rum, ad quas fuerunt relata, in cons. 189. nu. 3
- 2 Et magis, quam secundum qualitatem personarum proferentis, ibid. nu. 4
- 2 Verba ablatiuo absoluti in ultima uoluntate conditionem faciunt, in cons. 189. nu. 12
- 2 Verba extrane, prout extrane, & contra in instrumento appoſita actum ad tempus facti in instrumenti retrahunt, in cons. 192. nu. 5
- 2 Verba contrahentium, & paciscentium à dispositis per statum inter pretationem recipiunt, in cons. 193. nu. 4

verba

Index Confiliorum

Aug. Beroij.

- verba secundum naturam loci, & fori in quo causa agitur, debent intelligi, ibid. nu. 5
 Verba in dubio interpretanda contra eum, qui se fundat in uerbis, ibid. nu. 9
 Et in iudiciis ad fauorem illius, cuius gratia prolata fuerunt, ibi. nu. 10. cad.
 Verbis expressum solum dicitur comprehensum, quando plura sunt tanquam diuersa considerata, in cons. 37. nu. 8
 Verba illa non aliter, nec alio modo excluduntur, quod pollet, ibi. nu. 12. cad.
 Verba hec per quatuor dies ante, quomodo intelligantur, & uerificentur, & quod tempus comprehendant in cons. 87. nu. 39
 Verba generalia in delictum sonantia contra aliquem proferens dicitur diffamare, & comprehenditur sub statuto loquente de diffamante, quamuis nulla certa delicti species fuerit expressa, in cons. 161. num. 11
 Ex uerbis delictum inferentibus generaliter, & indeterminate prolatis quis dici potest infamatus, & iniuriatus, licet nulla certa delicti species fuerit expressa, ibid.
 Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 22
 Ex uerbis contra se prolatis, & improprietatis quando quis dicatur infamatus, & iniuriatus, & quando non, in cons. 161. nu. 23
 Verba uniuersalia, & generalia ad minus duo requirunt, nec in uno uerificantur, in cons. 4. nu. 6. & 10
 Verba narratiua facti inter ipsas partes, & contrahentes probant, in cons. 45. nu. 15
 Verba in statuto sunt uerba, & proprie intelligenda, in cons. 48. nu. 25. 39
 Verba in dubio prolata debent intelligi secundum materiam subiectam etiam contra illorum propriam significationem, in cons. 50. nu. 2. 164
 Verba genitiui casus quando dominium, & quando possessionem importent, ibid. nu. 3. & 8
 Verbum sum est effectus substantia, & proprietatem denotat, & quando etiam solum possessionem importare possit, ibid. nu. 11
 Verba eo in casu referunt, & demonstrant casum proximum prius relationem, in cons. 57. nu. 48
 Verba quando debent intelligi, prout iacent, nec sunt cauillanda, dispositione facta in casu simplici nunquam habet locum in casu mixto, ibid. nu. 61
 Verba & hanc dispositionem demonstrant, & comprehendunt dispositionem proximam, ibid. nu. 69
 Verbis narratiuis, & enuntiatiuis non statuitur, ut probent, nisi inter ipsos contrahentes, in cons. 60. nu. 31
 Verba debere intelligi de prima uice quomodo procedat, in cons. 180. nu. 11
 Verba precise, & uerba precise omnibus iuris remediis quid importent, ibid. nu. 8
 Verba conditionaliter expressa etiam in modico, & minimo uerificantur, in cons. 144. nu. 25
 Verba uoluntatis, & ordinamus uim legis sapiunt, in cons. 147. nu. 1. 428
 Verba generalia de proprietate, sermonis omnes species sub se comprehendunt, in cons. 151. nu. 12
 Verbis generalibus contentum dicitur expressum, ibid. nu. 13
 Verba sunt impropianda, ut aequalitas seruetur in iis, in quibus est seruanda, in cons. 151. nu. 55
 Verba puro, & similia sunt ambigua, & nihil certi ponentia, in cons. 116. nu. 12
 Verba dicta, predicta, & premissa, & similia sunt repetitiua rerum tantum precedentium cum suis qualitatibus, in cons. 152. nu. 7
 Verbis expressis standum est in materia stricta, & exorbitantia, & uerba sunt stricte, & proprie intelligenda, & omisum habetur pro omisso, in cons. 153. nu. 18
 Verba prohibitiua ipso iure annullant facta in contrarium, in cons. 157. nu. 18
 Verba presentis temporis in penalis, & odiosis non possunt ad futurum, seu ad futurum tempus trahi ad effectum puniendi de actu futuro, in cons. 143. nu. 9
 Verba in penalis, & odiosis sunt proprie, & stricte intelligenda, ibid. nu. 10. cad. & in cons. 69. nu. 4
 Verba predicta omnia, referuntur ad omnia precedentia etiam remota, in cons. 151. nu. 1
 Verba preteriti temporis important ipso iure adeo, quod sententia non requiratur, ibid. nu. 2
 Ob uerba minatoria, merumque iustum inferentia, quae effectum non habuerunt, nulla est de iure communi poena imposita, in cons. 155. nu. 17
 Idem ob uerba iactatoria, nullo facto interueniente, nisi conuictum conuincant, ibid. nu. 18
 Verba notari anuntiatiua de preterito non probant, in cons. 213. num. 10
 Verba grossa, & materialia debent intelligi, secundum quod uulgus ea intelligit, in cons. 154. nu. 5
 Verba cum hoc important conditionem ante factam aliquod implementum, in cons. 160. nu. 4
 Verbis instrumenti est standum, in cons. 78. nu. 1
 Verba rescripti, ut iuris est, & iustitiam faciat, quid operentur, in cons. 74. nu. 14. & 15
 Verba iudicis, admitto si & in quantum de iure, quid operentur, ibidem nu. 14
 Verba Ratimus, & ordinamus sunt uerba iuris promulgatoria, & in literis alicui concessis faciunt privilegium, & ius priuatum, in cons. 149. nu. 1
 Verba hec in instrumento pacis apposita, alium, siue alios, non compre-

- hendunt seminas, in cons. cxi. nu. 2.
 Verba hec, tu mentiris, sunt iniuriosa, & ex eis iniuria grauis inferatur, in cons. 173. nu. 12
 Etiam si adderetur saluo honore tuo, ibid. nu. 13
 Et quando, & quomodo hoc sit uerum, & quid de his uerbis conditiona-liter, & impersonaliter prolatis, ibid. nu. 15. & 16.
 Verba, si quis ueller dicere, uellem dicere, facere, & similia, expectant factum post se, & habent tractum de futuro, ibid. nu. 18.
 Verba hec generalia, & iactatoria, non li uerrei mai manco, li sosteneri fuori, & similia sui natura non important promissionem, & obligationem, in cons. 175. nu. 34
 Verba semper ad proxima sunt referenda, maxime quando referendo ad remota resuleret delictum, & absurdum, in cons. 177. nu. 13.
 Verba in penalis, & odiosis sunt uerba, & proprie intelligenda, ibid. nu. 15.
 Verbum a quocunque prolatum in iudicio intelligitur secundum intentionem ipsius proferentis, in cons. 177. nu. 29.
 Verba affirmatiua uerificantur in unico actu, in cons. 180. nu. 4.
 Verba iure proprio, & in perpetuo operantur, ut res ad heredes quoscumque transeat, in cons. 181. nu. 8.
 Verba hec, acta, facta, & gesta comprehendunt ea, quae sunt uoluntarie, & contentione iurisdictionis, in cons. cii. nu. 3.
 Verba eo casu, & tunc & eo casu restringunt dispositionem solum ad casum expressum, in cons. 217. nu. 2.
 Verba in omnibus, & per omnia quid significant, ibid. nu. 5.
 Verbum decernimus est noui iuris introductum, in cons. cx. nu. 23. 35
 Verba uniuersalia omnes casus includunt, nec exceptionem patiuntur, in cons. cx. nu. 24.
 Verbum licet facit regulam, & comprehendit casus regulares, & non speciales, ibid. nu. 25.
 Verba uniuersalia geminata iuncta substantiis comprehendunt casus alios non comprehensibiles, in cons. no. nu. 26.
 Verba & propterea non stant per se, & principaliter, sed secundario, & in consequentiam illarum ad precedentia, in cons. li. nu. 17.
 Verba conseruare, receptare, & aptare ad opus iam factum referuntur, non autem ad nouum faciendum, in cons. cxli. nu. 14.
 Verbis papae narratiuis, super quibus ipse suam intentionem fundauit, est credendum, in cons. 17. nu. 1.
 Verba dispositionis in dubio potius demonstratiue, quam conditionaliter sunt interpretanda, ibid. nu. 17.
 Verba nonnulli, quidam, & aliqui sunt termini particulares, & particulares comprehendunt, in cons. xix. nu. 12.
 Verbum quaedam non est uerbum uniuersale, sed particulare designans potius partem, quam totum, in cons. xxi. nu. 31.
 Verba demonstratiue posita non possunt stare dispositiue, in cons. 37. nu. 8.
 Verba & amplius quando non inducant repetitionem, ibid. nu. 17.
 Verba semper ita debent intelligi, ut aliquid operentur, in cons. 38. nu. 1.
 Verba ut, & iuxta stant similitudinariè, ibid. nu. 3.
 Verba enuntiatiua in fauorem dotis, & mulieris probant, atque disponunt, ibid. nu. 30.
 Ex uerbis enuntiatiuis instrumenti matrimonium inter aliquos contractum presumi quoad quos effectus procedat, in cons. xl. nu. 15.
 Verba contractus, quae pluribus modis possunt intelligi, semper contra illum interpretantur, qui in eis se fundat, in cons. 44. nu. 22.
 Verba generalia, & geminata qualitercumque, & quomodo docunq; intelligantur, & regulantur secundum ius commune, & casu speciales non includunt, ibid. nu. 23.
 Verba narratiua instrumenti inter personas, quae instrumento non interfuerunt, non probant, in cons. cxliii. nu. 19.
 Ex uerbis narratiuis instrumenti non presumitur, neque probatur solennitas extrinseca, ut decreti, & auctoritatis tutoris, & illa, quae a potestate contrahentium non dependet, & quae tempore actus celebrati interuenire non possunt, ibid. nu. 20.
 Verba pacti, & contrahentium quomodo sint intelligenda, & interpretanda, in cons. 159. nu. 13.
 Verba in nullo casu important, hoc est in nullo euentu, in cons. cxliii. nu. 10.
 Verbum unum declaratur per aliud, in cons. clv. nu. 22.
 Verba illa, liberam, expeditam, & uacuum dare, in promissione quid importent, in cons. clvi. nu. 9.
 Verbum pro indiuiso importat, ut quis partem in qualibet minima parte, & in quolibet minimo loco habere dicatur, in cons. clx. nu. 13. 601
 Verba presentis temporis ad futura non trahuntur in dispositione hominis a uoluntate unius non dependente, sed presentia tantum, quae tempore dispositionis extabant, comprehendunt, in cons. clxi. nu. 1. 602
 Verba pacti dubia sunt uerisimiliter interpretanda, ibid. nu. 15.
 Verbis contractus standum est, ut comprehendant omne id, quod ex eorum generalitate comprehendere possunt, quando ea menti conueniunt, ibid. nu. 28.
 Verba dat, & concedit mandato simplici, & non procuratori in rem sua conueniunt, in cons. 188. nu. 1.
 Verbum dare est iuris translatiuum, & iurium cessione conuenire potest, ibid. nu. 6.
 Verbum concedo intelligitur, & regulatur secundum naturam illius contractus, in quo apponitur, in cons. 188. nu. 8.
 Et ratione adiuncti iurium quoque cessionem continere est aptum, ibid. nu. 9.
 Verba ad subiectam materiam restringuntur, in cons. 188. nu. 10.

Index Consiliorum

- Verba dare, & concedere sui natura donationem importat, ibi. n. 20. 707
 Verborum significatio, & natura dispositionis sepe non attenditur propter conseruationem familiarum, & agnationis, ibid. n. 12. 706
 Verba ultimo loco posita, quae ab eodem sero uerbo reguntur, & sunt simul connecta, omnia praecedentia uniformiter respiciunt, in consil. 73. n. 26. 646
 Verba ultimo loco posita, quae ad praecedentia continuatiue, & relatiue ueniunt, ad illa tantum restringi, & referri debent, in consil. clxxvi. n. 53. 663
 Verba ablatini absoluti, & uerba illa, aliis non facturus conditionem important, ibid. n. 78. 666
 Verba in euentum, in quem faciunt conditionem, ibid. n. 81. ead.
 Verba narratiua instrumenti inter contrahentes probant, in consil. 177. n. 13. 671
 Verba generalia non includunt ignota, & incognita a testamento dependant, ibid. n. 31. 673
 Verbis ambiguis, & captiosis uti non debemus, ibid. n. 41. 674
 Verba illa, saluo iure &c. quid operentur, in consil. 178. n. 15. 678
 Verborum geminatio aliis operatur id, quod simplex assertio, & consilio operari non solet, in consil. cxcii. n. 4. 724
 Verba enunciatiua inrer ipsos contrahentes probant, & illis praedictat quoad ea, in quibus partes sibi praedictare possunt, ibid. n. 5. ead.
 Verba pluralis numeri in pluribus debent uerificari, maxime quando non est ratio, cur magis in uno, quam in alio, ibid. n. 6. ead.
 Verba indefinita semper in iis uerificantur, in quibus eadem ratio militat, ibid. n. 7
 Verba indefinita maxime pluralis numeri in fauorabilibus aequipolent uniuersali, & comprehendunt omnia sub signo indefinito cōtra, ibid. n. 8.
 Verba generalia, indefinita, ambigua semper referenda sunt ad id, quod est principalis, & magis in intentione, in consil. cxcii. n. 10. ead.
 Verba non sufficiunt, ubi factio est opus, in consil. cxvii. n. 1. 743
 Verba secundum, & prout sunt restrictiua, & limitatiua, in consil. 185. n. 8. 691
 Verba meri iuris expressiua factum non includunt, in consilio clxxxix. n. 5. 708
 Verba, ut assertio, simpliciter, & impersonaliter prolata in referipto, & supplicatione referuntur ad partem aduersam, & non ad supplicantem, in consil. i. n. 9. 4
 Verba generalia, & uniuersalia non extenduntur ad ea, quae sunt specialiter prouta, in consil. xx. n. 14. 71
 Verba collectiua, seu uniuersalia restringuntur ratione adiuncti, ad quod referuntur, ibid. n. 15.
 Verbum intelligitur impropriatatem denotare, in consil. xxii. n. 5. 75
 Verba actiue, & passiue important, hoc est reciprocē, & uicissitudinarie, uidelicet pro, & contra, in consil. xxii. n. 25. 78
 Verba, quatenus, & non aliter, conditionem important, in consil. 1. n. 36
 Verba propter consuetudinem recipiunt extensionem, in consil. clvii. n. 8. 455
 Verba solet, uel solita sunt, denotant perpetuitatem, & non temporalitatem, ibid. n. 17. 456
 Verbum necessarium in iure sepe exponitur, hoc est utile, in consil. xxv. n. 11. 87
 Verba simpliciter affirmatiue prolata in materia restringibili, odiosa, & exorbitanti intelliguntur de prima uice, & in unico actu uerificantur, in consil. 18. n. 3. 66
 Verba praeteriti plusquam perfecti subiunctiui modi ad futurum tractantur, quando in praeteritum uerificari non possunt, in consil. xxvii. n. 4. 89
 Verba generalia sunt ad proximiora tantum referenda causa euitandi contrarietatem, & absurdum, ibid. n. 6. 90
 Verba generalia solum ad honesta, & permissa, & non ad ea, ex quibus absurdum, & inconueniens aliquod resuleret, referri debent, in consil. 30. n. 24. 103
 Verba enunciatiua per modum causae prolata cum uerbis apertis fideicommissu importare inducunt simplex fideicommissum, in consil. 88. n. 5. 381
 Verba potius superflua, & frustratoria debent reddi, quam quod operentur effectum contrarium dispositioni iuris, & contineantur praedictum alterius, in consil. 134. n. 20. 607
 Verbum promitto, uide in uer. promitto.
 Verbum dono, uide in uer. dono.
 Verba mandatum importantia, uide in uer. mandatum.
 Verba ita tamen, uide in uer. ita tamen.
 Verbum petere, uide in uer. petere.
 Verbum remanere, uide in uer. remanere.
 Verbum reddere, uide in uer. reddere.
 Verbum perpetuo, uide in uer. perpetuo.
 Verba derogatoria, uide in uer. derogatoria.
 Verborum geminatio, uide in uer. geminatio.
 Verbum relinquo, uide in uer. relinquo.
 Verbum uolo, uide in uer. uolo.
 Verba testamenti, uide in uer. testamentum.
 Verba enunciatiua, uide in uer. enunciatiua, & in uer. instrumentum.
 Verbum disponere, uide in uer. disponere.
 Verba spoliare, & spoliatus, uide in uer. spoliare.
 Verba substituit inuicem uulgariter, pupillariter, & per fideicommissu, uide in uer. substituit.
 Verba contractus, uide in uer. contractus.
 Verba maior natu, uide in uer. maior natu.

Augustini Beroij.

- Verba quodcumque, & quotiescumque, uide in uer. quodcumque, & in uer. quotiescumque.
 Vere, & non fictus actus est intelligendus, quando est apposta dictio omnino, in consil. 23. n. 10. & 20. 100. cum seq.
 Verecundia quid sit, in consil. 135. n. 10. 161
 Verisimilitudo sunt interpretanda uerba pacti dubia, in consil. 161. n. 25. 607
 Veritas sola, & non praesumptio attenditur in foro animarum, & in foro contentioso standum est praesumptioni iuris, & de iure, in consil. 30. n. 39. 118
 Veritas, & non fictio, neque iuris praesumptio apud Deum attenditur, in consil. 161. n. 5. 714
 Ad ueritatem tuendam in alia difficultate, super qua principaliter agitur, ut licet opinionibus contrariis, & quandoque non communibus, in consil. 142. n. 21. 740
 Quando sola ueritate inspecta procedi potest, non admittuntur telae domesticae, & alii inhabiles, in consil. 97. n. 5. 499
 In causis, in quibus sola ueritate inspecta proceditur, admittuntur telae non solum probatorii, sed etiam reprobatarii aliorum testium, in consil. 97. n. 6. 499
 Vide reliqua in uer. clausula sola ueritate inspecta.
 Pro ueritate cruenta iudex semper debet insudare, & facere, quicquid potest, ut illa eluceat, in consil. 100. n. 4. 500
 Veritas est mater iustitiae, ibid. n. 5.
 Veritas omnia uincit, & illi omnia cedere debent, in consil. 100. n. 5. ead.
 Veritas semper est per iudicem adiuuanda, non autem probatioibus restringenda, ibidem.
 Veritatem negare est quodammodo Christum negare, in consil. 161. n. 27. 614
 Veritas: Haec dictio repetit qualitates omnes praecedentes, in consil. 41. n. 1. 444
 De ditione si uerbo, uide in uer. si uerbo.
 Vides ad usum mulieris destinata, & quibus uxor utitur, in dubio ipsius uxoris esse praesumuntur, in consil. 47. n. 1. 414
 Vides ad usum uxoris destinata, & quibus illa utitur, inducet, & illae in rem conductam, non dicuntur pro pensione tacite obligatae, ibid. n. 4. 414
 Vides, & alia ornamenta muliebria tradita, siue missa a sponsa, uel a cetero ipsi sponse, ut ornatio, magis que compra ad domum sponsae soceri accedat, in dubio non praesumuntur donata, sed commodata, & ideo dissoluti sponsalibus, & matrimonio non secuto, sunt a sponsa sponso, uel socero restituenda, in consil. lxii. n. 6. 419
 Quod limitatur, & declaratur, ibid. n. 24. 421
 Vides pretiosa a marito uxori iam nuptae pro ipsius usu tradita non praesumuntur donata, sed pro illius usu, & honoris sui gratia donata, in consil. 62. n. 9. 429
 Vides testamentum: De lege, & de praecipis ueteris testamenti, uide in uer. lex, & in uer. praecipia.
 Vides ueritas semper est seruanda in cursu aequae non naturalis, sed opere manu factae defluentis, in consil. 139. n. 11. 431
 Vides uicem naturae, uel legis tenet, ibidem, & in consil. 131. n. 5. 431
 Vides: Vexare iudicialiter dicitur molestiam pati, in consil. 161. n. 44. 431
 Via uicinalis quando ut publica iudicetur, in consil. 136. n. 1. 431
 Via uicinalis publica an aliquo temporis spatio praescribi possit, ibid. n. 2. & 6. 431
 Via publica a priuatis alienari non potest, ibidem n. 5. ead.
 Viae publicae uel publicae, seu iure gentium communes, ibid. n. 5. 431
 Viae publicae dicuntur esse de regalibus, in consil. 136. n. 11. 431
 Vias publicas populus, seu ciuitas uendere, uel donare potest sine praedicti iuris alteri etiam quoad possessionem quesi, & non aliter, ibid. n. 14. 431
 Ad uiarum reparationem ecclesiae cum laicis conferunt, atque contribuant, in consil. 31. n. 1. 431
 Et an sit uerum, ibid. n. 21. 431
 Via iuris electa non potest ad uiam facti, & extrajudicalem transire, quod tamen limitatur, in consil. 54. n. 12. 431
 Via una electa, quoad ad aliam transire liceat, ibid. n. 13. 14. 15. & 16. 431
 Viarum, & itinerum difficultates quando citatum a contumacia cessant, in consil. 18. n. 28. 431
 Via media eligi debet, ubique rationes hinc inde urgent, & militent, in consil. 110. n. 34. 431
 Ad uiarum constructionem, & refectionem omnes pariter teneri debent, in consil. 141. n. 7. 431
 In uia publica, & proditorie crimen committere est de atrocibus, & audacis, in consil. 162. n. 10. 431
 Vicaria de nouo in ecclesia constitui non potest absque auctoritate, & consensu episcopi, in consil. 23. n. 1. 79
 Vicarius ecclesiae an, & quomodo sibi acquirat, ut de acquisitione liberè testari possit, in consil. 7. n. 11. 36
 Vicario generali episcopi competius consentiendi constructione ecclesiarum, & monasteriorum, in consil. 21. n. 19. 87
 Vicarius episcopi nomine, & iurisdictione episcopi, & tanquam eius officialis uti dicitur, in consil. 9. n. 4. 24
 Denicatio episcopi ad episcopum non appellatur, in consil. 149. n. 13. 431
 Vicarius temporalis quis dicatur, in consil. 5. n. 28. 27
 Vicarius episcopi non potest de uicibus collationis beneficii ab episcopo facti cognoscere, in consil. 14. n. 6. 48
 Vicarius episcopi non potest pensionem constituere, nisi hoc sibi fuisset ab episcopo specialiter concessum, in consil. 18. n. 10. 59
 vicarii

Index Consiliorum

Aug. Beroij.

Vicarij officium differt ab officio archidiaconi, & archipresbyteri, & quod sit horum omnium officium, in cons. xii. nu. 3. 73
 Vicarius gerit vires episcopi in temporalibus, & in iis, quæ sunt de iurisdictione contentiosa, ibid. 73
 Vicarius generalis episcopi se in iis non intromittit, in quibus alius vicarius specialiter est deputatus, in cons. 24. nu. 4. 73
 Contra, ibid. nu. 40. 77
 Vicarius specialis quando in loco aliquo diocesis ex iuris dispositione, seu ex consuetudine derogatiue, & non accumulatiue est deputatus, episcopus in loco illo iurisdictionem ordinariam non habet, nec ea per se, aut per alium exercere potest, ibid. nu. 7. 74
 Vicarius generalis episcopi quando tanquam vicarius episcopi spiritualia, & diuina possit exercere, ibid. nu. 10. & 19. 74. cum seq.
 Vicarius generalis, seu provincialis fratrum regularium dicitur esse priuatus, in cons. xci. nu. 9. 381
 Vicarius quoad ea, quæ potest exercere ex generali concessione, uel ex particulari commissione, uel ex expressione aliquorum speciale mandatum requiritur cum clausula generali, & prægnanti, censetur eadem persona cum episcopo, eademque uicarij prærogatiua, & iurisdictione, & utriusque unum & idem esse tribunal, eademque potestas, & iurisdicchio, in cons. xxi. nu. 12. 74
 Vicarius quoad iurisdictionem, & ea, quæ ratione officij sui potest exercere, episcopo subditus, illoque minor esse non dicitur, ibid. nu. 13. ead.
 A Vicario ad episcopum non appellatur, ibid. 74
 Vicarius generalis etiam in sibi competentibus de iure, uel mandato speciali, uel ex clausula generali cum specificatione aliquorum expressam mentionem requiritur, dicitur ordinarius, & iure proprio ex sua ordinaria iurisdictione illa exercere, quando cum generali concessione simul, & semel etiam requiritur speciale mandatum concedatur, sed quando ex intervallo, & diuim conceduntur, est delegatus, & in illis iurisdictionem habet delegatam, in consilio xxi. nu. 14. 74
 Vicarius episcopi quando in omnibus etiam spiritualibus, & diuinis deputatus censetur, ibid. nu. 19. 75
 Vicarius generalis episcopi in iis, quæ sibi ut vicario competunt, semper archidiacono tanquam inferiori est preferendus etiam in casu, quo consuetudo, seu statutum extaret, quod archidiaconus esset vicario preferendus, in cons. 22. nu. 20. ead.
 Vicarius generalis episcopi præbyter, & in ordine sacerdotali constitutus præfertur archidiacono, & archipresbytero etiam in iis, quæ sunt ordinis, & ratione ordinis competunt, ibid. nu. 21. 76
 Vicarij generales episcoporum à canone, & lege potestatem ordinarij habent, & quare ab episcopis suis possunt reuocari, & prohiberi, ibid. nu. 24. 76
 Vicarius episcopi ordinarius habet iurisdictionem, in cons. 23. numero. 79
 Vicarius generalis episcopi an à canonicis, seu capitulo possit absente episcopo, uel archiepiscopo, illoque refragante eligi, ibid. nu. 4. uel in fin. consil. 79
 Quod si episcopus in illius electione negligens esset, ibid. nu. 10. ead. 79
 Quod si episcopo episcopo, ibid. nu. 7. 79
 Vicarij generales, & episcopi parem, & ordinariam habent iurisdictionem, & utriusque unum & idem esse tribunal, in cons. 23. nu. 9. 79
 Vicarij ex iuris dispositione ad episcopum pertinent, ibid. ead. 79
 Vicarius episcopi si excommunicetur, episcopus potest alium vicarium facere, ibid. 79
 Vicarius generalis episcopi non habet ius inquirendi, & corrigendi subditos de crimine, nec ius conferendi beneficia uacantia, nisi episcopus tale ius in eum specialiter transtulerit, ibid. 79
 Vicarius generalis episcopi non habet ius auctorizandi in alienationibus rerum ecclesiæ, nisi specialiter hoc fuerit ei ab episcopo concessum, in cons. 83. nu. 19. 333
 Vicarius episcopi ius conferendi, & ordinandi non habet, nisi ex speciali mandato, ibid. nu. 21. 333
 Vicarij generales, & similes quando eandem iurisdictionem, potestatem, & immunitatem habeant, quam habent illi, quorum vires gerunt, & quando secus, in cons. cii. nu. 5. 306
 Vicarij generales an laici quoque possint causas committere, an uero solum constitutis in dignitate ecclesiastica, in cons. cix. nu. 13. 322
 Vicarij testes, & similes quando eandem iurisdictionem, potestatem, & immunitatem habeant, quam habent illi, quorum vires gerunt, & quando secus, in cons. cii. nu. 5. 306
 Vicarij non sunt distantes per sex, aut octo miliaria, aut qui sunt distantes uicinarum, & regionum, in cons. cxlii. nu. 15. 405
 Contra vicinum quando agi possit ex turbatione, & amotione terminum, in cons. 77. nu. 8. 250
 Vicarij: Hæc dictio quid importet, in cons. 4. nu. 1. 9
 Vicarij: Dicitio hæc quomodo stet, in cons. 72. nu. 8. 297
 Vicarij: Verba, prout uidebitur, arbitrium boni uiri denotant, in cons. 23. nu. 32. 103
 Vicarij: non dicitur, cuius sponsus per uerba de futuro defunctus est, in cons. 31. nu. 1. 139
 Vidua esse non definit mulier per solum contractum sponsalium, ibid. 140
 In uidua conditio si nuptias non contraxerit, hodie ualeat, quam uis per eam impediri matrimonium dicatur, in cons. 32. nu. 9. 143
 Vidua honestatem, & legem continentem seruare tenetur, & propter stuprum relicto sibi à marito sit indigna, ibid. nu. 11. 144
 Vidua censetur esse in matrimonio, in cons. 32. nu. 18. ead.
 Ex uidua, & archiepiscopo natus est adulterinus, & incestuosus filius, in cons. 163. nu. 14. 706

Vidua mulier, uide plenè in uer. mulier. 706
 Vidua uel uiam uiuere an, & quando dicatur contrahens sponsalia de futuro, in cons. 31. nu. 10. 141
 Viduitatem dispositio inducens tristis est, & odiosa, & contra publicam utilitatem, ac regulariter præterquam in quibusdam casibus est prohibita, in cons. 31. nu. 5. 140
 In uiduitate natus exco, qui postea cum uidua parturiente matrimonium contraxit, quoad omnes effectus etiam succedendi legitimus est, perinde ac si ex legitimo matrimonio natus esset, quamuis sit, & non uerè, in cons. 32. nu. 36. 147
 Villa ut teneatur ad emendationem damni dati ex statuto, uide in uer. statum. 147
 Vincere: ego eadem ratione te debeat, quæ auctor meus te uincit, in cons. 46. nu. 3. 137
 Et quomodo hoc uerum sit, & quando secus, ibid. nu. 28. & 30. 140
 Vincere: te si uincio, multo magis te uincio, in cons. 46. nu. 5. 137
 Et an, & quando hoc sit uerum, ibid. nu. 31. 141
 Vinculum, & impedimentum publicæ honestatis inter consanguineos coniugum dicitur à lege canonica, & à iure positiuo introductum, in cons. 36. nu. 4. 116
 Vinculorum pluralitas, uidelicet agnationis, & cognationis non attenditur, ubi statuto loci, uel ex dispositione testatoris agnati præferuntur cognatis, in cons. 96. nu. 8. & 14. 417. cum seq.
 Vinculi duplicis ratio, ut duplex uincat unum, in quibus attendatur, locumque habeat, ibid. nu. 10. 417
 Vinculorum pluralitas, de qua loquitur authen. itaque C. communia de succel. cum aliis non attenditur ultra fratres, fratrumque filios, ibid. nu. 11. 418
 Nec attenditur, quando plures eadem ratione sunt inuitati, ibid. nu. 12. 418
 Vinculorum duorum ratio uidelicet agnationis, & cognationis in succedendo quando attendatur, & operetur, in cons. 143. nu. 14. & 20. 536. cum seq.
 Vincula duo, & tria in materia successionis debent uinculum unum simplex uincere, in cons. 148. nu. 21. 651
 Vinculum duplex, uide in uer. duplex. 651
 Violenter, & clandestinè inuadentis rem aliquam pœnæ quæ sit, in cons. 57. nu. 2. 189
 Violenter si sit cecus ille, qui habet titulum coloratum ab habente aliis ius conferendi ecclesiam, potest interdicto unde ui agere, & possessionis restitutionem obinere, in cons. 84. nu. 4. 356
 Violentia spoliatiua, seu expulsiua dicitur inferri debitori, qui tantquam suspectus de fuga iniuste, & inualidè capitur, in consilio 9. nu. 16. 25
 Violentiam spoliatiuam, seu expulsiuam patitur spoliatus à iudice aliquo iure suo, non seruato ordine de iure seruando, ibid. nu. 17. ead. 25
 Reliqua uide in uer. spoliatus. 25
 Violentia uitium non committit uocatus ad rem certam titulo institutionis, si propria auctoritate possessionem rei apprehendat, & ingrediatur, quamuis heres adiuerit hereditatem, & possessionem apprehendisset, in cons. 142. nu. 4. 633
 Violentia doli, & metus presumptio in filia renunciente patri cessat, si interuentum iudicis, & consanguineorum, & per affectionem paternam, in cons. 1. nu. 34. 180
 Violentiam iudex facere non uidetur, & pro facto suo presumitur, nisi possit de dolo argui, in cons. lvi. nu. 21. 184
 Violentia presumptio cessat ex præsentia consanguineorum, in cons. 59. nu. 16. & 17. 205
 Ob uolentiam armis illatam quando ex reiteratione quis capere puniri possit, in cons. 195. nu. 9. 552
 Violentiam, & iniuriam propulsare armis omni iure licitum, ac permittitur, in cons. 178. nu. 19. 513
 Violenta possessio, uide in uer. possessio. 513
 Vir, & uxor quoad effectum, & reliquias coniugij ad imparia iudicari non debent, in cons. 40. nu. 20. 135
 Viro ne, an mulieri quando credatur de copula carnali, & quando magis uni, quam alteri, si unus affirmet, & alter neget, in cons. 36. nu. 1. 7. & 11. & per totum usque in fin. consil. 115. cum seq.
 Virginitas mulieris, uide in uer. mulier. 115
 Viridarij pars domus esse, & appellatione domus contineri potest, in cons. xi. nu. 17. 31
 Viripotens quando mulier dicatur, in cons. 33. nu. 17. 107
 Vis spoliatiua etiam cadens in uim compulsiuam actum omnino uincit ratione incompetentis iudicis, in cons. 9. nu. 25. 26
 Vim non facit, qui actione ordinaria in iudicio contradicit, in cons. 20. nu. 16. 66
 Vi compulsiua factum, quod aliàs de iure fieri poterat, non rescinditur, in cons. 9. nu. 20. 26
 De ui, & turbatione agi potest contra iudicem de facto, & iuris ordine non seruato procedentem, in cons. 146. nu. 56. 426
 Ob uim compulsiuam, & metum illatum ad aliquid faciendum quando quis criminaliter de ui publica, aut de priuata teneatur, in cons. 19. nu. 4. 551
 Vis priuata, & uis publicæ crimen quando, & quomodo committatur, ibid. 551
 Et quæ sit illius pœna, ibid. nu. 5. 552
 Et ex reiteratione illius quæ pœna sit imponenda, ibid. nu. 6. & 8. ead.
 Vis compulsiua, & metus per actum ex intervallo factum purgatur, ibid. nu. 11. ead.
 Vi expellere, uide in uer. expellere. 552
 Vi possi. 552

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Vi possidere, uide in uer. possidere.
- 1 **VISITATIO** est de lege iurisdictionis, in consi. 24. nu. 15 81
- 1 **Visitationes** in quibus locis ab episcopo, & ordinario sint faciendae, ibi. nu. 21 ead.
- 1 **Visitatio**, & procuratio superioris non potest à subditis praescribi, in consi. 15. nu. 3 83
- 1 **Visitationis** ratione procuratio debetur superiori, ibid. nu. 4 ead.
- 1 **Visitatio**, & obedientia subditorum à quo, & quomodo praescribi possit, ibid. nu. 11. 13. & 14. 83. cum seq.
- 1 **Visitatio** arguit, & infert procuracionem, sed nō ē contra, ibid. n. 17. ead.
- 1 **Visitatio**, & correctio in spiritualitate, & iure publico consistunt, ibid. ead.
- 1 **Visitatio** procuratio necessario accedit, sed nō ē cōtra, ibid. n. 18. ead.
- 1 **Visitatio** ex omni procuracione non infertur, ibid. nu. 19 ead.
- In visitatione episcopus, & archidiaconus concurrunt, uide in uer. episcopus, & in uer. archidiaconus.
- 1 **VISITANTIS** ordinari in quibus locis sint recipiendi, in consi. 24. nu. 20 81
- 1 **VISITATOR** generalis potest id, quod à visitatore speciali male factū fuit, corrigere, in consi. 13. nu. 11 47
- 1 **VITA** durior, & asperior clericis iam promotis quando ipsi inuitis possit per superiore iudici, & iniungi, in consi. 7. nu. 15 17
- 1 **Vitam**, & mortem alicuius probare ad quem pertinent, in consi. 119. nu. 10 509
- 2 **Vitae** contemplatiuae impeditura conditio onus iniustum inualidat, in consi. li. nu. 8 100
- Quod declarat, ibid. nu. 18 102
- 1 **Ad Vitam** alicuius hominis concessio facta dicitur stricte loquendo potius temporalis, quam perpetua, in consi. xxi. nu. 6 68
- 3 **Vitae** praecedentis qualitas facit inditium contra aliquem, in consilio clxxvi. nu. 7 507
- 3 **Vitae** causa, & causa infamiae quando sint aequales, in consi. clxi. nu. 2. 462
- 3 **Cum vitae** periculo quis alicui auxilium prestare non tenetur, in consi. clxxix. nu. 3 515
- 3 **Vitae** periculo quis se exponere non tenetur, ibidem.
- 1 **VITARE** non solet error in nomine appellatio, quando inter nomen expressum, & nomen certum est magna conformitas, in consi. liii. numero. 2 194
- 1 **Vitatur** ipso iure in totum gratia, seu concessio gratiose facta etiam in aliqua parte tantum subrepticia existens, in consi. 88. nu. 1 366
- 1 **Vitatur** concessio ex tunc iuritate scienter, & dolose commissa de eo, quod alias ignoranter omisum non uitaret, ibid. nu. 4 ead.
- 2 **Vitatur** actus ex omissione solennium instrumenti, & testamenti facta imperitia, & simplicitate notari, in consi. i. nu. 34 9
- Maxime in his, quae ad iuris rigorem conferendum sunt inducta, ibid. num. 35
- 2 **Vitatur** scriptura propter incertitudinem, & repugnantiam, ibi. n. 56. ead.
- 2 **Vitatur**, uel utantur quandoque multa à testatore apposta, maxime quando per modum conditionis exprimentur ea, quae sunt impossibilia secundum naturam, uel de iure, uel de facto, uel ratione perplexitatis, in consi. lxiii. nu. 9 260
- 3 **Vitatur** quid propter generalitatem, in consi. clxi. nu. 15 462
- Vitetur** an, & quando dispositio testatoris, uide in uer. dispositio.
- Vitetur** an, & quando legatum, uideas in uerbo legamm.
- Vitetur** an, & quando incertitudo, uideas in uerbo incertitudo.
- Vitetur**, aut utitur an, & quando conditio impossibilis, & impossibilitas, uideas in uerbo conditio, & in uerbo impossibilitas.
- VITIOSA** possessio, uide in uer. possessio.
- 1 **VIVERE** per triginta annos iuris praesumptione, in quacunque aetate fuerit, praesumitur ille, cui ususfructus fuit assignatus, in consi. xc. num. 11. 378
- 1 **Vivere** quis adhuc in dubio praesumitur, si probatum fuerit, illum naturam fuisse, & quando illum uiuere etiam probari uerē debeat, in consi. cxix. nu. 15 509
- 2 **VLTIMA** dispositio etiam in eodem testamento diuersimodē à priori dispositione facta debet in ultimis uoluntatibus attendi, & quomodo, in consi. cxvii. nu. 6 522
- 1 **Ultimo** loco uerba posita, quae ab eodem serē uerbo reguntur, & sunt simul connexa, omnia praecedentia uniformiter respiciunt, in consi. clxxiii. nu. 26 646
- 1 **Et si** ueniunt continuatiue, & relativi ad praecedentia, ad illa tantum restringi, & referri debent, in consi. clxxvi. nu. 53 662
- 2 **Ultima** uoluntas nulla ualeat, si testes pauciores quinque interueniant, in consi. i. nu. 29 9
- 2 **Ultima** uoluntas defuncti attenditur, ceterisque praecedentibus praevalet, in consi. 3. nu. 6 25
- 2 **In ultimis** uoluntatibus attenditur communis usus loquendi, & propria etiam significationi praefertur, in consi. 13. nu. 1 100
- 2 **Ultimas** uoluntates defunctorum non solum ad pias causas, sed generaliter omnes exequi ad episcopum pertinet etiam ex suo mero officio, uel etiam ad petitionem cuiuslibet de populo, ibid. nu. 40 104
- 2 **Ultimas** uoluntates exequi est piam, & publicam utilitatem concernit, ibid. nu. 42 ead.
- 2 **Ultimam** uoluntatem piam testatoris alterare est contra naturalem rationem, in consi. xlvii. nu. 3 196
- 2 **Ultimam** uoluntatem testatoris alterare non potest papa sine causa iusta, & rationabili, quae in dubio non praesumitur, ibid. nu. 4 ead.
- 2 **Ultima** uoluntas non comprehenditur sub statuto noui iuris introducto loquente de contractu, in consi. lx. nu. 39. 218
- 2 **Ultima** uoluntas captatoria fauore piae causae, & dotis ualeat, regulariter autem secus in consi. lxi. nu. 1. 243

- 2 **In ultimis** uoluntatibus mens testatoris praedominatur omnibus, in consi. lxiii. nu. 17. 254
- Ac etiam uerbis ipsius testatoris, in consi. ciii. nu. 18. 254
- 2 **Ultima** uoluntas defuncti modis omnibus seruanda, in consi. 80. nu. 1302 450
- 2 **In ultimis** uoluntatibus debet attendi ultima dispositio etiam in eodem testamento diuersimodē à priori dispositione facta, & quomodo, in consi. cxvii. nu. 6. 522
- 2 **In ultimis** uoluntatibus fit lata interpretatio, in consi. 121. nu. 16. 514
- 2 **Ultima** uoluntas est lex, & omni iure seruanda, in consi. 146. nu. 7. 444
- 1 **Ultima** uoluntas in statuto non comprehendit donationem causa mortis, in consi. cl. nu. 14. 562. & in consi. 153. nu. 36 574
- 1 **Ultima** uoluntas, & actio ex testamento equiparatur contradicibus, seu actionibus bonae fidei, in consi. 194. nu. 42. 740
- 3 **In ultimis** uoluntatibus maior est adhibenda cautela, & sollemnitas, quam in actibus inter uiuos, in consi. xcii. nu. 29 290
- 2 **ULTRA** est dictio inclusiua, in consi. cxvi. nu. 15. 158
- 1 **Et facit** unumquodque eodem iure debere, in consi. 204. nu. 44 771
- 1 **VNA** pars copulatiua alteram declarat, in consi. 187. nu. 43 700
- 1 **VNA** cum: Hae dictio posita inter personas, uel res in aliqua dispositione aequē principaliter coniungit, in consi. 48. nu. 1. 194
- 2 **VNIS** & **ORMIS** ratio, & conditio temporis tollunt distinctionem temporis, in consi. 17. nu. 14 69
- 2 **Vniformis** dilectio cadit in filiatione, in consi. xvii. nu. 15. ead.
- 2 **VNI** o, pax, & tranquillitas in regnis melius per unum, quam per plures administrantes conseruatur, in consi. xviii. nu. 38. 14
- 1 **Vni** ecclesiarum est de reuerenti sedis episcopali, & auctoritate papae fieri potest, in consi. 88. nu. 21. 348
- 1 **VNI**uersalis negatiua magis negat, & excludit, quam uniuersalis affirmatiua affirmet, & includat, in consi. 2. nu. 2. 7. & in consi. ciii. nu. 19. 144
- 1 **Vni**uersalis oratio facta per uniuersalem omnem aequipollet orationi puluatae factae, & quomodo, in consi. 4. nu. 39. 10
- 1 **Vni**uersalis sermo in uno falsificatus redditur in totum falsus, in consi. 71. nu. 10. 291
- 2 **Vni**uersalis oratio nihil excipit, in consi. 148. nu. 6 460
- 2 **Vni**uersalia dicuntur, seu uniuersalibus equipollet nomina collectiua plures personas, & gradus comprehendunt, in consi. 67. nu. 15. 106
- 2 **Vni**uersalis omnis etiam ad duos congruē adaptatur, in consi. 70. nu. 13. 106
- 2 **Et salua** ratione recti sermonis ad plures, quam ad duos referat, & omnia, & singula prius expressa comprehendit, in consi. 81. nu. 11. 107
- 2 **Vni**uersalis omnis adiecta dispositioni facit dispositionem generalem, & uniuersalem, in consi. 93. nu. 40 401
- 2 **Vni**uersalis oratio pluraliter concepta in uno tantum quandoque verificatur, & locum habet, in consi. ciii. nu. 16. 47
- 2 **Vni**uersalia uerba negatiua omnem casum comprehendunt, magis negant, quam uniuersalia affirmatiua affirmant, in consi. cxviii. nu. 39. 106
- 2 **Vni**uersalis oratio debet in omnibus verificari, & in uno falsa non est falsa, ibid. nu. 8. 106
- 1 **Vni**uersalium uerborum negatiue prolatorum natura est omnia etiam sui naturae, & regulariter non comprehensibilia continere, nihil excipere, in consi. calii. nu. 19. 14
- 1 **Vni**uersalis negatiue geminatio maiorem, & potentiorē excludit, & negatiua infert, in consi. cxlii. nu. 20. ead.
- 3 **Vni**uersalia, & generalia uerba non extenduntur ad specialiter praecisa, in consi. 20. nu. 14 71
- 3 **Vni**uersalia uerba restringuntur ratione adiuncti, ad quod referuntur, ibid. nu. 15 ead.
- 3 **Vni**uersalia uerba ad minus duo requirunt, nec in uno uerificantur, in consi. 42. nu. 6. & 10 130. cum seq.
- 3 **Vni**uersalia uerba omnes casus includunt, nec exceptionem patiuntur, in consi. cx. nu. 24 331
- 2 **Et geminate** iuncta uerbo substantiuo comprehendunt casus alios non comprehensibiles, ibid. nu. 26 ead.
- 2 **Vni**uersali equipollet sermo indefinitus, in consi. calii. nu. 2. 400
- 1 **VNI**uersaliter uerba prolata in pluribus, & ad minus in duobus uerificantur, in consi. lxxv. nu. 29 239
- 1 **Vni**uersaliter negatiue concepta dicitur oratio, quando signum particulare, uel est aliquis, simul cū negatiua ponitur, in consi. 143. n. 18. 544
- 2 **VNI**uersitas, & collegium infamia notari non potest, in consi. i. nu. 36 111
- Nec potest corporaliter, & spiritaliter puniri, ibid. nu. 36 ead.
- 3 **In uniuersitate**, & ciuitate an locum habeat l. si quis maior C. de transi. quoniam, in consi. 8. nu. 35. & 39 22. cum seq.
- 3 **Vni**uersitatis, & multitudinis peccatum est uenia, & misericordia dignum, in consi. ccix. nu. 7 407
- 1 **Vni**uersitatis maior pars quando minori possit praedecare, in consi. i. nu. 18 11
- 1 **Vni**uersitas habetur loco maioris propter inuicemum syndici, uel recti, cum illa contractum esse dicatur, sed non ligatur quoad reatum per iurii, in consi. 92. nu. 8 184
- 1 **Vni**uersitas an quoad reatum per iurii iuramento syndici ligetur, & in reatum illud quos, & quomodo liget, ibid. nu. 11 ead.
- 1 **Vni**uersitas non habet animam, in consi. 92. nu. 11 ead.
- 1 **Vni**uersitas ex facto syndici, & quorundam hominum excommunicari non potest, ibid. nu. 14 493
- 1 **Vni**uersitas dicitur alia persona, & aliud corpus à singulis de uniuersitate, ibid. nu. 16. 493

Index Consiliorum

Aug. Beroii.

- In uniuersitate an l. si quis maior C. de tranſac. & poena ibi impoſitio lo-
cum habeat, ibid. nu. 33 385
- Uniuersitati non conuenit poena inſamiae, in conſ. 92. nu. 25 385
- Uniuersitas, & collegium non corporaliter, ſed pecuniariter puniri po-
teſt, ibid. 385
- Uniuersitatis ius, etiam omnibus de illa extenſis, in habitu perire non
dicitur, niſi auctoritate ſuperioris ob dictum deſtrueretur, in conſ.
103. nu. 10 443
- Uniuersitatis nomine inſtrumentum factum ualet, etiam ſi non fuerint
omnes de uniuersitate ſingulariter in eo nominati, ſed dictum ſit, Maſ-
ſarius, Titius, & Caius, & quampures alii homines dictae uniuersita-
tis excedentes duas partes ex tribus, & totum corpus dictae uniuersita-
tis repraeſentantes, in conſ. 151. nu. 20 567
- Cum uniuersitate, & titulo uniuersali quid facilius tranſit, quam titulo
ſingulari, in conſ. 204. nu. 34 769
- Uniuersitatis unius ſtatuta non poſſunt ligare homines alterius uniuersita-
tis ſibi non ſubditos, in conſ. 7. nu. 35 18
- Uniuersitas, & populus non ligantur iuramento, ſyndici quoad ſpiritu-
alia, & reatum perituri, & qui ligentur, in conſ. 8. nu. 18 21
- Uniuersitas, & collegium carer anima, in conſ. 8. nu. 19 21
- Uniuersitas ex facto ſyndici, & hominum non poſſet excommunicari,
ibid. nu. 20 21
- Uniuersitas dicitur alia perſona a ſingulis de uniuersitate, ibidem num.
21 21
- Uniuersitas quoad reatum perituri non ligatur iuramento ſyndici, &
quorundam hominum etiam maioris partis uniuersitatis, & propria
auctoritate non impetrata abſolutione poſſet illi contrahere, in
conſ. 8. nu. 41 21
- Er quoad quae ligetur, ibid. nu. 15 21
- Teſtes de uniuersitate pro ipſa uniuersitate an, quando, & qui admittan-
tur, uide in uerb. teſtis, & in uerb. ſtatutum.
- Uniuersitas mercatorum, uideas in uerb. mercator.
- De ſtatutis uniuersitatis, uide in uerb. ſtatutum.
- VOCATI** ordine ſucceſſiuo, uel per copulam, uel per diſiunctam, uel
per nomen collectiuum quando poſt omnes prius nominatos ſecun-
dam ordinem ſcripturae tantum ſunt admittendi, & quando aliter, in
conſ. 97. nu. 17 uſque ad nu. 21 422. cum ſeq.
- Vocatis pluribus, inter quos cadit affectio, prius ex ordine ſcripturae, de
inde aliis per diſiunctam uel, & per nomen collectiuum uocatis, non
poſſet ullus ex his ultimo uocatis admitti, donec aliquis ex primo non
minaris ſuperſit, etiam ſi in locum patris ſui deſicientis admitti uel-
let, in conſ. 97. nu. 10. & 17 422. cum ſeq.
- Item ſi per nomen collectiuum abſque diſiuncta uocari eſſent, ibid. nu.
11. & 17 422. cum ſeq.
- Secus ſi per copulam & uocari eſſent, ibid. nu. 17 422.
- Vocatis pluribus ad ſubſtitutionem fideicommiſſariam ordine ſucceſſiuo,
preferendi ſunt grauato, & non teſtatori, ibid. nu. 3. & 15. 420. cum ſeq.
- Vocari ex praſumptio iudicio teſtatoris quando conſentiant illi, qui ſunt
in conditione poſiti, in conſ. 104. nu. 3 447
- Eam referat, ſimul ne in deſcendentibus teſtatoris, an in collateralibus,
& extraneis, ibid. nu. 19 451
- De hoc etiam uideas in uerb. conditio, in uerb. filius, & in uerb. liberi.
- Vocatus ſub una conditione, illa deſecta, excluditur, in conſ. 128. nume-
ro 12 581
- Vocati liberi, & deſcendentes ſub nomine heredium copulatiue cum a-
ſcendentibus ceſſantur ſucceſſu poſt mortem aſcendentium uocati,
in conſ. 140. nu. 45 630
- Vocati nomine proprio in legatis praeferruntur aliis uocatis per nomen
appellatiuum, & per uerba generalia, in conſ. 159. nu. 21 693
- Vocatis pluribus ad fideicommiſſum ſub nomine collectiuo familie, uel
poſteriorum, proximitas reſpectu cuius ſit attendenda, & de qua fami-
lia, & de cuius poſteris ſit intelligendum, in conſ. 176. nu. 67 774
- De uocatis nomine collectiuo plenius uide in uerb. collectiuum nomen.
Volo uerbum, uide ſupra in uerb. uelle.
- VOLENTAS** ex eo, quod conſuetum eſt fieri, colligitur, in conſ. 35. nu.
26 113
- Voluntate praſumpta, & a iure ſpeciali facile receditur, in conſ. 55.
nu. 5 200
- Voluntas incepta non ſufficit, niſi fuerit perfecta etiam in diſpoſitione
inter liberos facta, in conſ. 56. nu. 29 205
- Voluntas, potentia, & modus ad perfectionem cuiuslibet actionis coor-
dere debent, in conſ. 76. nu. 26 320
- In uoluntate, & poſſeſtate effectus omnis conſiſtit, ibid. nu. 27 320
- Voluntas ſine potentia operari non poſteſt, ibid. nu. 30 320
- Voluntas errantis nulla eſt, in conſ. 1. nu. 33 321
- Reliqua uide in uerb. error, & errare.
- Voluntatis defectus tollitur per geminationem uerborum, in conſ. 12. nu. 6. & 9 374
- Voluntatis probatio dubia probatur per duos, uel tres teſtes teſtamenta-
rios, ſecus, ſi probatio ad inductionem nouae uoluntatis fieret, in conſ.
127. nu. 1 574
- Voluntatis nouae inductio ſaris per duos, uel tres teſtes probatur in diſpo-
ſitionibus factis ad pias cauſas, ibid. nu. 2 574
- Voluntas geminata multum ſolet operari, in conſ. 139. nu. 18 610
- Voluntas patris praedicta ad legitimandum filium poſteſt per teſtes
probat, in conſ. 179. nu. 7 790
- Voluntas circa incognita uerſari non praſumitur, in conſ. 177. nu. 19 673
- Voluntas per mortem ſanctur, & extinguitur, in conſ. 53. nu. 19 173
- Contra uoluntatem unius ſi quid fiat, dicitur eius conditio fieri deterior
etiam ſi res in meliorem ſtatum commutetur, in conſ. 144. nu. 96. & 47
- Voluntatis mutatio non praſumitur, niſi probetur, in conſ. 14. nu. 8. & 7 177

- Ad uoluntatem, uel beneplacitum iudicis conſignatus quomodo intelli-
gatur, in conſ. 104. nu. 4. 5. & 10. & 24 581. cum ſeq.
- Voluntas teſtatoris, quae ex coniecturis colligitur, euident eſſe dicitur,
in conſ. 134. nu. 4 605
- De uoluntate teſtatoris, uide reliqua in uerb. teſtator.
- Ultima uoluntas uide ſupra in uerb. ultima uoluntas.
- Voluntati alicuius obligatio, & promiſſio remiſſa, uide in uerb. obliga-
tio, & in uerb. promiſſio.
- In uoluntatem alicuius diſpoſitio collata, uide in uerb. diſpoſitio.
- VOYU** A noto rex excuſatur, quando ex illius obliuſcencia petturba-
tio regni, & ſcandala, ac damna ſubditis lequi poſſent, in conſ. 187. nu. 33 53
- VOX**, & fama publica quomodo, & quando per teſtes probetur, in
conſ. 15. nu. 11 336
- VSVQUE** Hae dictio in ſtatuto diſponente, quod agnati uſque ad
tertium gradum ſuccedant, excluſis cognatis, ac etiam matre, an ſit
excluſiue, uel incluſiue, in conſ. 148. nu. 41 653
- Er prolata in non merè fauorabilibus, ſed potius in odioſis in dubio
ſtat excluſiue, non autem incluſiue, ibid. 653
- Er in penalibus, & odioſis quando ſit incluſiue, & quando excluſiue,
ibid. nu. 43 653
- Vſque hae dictio in quacunque diſpoſitione, in qua aliis incluſiue ſu-
meretur, ſi ita intelligendo iuris contrarietas, aut maior uis cor-
rectio reſultaret, ut hec euenirent, debet intelligi excluſiue, etiam in
caſu, quo ad graduum determinationem non poneretur, in conſ. 151. nu. 45 654
- Dictio uſque quando ſit incluſiue, in conſilio cix. num. 16. & 19. 433. cum ſeq.
- VSVARIVS** non poſteſt demoliri, nec diruere, nec ſtatui, & qualitate
rei mutare, uel alterare, in conſ. 118. nu. 10 339
- Vſuario non poſteſt per proprietarium praedudicari etiam in meliorem
ſtatum rem mutando, in conſ. 48. nu. 9 194
- VSVFRUCTUARIVS** an ſimpliciter, & indiſtincte in re poſſit edificare,
in conſ. 61. nu. 27 35
- Vſufructuario ingrediente monaſterium, ilico uſufructus, & poſſeſſio
illius naturalis acquiruntur monaſterio, in conſ. 29. nu. 4 93
- Vſufructuarius omnium bonorum, alio haerede uniuersaliter dato, non
dicitur haeres, ſed legatarius, & titulo particulari ſuccedere, & ad ſo-
lutionem rei alieni deſuncti de uſufructu non tenetur, in conſ. 38. nu. 44 131
- Vſufructuarius quando ob non praſtitam cautionem de utendo arbi-
trio boni uiri uſufructu priuari poſſit, in conſ. 11. nu. 29 145
- Er an non praſtando cautionem de reſtituendo bona, prout fuit inter-
pellatus, & ſuit pronuntiatum ipſum teneri, uſufructu priuari, ibid.
nu. 30 146
- Cautio, ad quam uſufructuarius tenetur, duas partes, ſive cauſas continet
ſeparatas, & ſeparatum effectum habentes, & ob quam ipſe uſufructu-
ari priuari poſſit, in conſ. 11. nu. 31 146
- Vſufructuarius fructus, ſcienter, & patiente domino, perceptos ſuos facit,
etiam non praſtata cautione, nec ex eo, quod ſciuerit, ſeu ſcire de-
buerit, ſe ad cauendum teneri, dicitur in mora conſtitutus, ut fructus
ſuos facere nequeat, ibid. nu. 32 146
- Vſufructuarius non ſatidans propter ignorantiam, aut negliſcientiam,
ſive diſſimulationem proprietarii facit fructus ſuos, ipſique proprie-
tario eſt hoc imputandum, ibid. nu. 33 146
- Vſufructuarius omnium bonorum relictus per uerba dominum, & uſu-
fructuarius, alio poſt illius mortem haerede uniuersaliter inſtituto,
etiam non adita hereditate per haeredem inſtitutum, poſteſt uſufructu-
arium propria auctoritate apprehendere, & in uſufructu tanquam in
re certa haeres inſtitutus cenſetur, in conſ. 11. nu. 35 146
- Er de utendo arbitrio boni uiri ſatidare non tenetur, ibid. nu. 36 146
- Er ſi haeres uniuersaliter inſtitutus nolle, uel non poſſet eſſe haeres, de-
tracta uſufructus mentione, eſſet ipſe ſimpliciter etiam in proprie-
tate heres inſtitutus, ibid. nu. 36 146
- Vſufructuarius habens certam ſpem ad proprietatem ſatidare non te-
netur, in conſ. 11. nu. 38 147
- In uſufructuarius naturalis poſſeſſio tranſfertur, niſi contrarium ſit actum
ſue conuentum, in conſ. 161. nu. 31 205
- Vſufructuarius in poſſeſſione rei nomine proprietarii eſſe poſteſt, & tunc
ei interdicitur uti poſſideris non competit, in conſ. 161. nu. 39 206
- Er ei tunc non ius uſufructus, ſed potius quaedam commoditas, & licen-
tia percipiendi fructus conceditur, ibid. nu. 40 206
- Vſufructuarius, & debitor quoad praedudicandum creditor, & proprie-
tario in ſua ciuili poſſeſſione per alienationem, & traditionem rei ab
eis alteri factam differunt, & quomodo, in conſ. 15. nu. 8. & 13 212
- Vſufructuarius, uel ab eo cauſam habens, ſi ſinito uſufructu naturalem
rei poſſeſſionem non relaxet, quo remedio ſit domino, & proprietario
ſuccurſum, in conſ. 12. nu. 27 214
- Vſufructuario, cui etiam rei emphyteoticæ uſufructus ab ultimo em-
phyteota relictus eſſet, non competit ius petendae renouationis in
emphyteoti eccleſiaſtica ſinita ob lineam ſinitam, in conſ. 11. nu. 34 425
- Vſufructuario, cui etiam rei emphyteoticæ uſufructus relictus fuit, &
qui naturalem rei illius poſſeſſionem poſt mortem emphyteotae fuit
adeptus, ſi ratione ſuae poſſeſſionis naturalis ipſum moleſtari contin-
gat, competit interdicitum uti poſſideris contra quemlibet turbantem,
& moleſtantem, etiam ſi eſſet dominus, qui rem ciuilitet poſſideret, in
conſ. 11. nu. 40 437
- Contra, ibid. nu. 53. ubi declaratur.
- Quid ſi poſt mortem emphyteotae ſoluit domino penſiones per emphy-
teotam debitas, & dominus illas ſimpliciter receperit, ibid. nu. 41. & 56 427

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

427. & 429.
V usufructuarius, emphyteosis per mortem ultimi emphyteote finita, non potest naturalem rei emphyteoticam possessionem uacantem apprehendere, alias tanquam clam à domino possidet, & illum in sua ciuili possessione turbat, adeo, ut dominus, uel ab eo causam habens in interdico uti possidetis contra illum obtinere debeat, ut naturalem possessionem restituat, & ab illa molestatione desistat, in consilio 101. num. 43.
- 427
1 V usufructuarius, finito usufructu, quare non possit à domino propria auctoritate citari, & secus sit in emphyteosis finita, ibid. num. 51.
- 428
1 V usufructuarius rei emphyteoticæ uolens finitam emphyteosin, in naturali possessione rei resistere dominum turbat, & ab eo ui, & clam possidere dicitur, ibid. num. 54.
- 429
2 V usufructuaria relicta mulier, ea non recepte dotes suas, & donec dotes suas non repetierit, ea, quam primum repetiit, ipso iure ab usufructu cadit, fructusque omnes à die contrahentis restitutioni, in consilio 29. num. 4.
- 429
2 V usufructuarius omnium bonorum si testator uxorem relinquit, si & donec dotes suas repetierit, & illi mandauerit ut de bonis testatoris creditibus soluere, uxor de bonis suis dotatibus illa ad hunc effectum alienando soluere non potest, secus, si testator debita solum simpliciter mandauerit, ibid. num. 24.
- 432
2 V usufructuarius cum ante præstitam, uel oblatam cautionem fructus suos faciat, in consilio 60. num. 50.
- 241
2 V usufructuarius si non potest cautionem cum fideiussore præstare, an sufficiat iuratoria cautio, ibid. num. 51.
- 632
2 V usufructuarius quando de manu heredis proprietarii legatum capere debeat, in consilio 141. num. 12.
- 632
2 V usufructuarius, proprietario absente, & possidente, rem ingreditur clam à domino possidet, nec potest contra dominum in interdico uti possidetis obtinere, & quomodo hoc procedat, in consilio cxlii. numero. 633.
- 633
2 V usufructuarius iure institutionis uocatus potest propria auctoritate possessionem rei apprehendere, & ingredi, nec tenetur de manu heredis capere, etiam si iis adiuerit hereditatem, & possessionem apprehenderit, in consilio 141. num. 3. & 4.
- 633
2 V usufructuarius cum alio, puta Titio, cuius ipse esset tutor, si quid nomine Titii, ut tutor ex fructibus communibus emat, non ad rem, sed ad prærium, uel estimationem fructuum suorum pro parte agat, & qua actione, in consilio 34. num. 2.
- 152
2 Inter usufructuarius ius accrescendi quoad usufructum etiam post ius quæsitum locum habet, in consilio 35. num. 11.
- 155
2 V usufructuarius omnium bonorum, etiam per uerba directa ciuilia institutus, quouque uixerit, alio post eius mortem herede instituto quoad proprietatem, & usufructum, dicitur esse quodammodo in re certa institutus, solumque usufructum habet propria auctoritate, si alius post mortem institutus hereditatem adeat, illo uero non aduenire sit hæres in solidum, in consilio 35. num. 17.
- 156
Et multo magis si testator uerbo communi, puta relinquo, uos fuisse, ibid. num. 18.
- cad.
Quinimo tunc secundum aliquos relictum est inutile, ibid. num. 19.
- 157
Contra, ibid. num. 20.
- Et ibi contrarium in matre sic relicta, aut instituta.
- 2 V usufructuarius caue, inuentarium conficit, & rationes, ac reliqua reddit, secus est in habente simpliciter alimenta, in consilio 35. num. 9.
- 155
2 V usufructuarius omnium bonorum, siue totius hereditatis, alio instituto herede uniuersali, si hic hereditatem adeat, habetur loco legatarii, sed si repudiet, seu abstineat, hæres in totum, & uniuersaliter censetur, in consilio 36. num. 11.
- 161
2 V usufructuario prædii à testatore relicto non debentur ligna ad comburendum tempore mortis testatoris incisa, & à solo separata, sed nondum ex prædio amota, neque recondita, sed ad heredes pertinent, in consilio 44. num. 49.
- 286
2 V usufructuaria uere omnium bonorum si uxor sit à marito relicta in testamento, in quo filius, uel nepos ex eo sit simpliciter proprietarius institutus, quam partem usufructus uxor consequatur, in consilio lx. num. 47.
- 140
Et à quo tempore usufructus illi debeat, fructusque suos faciat, ibid. num. 48.
- cad.
Reliqua uide in uer. uxor, & in uer. usufructus.
- 2 V usufructuarius, cui à testatore fuit expresse remissa cautio, fructus perceptos ante præstitam, uel oblatam cautionem suos facit, in consilio lx. num. 52.
- 241
2 V usufructuarius domino præiudicare non potest, in consilio 196. num. 7.
- 744
2 V usufructuarius que iura, quas actiones, & quid aliud ultra ius usufructus habere dicatur, in consilio 189. num. 10. & 12.
- 709
2 V usufructuarius habet possessionem naturalem, quæ habet in se quid iuris à iure usufructus separatam, ibid. num. 11.
- 2 V usufructuarius contra proprietarium, aut alium rei possessorem quam actionem habet, ibid. num. 12.
- 2 V usufructuarius contra spoliatorem interdico unde ui, & contra turbatorem possessione naturali interdico uti possidetis habet, ibi. n. 13. cad.
- 2 V usufructuario interdico, & actiones competentia, & competentes quomodo, & quo iure illi competant, & dentur, in consilio 189. num. 14. & 18. cad. cum seq.
- 2 V usufructuario soli datur actio personalis ratione usufructus, ibid. num. 15.
- 2 V usufructuario emens commoditatem, & perceptionem fructuum quomodo actionem personalem exemplo habere dicatur, ibid. num. 17.
- 710
2 V usufructuarius, & usufructus non possunt demoliri, diruere, nec statum,

- & qualitatem rei mutare, uel alterare, in consilio 118. num. 10.
- 2 V usufructuarius incidendo etiam duas arbores fructiferas arbitrio boni uiri non uitatur, in consilio cx. num. 34.
- 428
2 V usufructuarius, & emphyteota circa abusum rei æquiparantur, in consilio cxlii. num. 1.
- 495
2 V usufructuarius formam rei mutare, & illi seruitutem imponere non potest, alioquin tanquam re abutis est iure suo priuatus, ibid. num. 2. cad.
- 2 V usufructuarius non utens re arbitrio boni uiri priuatur iure suo, quando arbitrio boni uiri re uti iurasset, alias ad damna solum, & interese potest conueniri, in consilio 124. num. 7.
- 496
2 V usufructuarius, & conductor ad longum tempus similes uidentur, & ambo naturaliter tantum possident, in consilio 146. num. 4.
- 511
2 De usufructuario ad conductorem ad longum tempus arguitur, ibid. Et an hoc uerum sit, ibid. num. 20.
- 514
2 V usufructuarius tenetur ad omnia onera tam realia, quam ad illa, quæ ratione rerum personæ imponuntur, & ad illa, quæ etiam extraordinarie pro reparatione uiarum, & similibus imponerentur, in consilio 146. num. 5. 16. & 20.
551. cum seq.
2 V usufructuarius quod propter malum usum non possit ipso iure à domino propria auctoritate priuari, & expelli, licet secus sit in emphyteota, & feudatario, & quomodo, & ad quid contra usufructuarius agatur, demonstratur, in consilio 74. num. 19. & 23. usque in fin. consilio 177. cum seq.
- 2 V usufructuarii possessione naturalis uacat per mortem illius statim cum utili possessione domini, & proprietarii consolidatur, in consilio 45. num. 23.
- 2 V usufructuarius, uel eius heres, si finito usufructu uelit in naturali possessione, & detentatione rei persequere, ac proprietarii non aduenire dominus, & proprietarii in sua possessione ciuili turbatur, & contra usufructuarius, uel eius heredes interdico uti possidetis illi competunt, in consilio liii. num. 3.
- 171
Limitatur, ibid. num. 26.
- 174
Et potest illos etiam propria auctoritate expellere, in consilio liii. num. 4. 171.
- 2 V usufructuarius, & non proprietarius tenetur soluere onera realia, & collatas, quæ principaliter pro rebus imponuntur, in consilio cl. num. 15. 171.
- 2 V usufructuarius si turbetur, & impediatur uti iure suo an, & quando domino, & proprietario contra turbantem, & impediendum competat utile interdico uti possidetis, & quando non, in consilio lv. num. 19. 171.
- 2 V usufructuarius propter malum usum rei, & detentationem potest propria auctoritate abque illius citatione, & iudicis declaratione expelli à iure usufructus, in consilio 74. num. 1.
- 176
Sed non à possessione rei, & quid in aliis casibus, in quibus ipso iure priuatur usufructu, ibid. num. 2.
- 2 V usufructuarius, finito usufructu, non potest propria auctoritate à possessione expelli, ibidem.
- 2 V usufructuarius possit propria auctoritate expelli propter incisionem arborum fructiferarum, & propter malum usum quomodo innuitur, ibid. num. 3.
- Et quando hoc sit uerum, ibid. num. 9.
- 2 Ad usufructuarium de emphyteota recte arguitur, ibid. num. 4.
- 2 V usufructuarius quando possit propria auctoritate abque iudicis declaratione expelli, ibid. num. 8.
- 2 V usufructuarius de iure potest arbores demortuas incidere, ibi. n. 10. cad.
- 2 V usufructuarius, qui potest abque facto iudicis propria auctoritate expelli, quando solum uia iuris debeat expelli, in consilio liiii. num. 17.
- 177
2 V usufructuarius, & emphyteota differunt, & quomodo, in consilio liii. num. 21.
- De uxore usufructuaria, & de patre usufructuario, uide in uerb. uxor, & in uerb. pater.
- 2 V s v a: Ad vias, & interesse tenetur, & in mora infra biennium constituitur ille, qui dotem submittenti onera matrimonii præstare debet, in consilio lii. num. 10.
- 207
2 V iura dotis sunt fauorabiles à iure canonico permixta, & ita facile non tolluntur, sicut alia, quæ sunt odiosa, in consilio liii. num. 24.
- 209
Reliqua de uisuris dotium, uide in uer. dos.
- 2 V iura tantum pro rata temporis, quo pecunia numerata non fuit, debentur, in consilio clvii. num. 6.
- 599
2 De usura suspectus præsumitur contrausus, quando res uendita est infra certum tempus uenditori pro eodem pretio restituenta, & quantitas reddituum rei est respectu pretii immoderata, in consilio clv. num. 3. 617.
- 2 V iuratum fraudis, & simulationis contractus magna præsumptio est, quando emptor in reuocando contractum ex pacto siue expresse siue tacito ultra pretium, & fructus aliquid etiam consequi, & lucrari debet, in consilio 145. num. 19. & 22.
618. cum seq.
Reliqua uide in uer. contractus.
- 2 V iuratum, & simulationis præsumptio, & Pretii modicitate quomodo ci piatur, in consilio 166. num. 6.
- 611
2 V iuratum solum in contractu mutui committi uerum est, & quomodo in contractu mutui dicatur committi, licet alius contractus fuerit celebratus, in consilio 168. num. 16.
- 617
2 V iura committitur, ubicunque capitale una cum certo lucro allocatur, ibid. 21.
- 2 V iura committitur, quando obligatio naturalis ad antidota in pactum deducta fuit, ibid. num. 25.
- 618
2 V iuratum committitur, si quis certis promissionibus homines ad suam appetitam tantum attrahit, ibid. num. 26.
- 2 V iuratum creditor committitur, si causa alicuius lucri debitori solutionem differat, ibid. num. 27.
- 2 V iura in contrahendis innominatis, & correptiui, & in quibus debita recompenatio, seu conformitas unius ad alterum cadit, an, & quando, & quomodo committatur, in consilio 168. num. 31.
- 619
V iura

Index Consiliorum

Aug. Beroii.

1. *Vfura, seu alimenta ob dotem non solum solum propter onere matris* modum subfinitenda, & marito, non autem uxori, uel alteri, & ab illis tantum, qui dotem solvere tenentur, debent, & promitti debent, & aliter, aut ab aliis, quam a marito peti, & exigi non possunt, in consil. 178. nu. 12. 679
2. *Vfura illicita est, & non potest extorqueri, quando etiam illis casibus,* quibus pro interesse aliquid ultra sortem deberi potest, quid certum promittitur, ibid. nu. 23. ead.
3. *Ad vfuras etiam, & lucra tenetur negotiorum gestor, quæ, & quas percipi* pere potuisset, in consil. cxlii. nu. 9. 717
4. *Vfurarum ratio in bonæ fidei iudiciis etiam de iure canonico à die mo-* re habetur, & quomodo, ibid. nu. 10. ead.
5. *Vfura in folito negotiari duplum excedere possunt, & quatenus lucrari* potuisset, ibidem.
6. *Vfura ultra sortem quando etiam mora non interveniente debeantur* ab eo, qui pecunias alienas inuasit, ac in suos usus conuertit, & quan- do mora requiritur, ibid. nu. 11.
7. *Vfura inter folitos merari, & negotiari loco interesse propter moram* etiam usque ad interesse lucri cessantis hodie, & de iure canonico exigi possunt, ibid. nu. 12. 16. 21. 717. & 718
8. *Vfura pecuniarum inuasit, & in suos usus conuertit, in folito merari, &* negotiari etiam duplum in odium delinquentis excedere possunt, in consil. cxlii. nu. 14. 717
9. *Ad vfuras, quas dominus exigere potuisset, tenetur aliena negotia ge-*rens, & pecuniam domini ociosam tenens, quam dominus exercere conluebat, ibid. nu. 15. ead.
10. *Ad vfuras tenetur debitor in contractibus bonæ fidei propter moram* commissam per interpellationem, & ob non factum, & propter moram ob factum, & delictum ipso iure absque interpellatione commissum tenetur etiam ad vfuras, quæ loco interesse lucri cessantis debentur, maxime in credito folito merari, & pecunias suas exercere, i. cōf. 193. nu. 20. 727
11. *Vfura, quæ loco interesse debentur à die mortis, & iuxta consuetudinem* regionis, in qua rationes exerceantur, ueniunt in rationem redditione, & reliquorum solutione, ibid. nu. 24. 718
12. *Vfura post mortem debita succedit loco interesse, in cōf. 193. nu. 50. 731*
13. *Vfura difficultius, quam interesse utroque iure exigitur à folito merari,* seu alias negotiari, ibid. nu. 51. ead.
14. *Vfura, quæ officio iudicis ueniunt, largo modo in obligatione esse di-* cuntur, ibid. nu. 53. 732
15. *Ab ufuris, & interesse præteritis temporis post diem causæ limitandæ obli-* gationis adiectæ debitor in mora existens non liberatur, in consil. 193. nu. 17. ead.
16. *Ad vfuras dare quare permittitur iudeis, & non christianis, in consil. 184* nu. 41.
17. *Vfuras, & affectus solvere cum iuramento promittens an petendo abso-* lutionem à iuramento in fine termini possit impedire executionem iuramenti, & ufurarium, in consil. 84. nu. 9. 266
18. *Propter vfurarum crimen clericus grauius puniatur, & contra eum ma-* gis præsumitur, in consil. 84. nu. 12. ead.
19. *In vfuram fraudem si clericus nouum pactum, seu contractum inue-* niat, est tanquam ufurarius deponendus, & ordine, ac beneficio pri- uandus, ibid. nu. 13. ead.
20. *Vfuras improbas exigendo quis doli committit, in cōf. 107. nu. 1* 594
21. *Et in quod crimen, & in quam penam incidat, ibid. nu. 2*
22. *Vfura omnes hodie omni iure prohibita, & improba sunt, in consilio* cxvii. nu. 3. 594
23. *Et quomodo de iure civili, ibid. nu. 41. & 43* 597
24. *Vfura omnis, & superabundantia in lege est prohibita, ibid. nu. 3* 594
25. *Vfura est in utroque foro punibilis, in consil. cxvii. nu. 6.* ead.
26. *Vfurarum crimen est contra Deum, & hominem, ac contra bonos mo-* res, & utraque testamenti pagina detestabile, & punibile saltem extra ordinariè, ibid. nu. 10.
27. *Contra, quod non extraordinariè, sed pœna ordinariè tam de iure cano-* nico, quam civili, ibid. nu. 8.
28. *Vfura, & simonia à pari procedunt, & de uno ad aliud arguitur, in consil.* cxvii. nu. 14. 594
29. *Et an id semper sit uerum, ibid. nu. 50* 597
30. *Vfura crimen an sit merè ecclesiasticum, seu spirituale, & quomodo etiam* illius cognitio ad iudicem secularem spectare possit, in consil. 107. nu. 10. & 40. 595. cum seq.
31. *Super ufuris statueretur, aut ius inducere ad seculares non pertinet, sed ad* conditores canonicos, in consil. 167. nu. 5. 614
32. *Vfura in causâ dotis specialiter est licita, & usque ad quam summam ta-* rari possit, ibid. nu. 11. 624
33. *Vfura propter publicam utilitatem, uel pauperum eleemosinam, uel re-* demptionem captiuorum etiam de consuetudine non est licita, ibid. num. 4. 623
34. *Vfura solum in contractu mutui, & non in contractibus innominatis* correfpectiuis, ut, ut facias, uel ut des, committitur, in consil. clxviii. nu. 1. 625
35. *Contra, ibid. nu. 12. 13. 14. & 28.* 626 cum seq.
36. *Vfura non committitur, si quis fideiubens pro debitore uoluit quid cer-* tum pro centenatio, saltem ex parte creditoris, qui a securatur, in cō- silio 168. nu. 4. & 29. 626. & 629
37. *Vfura non committitur, si quis rem pro maiori pretio, quam ualeat, e-* metere promittat, dummodo non interueniat dolus ex proposito, nec læsio ultra dimidiam iusti pretii, ibid. nu. 5. 626
38. *Nec resultat contractus ufurarius etiam ex fideione iuris, ibid. nu. 50. 629*
39. *Vfura non committitur, quando facta relatione præstationis ad aliud* antecedens resultat quasi facio, ut des, uel uendo, tradito, aut patior,

- ut des, uel suscipio periculum, ut des, seu facias, uel alia resultat con-
- formitas unius ad alterum, sed potius dicitur quadam recompensa-
- tio debita, & obligatio correfpectiua, in consil. clxviii. nu. 10. 626
- Et quando hoc uerum sit, ibidem nu. 31. ubi declaratur. 629
1. *Vfura ex deprauata contrahentium intentione potest in quocunque ge-* nere contractuum sub quacunque conceptione uerborum conceptio-
- rum committi, in consil. 168. nu. 12. 626
2. *Vfura committi potest in contractu emptionis, & uenditionis, in contractu* pignoris, in contractu societatis, in contractu donationis, in laudis, & sententiis, ibidem.
3. *Vfura etiam in contractibus innominatis, & correfpectiuis maxime iis,* qui contractibus nominatis assimilantur, committi potest, in consil. 168. nu. 14. 627
4. *Super ufuris soluendis simpliciter contrahendo, & conueniendo dolus* non committitur, in consil. cxvii. nu. 5. 595
5. *Vfurarum obligationi, seu promissioni iura non resistunt, sed illarum* solutioni, & exactioni, ibid. nu. 26.
6. *Vfuræ quando dicuntur exactæ, ibid. nu. 28.*
7. *Vfuræ crimen ante ufurarium exactionem non dicitur consummatum, in* consil. cxvii. nu. 33. 596
8. *Et tunc in eo locus est penitentiae, ibidem.*
9. *Ac etiam illas post exactionem restituendo, ibid.*
10. *Vfuræ an, & quomodo sint de iure civili prohibita, in consil. cxvii. nu.* 41. & 43. 597
11. *In vfura periculum animarum, & corporum solum post exactionem, &* solutionem imminet, in consilio cxvii. nu. 64. 598
12. *Pro ufurarum crimine pœna certa tam de iure civili, quam canonico est* impossita, in consil. cxviii. nu. 2. 599
13. *Vfurarum cognitio quomodo, & ad quem effectum etiam ad iudicem* secularem spectare possit, in consil. 108. nu. 3. 599
14. *In vfurarum crimine grauior est illarum exactio, quam simplex con-* uentio, seu promissio, in consil. 108. nu. 5. 599
15. *In ufuris ius canonicum solum considerat exactionem, & non simpli-* cem conuenientem, uel promissionem, ibidem.
16. *Vfura de iure communi, & canonico etiam iudeis est prohibita, in consil.* 109. nu. 1. 600
17. *Vfura à iudeis auctoritate apostolica licita, & absque metu pœne exer-* centur, & exiguntur ad rationem uiginti quinque, & ultra pro quo-
- libet centenatio, ibid. num. 3.
18. *Idem de ufuris ufurarum, ibid. nu. 4.*
19. *Vfurarum causa etiam incidens est per iudicem ecclesiasticum cogno-* scenda, & donec illa fuerit terminata, est interim in causâ principali
- coram seculari supersedendum, in consil. cxv. nu. 1. 600
20. *Vfurarum præsumptio cessat in contractu simulata uenditionis, ex quo* potest resultare mutuum, & pignus præsumptum, ibid. nu. 14. 603
21. *Et si ex eo & mutuum, ac pignus, & ufuraria prauitas inferatur, debitor,* si uelit, potest agere ad restitutionem pignoris, & non ad restituti-
- onem ufurarum, ibid. nu. 75.
22. *Et tunc causa non est ecclesiastica, nec cum ea connexitatem habet, ibid.* nu. 16. 605
23. *Vfuræ, & fructus loco interesse ueniunt in actionibus bonæ fidei, in cōf.* 129. nu. 9. 605
24. *Ad ufuras an, & quando, & quomodo teneatur fideiussor, uide in uerb.* fideiussor.
25. *Vfurarius contractus non est, quando quis dedit alicui mille pleno* iure, & irrenocabiliter cum pacto, quod si ipsi danti singulis annis eius uita durante decem pro centenatio solvere teneatur, in consil. 90. nu. 16. 378
26. *Et an, & quando huiusmodi contractus licitus esse dicatur, ibid. nu. 17.*
27. *Vfurariam prauitatem sapit, quod conducor non possit franchare, nisi* post certum tempus, & contractus non ualeat, in consil. clviii. nu. 4. 592
28. *De ufurario contractu uide etiam in uerb. contractus.*
29. *Vfurarii etiam manifesti ex inditiis, & præsumptionibus cōiunguntur,* in consil. 166. nu. 1. 621
30. *Vfurarius contractus ad minus ex tribus præsumptionibus legitimis* præsumi potest, nec aug. tantum sufficiunt, ibidem nu. 3. ead.
31. *Et quæ sint hæc præsumptiones legitimæ, exemplificatur, ibid. nu. 4. ead.*
32. *Vfurarius contractus ex quot præsumptionibus à canone non expresse* præsumatur, iudicis est arbitrium, ibidem. nu. 5. ead.
33. *Vfurariæ prauitatis præsumptio est, quando conuentum est, ut cōducor* cum pacto de retrouendendo teneatur ad omnes expensas quorum-
- cunque instrumentorum, quæ alias communes esse deberent, in cōf. clxvi. nu. 7. 622
34. *Idem, si esset læsio in quantitate affectus, & pensionis, ibidem nu. 8. ead.*
35. *Idem si clausula, & pacta insolita, & non consuetæ essent apposta, & quæ* sunt ista pacta insolita, in aliquibus exemplificatur, ibid. nu. 9. ead.
36. *vide etiam in uerb. præsumptio, & pactum.*
37. *Vfurarius contractus de iure communi tentus non potest per stylum,* seu communem obseruantiam, aut consuetudinem contrariam effici
- licitus, substantialis, aut saltem excusabilis, in consil. 167. nu. 1. 623
38. *Vfurarium contractum posse, & licere contrahi, qui tenet, potest tanquā* hæreticus damnari, in consil. 167. nu. 6. 624
39. *Et qui ita statuit, sunt excommunicati, ibid. nu. 7. ead.*
40. *Vfurarius hodie potest de scelerore conuinci non tantum ex præsumptio-* nibus in iure positis, & delictis, sed etiam ex aliis illis similibus, &
- ex inditiis, & argumentis, in consil. 168. nu. 11. 626
41. *De ufuraria prauitate testamentum quoque argui, & dici potest, ibid.* nu. 13. ead.
42. *Vfurarius, & illicitus est contractus societatis, quando rebus traditis* ad negotiandum cum certo lucro alter tantum periculum omne capi-
- talis,

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

talibus, & rerum in se suscepit, & totum capitale asscurauit, in cons. clxviii. nu. 19
 Idem est in contractu innominato simili dicto contractui nominato so- cietatis, ibid. nu. 20
 Usurarius dicitur, qui merces ad tempus plus uendit, quam tempore solutionis faciente ualitura essent, & ad hoc ut uendens ad tempus non dicatur usurarius, quid requiratur, in cons. clxviii. nu. 22
 Usurarius contractus dicitur, ubique ex pacto uel ad arbitrium cre- ditotis, uel post certu tempus tantum a contractu recedi potest, ibi. nu. 23
 Usurarius dici potest exercens negotiationem cum damno, & grauamini ne alterius, & tanquam talis ad restitutionem eius, in quo alterum damificauit, & grauauit, tenetur, ibid. nu. 24
 Usurarius uere, & proprie dicitur contractus emptionis, & uenditionis & uenditor tanquam usurarius ad restitutionem tenetur, & cogi po- test, quando ultra pactum de retrouendendo in instrumento apposi- tum plures alie coniecturae, & praesumptiones simulationem, & usu- rariam prauitatem arguentes concurrant, in cons. 169. nu. 1
 Et quid ad hoc requiratur, & quando hoc uerum sit, ibi. nu. 13 & 20. 621. cii seq.
 Idem, si tres alie coniecturae, & praesumptiones absque illo pacto de re- trouendendo adessent, in cons. 169. nu. 2
 Usurariae prauitatis, & simulationis praesumptio oritur ex pacto, quod uenditor post certum tempus, & infra certum tempus, & non ante, nec post retroemere tenetur, ibid. nu. 5
 Idem, ubique uendens cum pacto de retrouendendo remansit in pos- sessione rei uenditae, ibid. nu. 6
 Etiam si uenditor emptoris nomine se possidere confirmasset, ibi. nu. 23. 633
 Et an, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 24
 Idem ex pacto, quod uenditor tenetur ad omnes sumptus chartarum, & instrumentorum, in cons. 169. nu. 7
 Idem ex pactis insolitis, & pacta quaedam insolita hic ponuntur, ibid. nu. 8
 Ex usurario, & simulato contractu nec dominium, nec possessio transfe- ritur, ibid. nu. 12
 Et quando, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 24
 Usurarii, & simulati ut praesumantur contractus, in quibus apponitur pa- ctum de retrouendendo, quid requiratur, ibid. nu. 13
 Reliqua de his uide plenus in uer. contractus.
 Usurarii iuramento non statim de amissione scripturae, quam edere tene- tur, in cons. 19. nu. 8
 Contra usurarios interpretatio in dubio est facienda, in cons. 84. num. 10
 Usurarius contractus ex quibus, & quot coniecturis praesumatur, ibi. nu. 11
 Usuraria exceptio non potest impedire executionem laudi, & arbitra- menti, in cons. 85. nu. 1
 Nec instrumenti iurati, ibid. nu. 8
 Reliqua uideas in uerb. exceptio, executio, instrumentum, & similia.
 Usuraria prauitas, & simulatio etiam ratione peccati ad ecclesiam per- denunciationem euangelicam recurrendo non potest ad impediendam cognitionem super negotio principali cognosci, nisi prius ne- gotio principali p. infamam distinctiua deciso, in cons. 85. nu. 5
 Usurarius de crimine accusari, & criminaliter poena ordinaria puniri potest, in cons. cxi. nu. 4
 Et an id sit uerum, ibid. nu. 4
 Ex contra eu etiam per uiam inquisitionis procedi potest, ut criminaliter puniatur, ibid. nu. 5 & 45. ubi declaratur, 594. & 597
 Usurarius punitus in foro ecclesiastico potest etiam in foro seculari pu- niri, ibid. nu. 6
 Et quomodo id procedat, ibid. nu. 46
 Usurarius potest poena temporali puniri, in cons. cxi. nu. 7
 Et quomodo, ibid. nu. 46
 Usurarius potest poena temporali puniri, in cons. cxi. nu. 7
 Et quomodo, ibid. nu. 46
 Usurarius est ipso iure infamis, & sola iudicis declaratoria sufficit, in cons. cxi. nu. 8
 Usurarius etiam conueniendo de usuris soluendis ante earum solutio- nem dolum, & fraudem committit, in cons. cxi. nu. 12
 Et an id sit uerum, ibid. nu. 15
 Et an quoad effectum puniendi dolus ille sit in consideratione, ibidem nu. 24. & 39
 Usurarium contractum, & ex sui forma illicitum tanquam licitum prae- textu consuetudinis exercens plus peccat, & grauius est puniendus, in cons. cxi. nu. 16. & nu. 5. usque ad nu. 54. ubi id declaratur, 694. cum sequen.
 Usurarius nulla lege pecuniariter, siue corporaliter ultra poenas Late- ranensis concilii, & canonis, & infamiae puniatur, ibi. nu. 18. & 29. 594. & 596
 Usurarii per poenas ecclesiasticas, & non per seculares astringuntur, in cons. cxi. nu. 19
 Usurarius non puniatur a lege ciuili, nisi in loco extent statuta penam usurarii imponentia, in cons. cxi. nu. 21
 Usurarium posse puniri poena temporali arbitraria, & extraordinaria quando sit uerum, & procedat, ibid. nu. 22
 Super usuris soluendis simpliciter contrahendo, & conueniendo dolus non committitur, ibid. nu. 25
 Usurum obligationi, seu promissioni iura non resistunt, sed illarum solutioni, & exactioni, in cons. cxi. nu. 28
 Usurae quando dicantur exactae, ibid. nu. 28
 Usurarius restituens debitori usuram ab eo exactas definit esse usurarius quoad effectum poenae ita, quod amplius puniri non possit, in cons. cxi. nu. 29
 Secus in eo, qui solum feneratori desinit, sed non usuram restituisset, ibid. nu. 30

Usurarium poenas euitat ille, qui manifeste, & publice sub usuris mu- tuauit, sed postea penitentia ductus illas non exegit, & nolle exige- re protestatus fuit, ibid. nu. 31
 Usurarius an post penitentiam, & restitutionem usurarum ab eo factam definit esse infamis, ibid. nu. 34
 Usurarius quando ipso iure efficitur infamis, in cons. cxi. nu. 35. 622.
 Usurarius ut possit tanquam manifestus puniri, debet hac qualitas ma- nifeste probari, ibid. nu. 36
 Et quomodo probari possit, ibid. nu. 37
 In usurario quomodo consideretur dolus punibilis, ibid. nu. 39
 Usurarius non potest temporaliter poena arbitraria periodicum secula- rem puniri, in cons. cxi. nu. 40
 Usurarii quo iure, & quibus poenis puniantur, in cons. cxi. nu. 41. 197
 Usurarius quando dicatur contractus quoad formam, & quando recip- sa, & essentialiter, ibid. nu. 51
 Usurarius contractus, seu illicitus re ipsa, & essentialiter, non autem quo- ad sui formam est ratione consuetudinis excusabilis, ut illum cele- brans non puniatur, uel saltem minus, in cons. cxi. nu. 52
 Usurarii uere, & proprie sunt, qui usuram exerceuerunt, illas effectualiter exigendo, & recipiendo, in cons. 27. nu. 65
 Usurarius post exactionem tantum, & non ante, & solum secundum ca- nones, & non secundum leges puniri potest, in cons. cxi. nu. 6
 Usurarii etiam iudici poena quae sit, in cons. cxi. nu. 6
 Usuraria causa dicitur esse spiritualis, & propter peccatum per ecclesia- sticum, & non per seculare cognoscenda, in cons. cxi. nu. 3. & 5
 Usuraria causa non dicitur mota ex eo, quod quis petat fructus exi- gnore perceptos in forem computari, in cons. cxi. nu. 19
 Usurarius an sit creditor fructus ex re pignoratia percipiens, ibid. nu. 22
 Usuraria prauitas contractus ex quibus colligatur, ibid. nu. 28
 Usuraria causa an simpliciter spiritualis, & ecclesiastica, an uero mixta, & per quem cognoscenda, in cons. cxi. nu. 5. 6. & 8
 Usuraria causa incidens remittitur ad iudicem ecclesiasticum, & iudi- cationem iudicis secularis suspendit, quando causa principalis ex- ram seculari mota esset ordinaria, secus si esset summaria, & extraor- dinaria, uel exequutina, in cons. cxi. nu. 8
 Vide etiam in uer. causa.
 Usuraria exceptio quando executionem coram iudice seculari peniti non impedit, in cons. cxi. nu. 9
 Usurarius contractus excludit dominium, & possessionem ex parte em- ptoris, quando uenditor in possessione rei uenditae remansit, in cons. cxi. nu. 3
 De usuraria prauitate contractus emptionis, & uenditionis ex quibus argui possit, ibid. nu. 4
 Us vs uni, & alteri usufructus super eadem re debetur potest, in cons. 38. nu. 18
 Usus tanti temporis, de cuius initio memoria in contrarium non est, etiam aduersus ecclesias tum iusti tituli habet, quamuis de tributu- ter non consistit, in cons. 84. nu. 13
 Usus rei, & usufructus uendi potest, in cons. 90. nu. 2
 Usus communis loquendi seruandus est, & quando, in cons. 18. nu. 1
 Usus, & usufructus se inuicem compatiuntur, simulque copulatiui uti- di ambo relictis censentur, in cons. 34. nu. 1
 Usus communis loquendi in ultimis uoluntariis attenditur, & pro- prie etiam significationi praefertur, in cons. 23. nu. 1. 100. & in con- si. 43. nu. 8
 Usus domus, uel alterius rei cui debeat, ille naturaliter possidet, nec potest in hac naturali possessione a proprietario molestari, in consi- 48. nu. 7
 Usus communis loquendi etiam in intellectu uerborum restitutoris, & iu- dicis est attendendus, in cons. clxv. nu. 13
 Usus temporis immemoralis iustus, & legitimus praesumitur, in cons. cxi. nu. 34
 Usus communis loquendi etiam in contractibus attenditur, & proprie significationi praefertur, argenta qualitate personarum, uel subiecta materia, in cons. clxi. nu. 7
 Usus temporis immemoralis idem operatur, ac si priuilegium obtem- perum ostenderetur, in cons. clxi. nu. 1
 Et priuilegio a principe ex certa scientia concessio equiparatur, ibi. nu. 1. 104.
 Nec usu, & priuilegio illo uti prohiberi debet, sed debet perpetuo re- uari, ibid. nu. 2. & 4.
 Usus temporis immemoralis quomodo probetur, ibid. nu. 5
 Usus, ex quo ius aliquod iuri communi contrarium esset acquirunt, potest a principe, & domino etiam sine causa reuocari, ibid. nu. 7
 Usus etiam, & consuetudines continentur appellatione legis, in consi- 17. nu. 4
 Vs vs fructus si alteri sit in dote reuerfatus, dos non censetur dari secundum iuris dispositionem, & arbitrium boni uiri, & maxime qui- do a matre, in cuius arbitrium dos filiae fuisset a marito collata, ulu- fructus secundo marito reuerfatus esset, in consi. lxi. nu. 19
 Usus fructus reuerfatus sibi, & post mortem suam Titio, diuersi usufruc- tus, & diuersae naturales possessiones censentur, & post mortem pri- mi quo remedio Titius ad usufructum reuerfatus agat, ibidem nu. 21
 Usus fructus est ius quoddam incorporeale, quod saltem quasi possidetur, ibid. nu. 2
 In usufructu plures, quibus post illorum mortem substitutio facta fuit, dicuntur iuicem substitui, & substitutum excludunt, in consi. 66. nu. 23
 In usufructu ius accrescendi locum habet post ius quatuor, ibid. 23
 Ab usufructu ipso iure cadit, fructusque omnes a die cotrauentions reit-ruit,

Index Consiliorum

Aug. Beroii.

utrumque primum dotes repetiit, mulier usufructuaria relicta, ea do-
tes suas non repetiit, & donec dotes suas non repetierit, cō. 29. n. 4. 129
1. Vusufructus est quid diuiduum, in consil. 29. n. 12. 133
2. Vusufructu prout aliquem propter contractum nuptiarum, & matrimo-
nii dicitur penale, & odiosum, in consil. 1. n. 4. 140
Vusufructus aut, & quando censetur relictus, & debetur uxori à marito
relicto dominæ massariæ, usufructuariæ, usufructu, & cum similibus ver-
bis, & quando solum alimenta cum præsentia, vide in verb. uxor.
2. Vusufructum formalem una cum filio in bonis hereditatis testatoris
consequi debet uxor, quam testator alimentariam in testamento, & po-
stea in codicillis legato alimentorum addendo, si cum filio iterit, ut
usufructuariam reliquit, in consil. 34. n. 5. & 9. 150. cum seq.
3. Vusufructum habere debet, etiam uiuente filio, uxor relicta simpliciter,
& expressè usufructuaria, in consil. 34. n. 7. & 13. 150. cum seq.
Ex hoc, quando expressè constat de mente testatoris, secus in dubio, ibi-
dem, n. 10. & 14. 151
4. Vusufructus, & usus se inuicem compatiuntur, simulque copulatiue re-
lictæ anbo relictæ censentur, in consil. 34. n. 15. 152
5. Vusufructum cum filio omnino consequi debet uxor relicta usufructu-
aria cum hoc, quod ipsa ponat ad utilitatem filii introitus suarum
dotium, quæ satis notabilis essent quantitatibus, ibid. n. 16. cad.
Idem, si esset relicta usufructuaria cum filio herede instituto, ibi. n. 17. cad.
6. In usufructu coniuncti re, & uerbis per concursum sibi partes æquales fa-
ciunt, ibid. n. 20. cad.
7. Vusufructu legato fructus præteriti etiam peti possunt, in consil. 34. n. 21. cad.
8. Vusufructus quam partem habeat uxor relicta usufructuaria, filio herede
instituto, ibid. n. 19. 152
9. Vusufructus uxori relicta casu, quo cum herede non possit habitare,
aut illi heres aliam non præstare, pena nomine relictus censetur,
illique locus est, si non poterit cum herede habitare, aut heres illi
alimenta non præstiterit, in consil. 36. n. 1. 160
Et relictus sub conditione, si heres non præstiterit alimenta, nec habita-
tionem, intelligitur, si heres fuerit in mora dandi, ibid. n. 2. cad.
10. Vusufructu omnium bonorum alicui legato, intelligitur de usufructu bo-
norum omnium, quæ testatoris propria essent, mortis illius tempore,
ibid. n. 5. cad.
11. Vusufructus omnium bonorum si uxori relinquatur, & filius heres in
proprietate totius hereditatis instituitur, ex qua parte usufructus
uxori debetur, ibid. n. 8. 161
12. In usufructu omnium bonorum, siue totius hereditatis uni relicto, alio
instituto herede universalis, si hic hereditatem adeat, usufructuarius
habetur loco legatarii, at si repudiet, se ablineat, heres in totum,
etiam universaliter censetur, ibid. n. 11. cad.
13. Vusufructus alteri debendi onus non potest apponi in relicto filio pro
legitima, in consil. 40. n. 16. 172
Quod declaratur, ibid. n. 19. cad.
14. Vusufructus legitimatus quomodo fiat, in consil. 40. n. 17. cad.
15. Vusufructu per uxorem marito secundo relicto, extantibus filiis primi ma-
trimonii, quomodo cognosci possit, an plus secundo marito, quam fi-
liis primi matrimonii sit relictus, ibid. n. 18. cad.
16. Vusufructus legatum factum uxori cum hoc, quod durante usufructu ne
quæ dotes suas ab heredibus repetere, censetur factum in recompen-
sationem dotium, & tanquam non gratuitum debet late interpretari, ut
etiam tempus mortis comprehendat, in consil. 44. n. 48. 186
17. Vusufructus, & usu toto, ac integro domus legato, debetur habitatio inte-
gra, & usufructus integer cum iure illam alteri locandi, & legatario
à die hereditatis aditæ pensiones dictæ domus debentur, in consil. 50.
n. 5. 198
18. Vusufructum omnium bonorum si testator uxori, suæ relinquat, & post
eius mortem alium heredem universalem instituat, uxor etiam in prop-
rietate heres erit, & alterius institutio in fideicommissum resoluetur,
in consil. 58. n. 2. 219
Contra, ibid. n. 6. cad.
19. Vusufructus iure institutionis relictus etiam non adita hereditate debe-
tor, secus, si iure legatarii, uel relictus fuisset relictus, ibid. n. 9. 230
20. Vusufructu alicui relicto, filius heres scriptus, non obstante cuiuscunque
contradictione, debet mitteri in possessionem suæ legitime, & bonorum,
in quibus alteri usufructus relictus esset, salvo iure possessionis natu-
ralis usufructuarii, in consil. 18. n. 8. 234
21. Vusufructus relictus uxori propter illa uerba dominæ, usufructuariam, & usu-
fructuariam à die mortis testatoris debetur, etiam non adita heredi-
tate per heredem universalem, & hoc casu uxor propria auctoritate in
gredi potest, ibid. n. 49. 241
22. Et an hoc casu uxor, antequam fructus suos facere possit, debere satisf-
dare, seu cautionem offerre, ibid. n. 50. cad.
Et an in ea locus sit iuratoriæ cautioni, ibid. n. 51. cad.
Reliqua uide in uer. uxor, & in uer. usufructus.
23. Vusufructus regulariter à quo die debeat, in consil. 18. n. 48. 240
24. Vusufructus post mortem unius ad alios transit, quando expressè sibi, &
heredi, aut aliis fuit reuerentus, uel stipulatus, & post mortem unius
dicitur in persona alterius nouus usufructus, in consil. 18. n. 4. & 23,
24. & 247. cad.
25. Vusufructus nobis non modo per nos ipsos, sed etiam per liberam perso-
nam iuri nostro non subiectam acquiri potest, in consil. 18. n. 6. 244
Et quomodo, ibid. n. 10. cad.
26. Vusufructus stipulatio facta alteri quid operetur, ibid. n. 11. cad.
27. Vusufructus obligatio, & actio personalis mediante simplici stipulatio-
ne per liberam personam iuri nostro non subiectam acquiri non po-
test, secus est mediante actu quasi naturali, & quasi traditione, ibid.
n. 12. & 13. cad.

1. Vusufructus reservatio in traditione quid operetur, in consil. 8. n. 5. 38.
& in consil. 29. n. 1. & 8. 92. cum seq.
2. Et quid, si illi pactum constitutum esset adiectum, in consil. 29. n. 7. & 9. 91.
& in consil. 18. n. 5. 212
3. Vusufructus acquiritur domino per seruum, in consil. 29. n. 3. 92
4. Vusufructus cum onere aliquid dandi, uel faciendi, uel soluendi credi-
toribus de proprietate relinqui, aut alteri deberi potest, in consil. 38. n. 17. 127
5. Vusufructus uni, & alteri usu super eadē re deberi potest, ibi. n. 18. cad.
6. Vusufructus omnium bonorum alicui, ut uxori relictus, aut alteri con-
cessus quando possit ei insolidum deberi absque eo, quod aliqua pars
heredibus propriis remaneat, aut consideretur, an habeant, unde
se alant, & quando secus, ibid. n. 19. cad.
7. Vusufructus omnium bonorum legatum, seu relictum, alio post usufruc-
tuarii mortem herede instituto, quando ualeat, & quando non, in
consil. 11. n. 34. 146
8. In usufructu omnium bonorum institutus, alio post illius mortem herede
universaliter instituto, dicitur in uita sua etiam quoad proprie-
tatem heres universaliter institutus, grauatus tamen per fideicom-
missum restituere illi, qui fuit post eius mortem institutus, fructusque
suos irreuocabiliter facit, nec de utendo arbitrio boni uiri cauere te-
netur, ibid. n. 37. 147
9. Vusufructus legatum marito ab uxore factum an computetur in lucro
dotis ipsi marito post mortem uxoris ex legis, seu statuti prouisione
debito, ibid. n. 39. cad.
10. Vusufructus legatum factum filio non computatur in legitima ei iure
nature debita, ibid. n. 40. cad.
11. Vusufructus quoque donari potest, in consil. 18. n. 6. 201
12. Vusufructus natura alteratur, & non ius usufructus, sed potius quoddā
commoditas, & licentia percipiendi fructus conceditur, atque trans-
fertur, quando actum est, quod possessio rei sit penes proprietarium,
& illius nomine usufructuarius possideat, ibid. n. 40. 206
13. Vusufructus, & feudum differunt, in consil. 75. n. 18. 315
14. Vusufructus, & usus rei uendi potest, in consil. 18. n. 2. 377
15. Vusufructum emens ex eo, quod celebrato contractu fere statim mor-
tuus fuerit, lesus dici non potest, in consil. 18. n. 10. 378
16. Vusufructu alicui assignato, is iuris præsumptione uiuere per triginta an-
nos præsumitur, in quacunque ætate fuerit, ibid. n. 11. cad.
17. Vusufructus rei emphyteoticæ, finita emphyteosis, dicitur finitus, & usu-
fructuarius postea uolens in naturali possessione rei insistere dominū
turbat, & ab eo ui, & clam possidere dicitur, in consil. 18. n. 54. 419
18. Vusufructus omnium bonorum simpliciter relictus non comprehendit
rem emphyteoticam, maxime si post mortem alicuius, ob quā emphy-
teosis decreta finiri, usufructus esset relictus, ibid. n. 55. cad.
19. Vusufructus legatum, seu dispositio ipso iure extinguitur, & resoluitur
per dictionem donec, quousque, quamdiu, & similes illi adiectas, si
conditio defecerit, uel impleta non fuerit, in consil. 22. n. 1. 129
20. In usufructu institutus dicitur etiam in proprietate institutus, sed alteri
restituere grauatus, quando alius post illius mortem fuit institutus,
in consil. 74. n. 4. 303
Et an, & quando hoc sit nerum, & quando non, ibid. n. 10. cad.
21. Vusufructus relictum factum alicui quando ualeat, & quando non, si
post illius mortem plena proprietate sit alii relicta, ibid. cad.
22. In usufructu alicuius rei institutus, alio herede universaliter instituto,
censetur esse loco legatarii, ibid. n. 9. cad.
23. Vusufructu alicuius rei relicto alicui, & post illius mortem plena eiusdē
rei proprietate alteri relicta, penes heredem proprietate, uiuente usu-
fructuario, esse dicitur, ibid. n. 12. cad.
Et an reuocabiliter, an uero irreuocabiliter, ibid. n. 13. cad.
24. In usufructus materia heres intelligitur de primo, & non de ulteriore,
in consil. 18. n. 20. 471
25. Vusufructus non continetur appellatione bonorum mobilium, & immo-
bilium, ibid. n. 24. cad.
26. Vusufructu finito, nolentes res, in quibus usufructum habebant, resti-
tuere possunt etiam interdico uti possidetis conueniri, in consil. 130. n. 67. 595
27. Vusufructu finito, ubicunque heredes usufructuarii uolunt stare in natu-
rali possessione, nolentes rem domino restituere, dicuntur dominum,
& proprietarium in sua civili possessione turbare, & ideo possunt à do-
mino expelli, & deici, ibid. n. 68. cad.
28. Vusufructus reservatio nec possessionem, nec dominium rei transfert,
ubi quis esset certa ratione loci, & quoties, ibi. n. 73. & 76. 595. cum seq.
29. Vusufructus integer patri, quoad uixerit, debetur de omnibus iure ad-
uocatio, siue ex latere materno filio in potestate sua constituto quæsi-
tis, in consil. 139. n. 1. 619
Nisi testator, & qui filio reliquit, patri acquiri prohibuerit, ibid. n. 2. cad.
Et tunc expressa prohibitio est necessaria, neque sufficit tacita, ibi. n. 3. 620
Et an uerum sit, ibid. n. 13. cad.
30. Vusufructus in bonis filio relictis patri debetur, si illorum bonorum ad-
ministratio fuit patri relicta, uel dimissa, secus si fuisset interdicta, in
consil. 139. n. 5. 619
31. Vusufructus bonorum filii si patri non deberetur, an pater fructuum cō-
moditatem habere debeat, ibid. n. 9. 10. & 21. cad. cum seq.
32. Vusufructus, uel usus filio relictus an, & quando patri acquiratur, uel
sola fructuum commoditas remissiue, ibid. n. 11. cad.
33. Vusufructum in bonis filio relictis patri non acquiri ex tacita, & con-
iunctura mente disponentis in quibusdam casibus, hic demonstratur,
in consil. 139. n. 17. 620
34. Ad usufructum negatiue ab administratione arguitur, non autem affir-
matue, ibid. n. 20. 621
usufructu.

Index Consiliorum

- 1 Vsumfructum patri debitum si filius patiente patre percepit, non potest pater illum a filio repetere, nec e contra, ibid. nu. 22. cad.
- 2 Vsumfructus in bonis maternis filiorum debetur patri, exceptis quibusdā casibus, in consil. cxi. nu. 1. & 26. 622. & 626
- 3 Quoad vsumfructum reservatio bonorum maternorum facta filiis, vivente patre, non intelligitur facta, sed solum quoad proprietatem, ibid. nu. 5. 623
- 4 Contra, si ipsi hereditati paternae renunciant, maternam sibi reservando, ibid. nu. 18. 625
- 5 Vsumfructum in bonis uxoris ea praecedente sine liberis, si maritus sibi reservavit, multo magis illum reservasse censetur, si cum liberis praecederet, in consil. cxi. nu. 9. 623
- 6 Contra, ibid. nu. 43. 629
- 7 In usufructu bonorum maternorum filii pater sibi praedictat, illi expressē, vel tacite renunciando, ibid. nu. 13. 624
- 8 Vsumfructus ad filios, & non ad maritum spectabit, si maritus cum uxore paciscatur, quod ea sine liberis praecedente usufructus bonorum dotialium ad maritum spectet, & ea cum liberis praecedat, ibid. nu. 22. 625
- 9 Vsumfructus etiam denotatur per haec verba pleno iure, & cum iure utendi, & fruendi, ibid. nu. 44. 630
- 10 Vsumfructus heredi, seu domino proprietatis non potest per consolidationem accrescere, donec superest persona, cui debetur, vel accrescere possit, in consil. cxi. nu. 1. 631
- 11 Vsumfructus consolidatio ne fiat heredi, aut domino proprietatis, impeditur per ius accrescendi, ex tacita mente testatoris, magisque per expressam substitutionem in usufructu factam, in consil. cxi. nu. 3. 631
- 12 Vsumfructus legatum an de manu heredis capi debeat, ibid. nu. 11. 632
- 13 Vsumfructus legatus uxori, donec filius in furore permanferit, finitur eo tempore, quo filius respicitur, in consil. cxi. nu. 16. 663
- 14 De usufructu ab emphyteosio recte non arguitur, in consil. 129. n. 2. 508
- 15 Vsumfructus stipulatus pro se, & heredibus, vel filiis, in persona heredi, seu filiorum dicitur novus, & non antiquus, ibid.
- 16 Vsumfructum in fundo utrigali, & superficiario posse constitui, quomodo intelligatur, in consil. 124. nu. 9. 496
- 17 Vsumfructum habens in fundo Titii, si illi renunciet, usufructus ad dominum sui naturae reuertitur, & cum proprietate ipso iure consolidatur, in consil. 132. nu. 5. 515
- 18 Vsumfructus comprehenditur sub cessione omnium, & quorumcumque iurium, & is finitur, & extinguitur, ac cum proprietate consolidatur per illius cessionem ab usufructuario factam, in consil. 189. nu. 1. 708
- 19 Et sub dicta cessione omnium, & quorumcumque iurium qualis usufructus comprehendatur, an ius illius, an vero commoditas, & perceptio fructuum, ibid. nu. 2. & 5. cad.
- 20 Vsumfructus casualis penes quem sit, & an in alium transferri possit, ibid. nu. 3. & 10. cad. cum seq.
- 21 Vsumfructus cessio, seu translatio quem usufructum comprehendat, in consil. 189. nu. 5. 708
- 22 De usufructu dispositio facta quando is usufructus, & quando perceptionem fructuum comprehendit, ibid. nu. 8. 709
- 23 Vsumfructus ius non potest alteri cedi, nisi ad effectum, ut usufructus finiat, & cum proprietate consolidetur, ibid. nu. 9. cad.
- 24 Vsumfructus a domino translatus efficitur formalis, & definit esse casualis, & formalis a solo domino, & proprietario, non autem ab usufructuario cedi, & transferri potest, in consil. 189. nu. 20. 710
- 25 Vsumfructus ratione actio personalis datur soli usufructuario, ibid. nu. 15. 709
- 26 Vsumfructus finitur statim cum proprietate consolidatur, in consil. xlv. nu. 22. 148
- 27 Vsumfructus reservatio in donatione rei, & pactum constituti de possidendo quoad translationem possessionis equiparantur, & quae possessio per utrumque transferatur, in consil. liii. nu. 31. 174
- 28 Vsumfructus bonorum feudalium, & emphyteoticorum alteri non potest relinqui, in consil. 58. nu. 11. 202
- 29 Vsumfructum rei concedens, & constituens se illius nomine possidere solum possessionem naturalem transferre, in consil. 63. nu. 30. 223
- 30 Vsumfructus finitur ipso iure cum proprietate consolidatur, in consil. 147. nu. 5. 631
- 31 Vsumfructus per fideicommissum relictus debet capi de manu gravati, ibid. nu. 7. & 10. cad. cum seq.
- 32 Vsumfructus legatum quando propria manu legatarii, & non heredis, aut gravati capi possit, ibid. nu. 8. & 12. cad.
- 33 In usufructu a testatore relicto haeres ab initio ante, quam fuerit constitutus, tenetur ad duo, postquam vero semel fuit usufructus constitutus, tenetur ad unum tantum: & quae sint haec, ad quae tenetur, ibidem nu. 9. 632
- 34 In usufructu alteri prius relicto substitutus post eius mortem dicitur substitutus potius vulgariter, quam per fideicommissum, in consil. 141. nu. 13. cad.
- 35 Secus si expressē per fideicommissum quis in vita sua usufructum sibi relictum alteri restituere gravatus esset, ibid. nu. 14. 633
- 36 Vsumfructus aliquantum rerum si alteri debeat, & haeres proprietarius sit illarum rerum tenentem ingressus, & adeptus, intelligitur solum quoad possessionem civilem, neque praedictat naturali, quam habet usufructuarius, ibid. nu. 15. 633
- 37 In usufructu locus est iuri accrescendi inter coniunctos saltem verbis etiam post ius in usufructu quæsitum, in consil. cxlii. nu. 1. 633
- 38 Vsumfructus portio per ius accrescendi debita eodem iure, & titulo debetur, quo prima portio, cui accrescit, nec novum facit usufructum, ibid. nu. 8. 633

Augustini Beroij.

- 1 Vsumfructus consolidatio cum dominio, & proprietate quando fiat, in consil. cxlii. nu. 8. 634
- 2 V T: Verbum ut fiat similitudinari, in consil. 38. nu. 3. 634
- 3 V T E N S I L I A: emendi, ac vendendi ministerium in civitatibus exercere possunt omnia etiam ad vicum humanum necessaria condita a mercatoribus, & aliis emere ad effectum illa poëta minuitur vendendi, in consil. 171. nu. 6. 488
- 4 Et statuta hoc prohibentia contra publicam sunt utilitatem, ibi. n. 9. cad.
- 5 V T E R I N I: simpliciter praefertur consanguineis quoad bona maternae, e contra vero consanguinei uterinis quoad bona paternae, in consil. 120. nu. 47. 510
- 6 V T I, & sui nil aliud est, quam fructus percipere, in consil. 157. n. 16. 591
- 7 Vti iure illius, cui successit, debet ille, qui venit ex persona defuncti, aut alterius, in cuius locum successit, in consil. 133. nu. 2. 597
- 8 V T I L I: per inutile vitatur in iurisdictionibus, & individuis, in consil. 163. nu. 5. 597
- 9 Vitia omnibus communiter sunt praeposenda iis, quae specialiter quibusdam sunt utilia, in consil. cxl. nu. 26. 598
- 10 Vitae dominium, vide in ver. dominium. 598
- 11 V T I L I T A S maior in re ecclesiae quomodo consideretur, in consil. 11. nu. 26. 599
- 12 Vitilitatis publicae causa potest omitti solennitas aliis requisita, in consil. 7. 600
- 13 Vitilitatis publicae causa multa contra regulas iuris conceduntur, in consil. 76. nu. 38. 601
- 14 Pro utilitate publica, vel pia iudex, & superior potest officium suum imploratum impartiri, in consil. 23. nu. 41. 602
- 15 Vitilitatem publicam impedimentum concernens dicitur necessarium, & probabile, in consil. 18. nu. 30. & 78. 603
- 16 Vitilitatem publicam causa continens est probabilis, & necessaria, ibid. nu. 30. 603
- 17 Vitilitas publica a rege, & aliis administrationem habentibus est praerogativa, in consil. 18. nu. 56. 604
- 18 Propter utilitatem publicam quis excusatur a contumacia in non comparendo nec per se, nec per procuratorem, ibid.
- 19 Vitilitatem publicam si excusatio continet, excusator quilibet de personis admittitur, in consil. 8. nu. 14. 605
- 20 Vitilitati publicae per pactum etiam iuratum derogari non potest, in consil. 196. nu. 13. 606
- 21 Reliqua de utilitate publica, vide in ver. publicus. 606
- 22 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 23 V T S V P R A: Haec verba restringunt dispositionem ad casum prius expressum cum omnibus suis qualitatibus, in consil. 67. nu. 13. 280. & in consil. 1. nu. 1. 608
- 24 Et apposta quid operentur, in consil. 90. nu. 4. & 11. 386. cum seq. 609
- 25 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 26 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 27 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 28 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 29 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 30 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 31 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 32 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 33 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 34 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 35 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 36 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 37 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 38 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 39 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 40 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 41 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 42 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 43 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 44 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 45 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 46 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 47 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 48 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 49 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 50 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 51 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 52 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 53 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 54 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 55 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 56 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 57 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 58 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 59 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 60 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 61 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 62 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 63 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 64 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 65 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 66 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 67 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 68 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 69 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 70 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 71 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 72 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 73 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 74 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 75 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 76 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 77 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 78 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 79 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 80 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 81 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 82 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 83 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 84 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 85 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 86 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 87 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 88 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 89 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 90 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 91 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 92 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 93 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 94 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 95 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 96 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 97 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 98 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 99 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607
- 100 V T S V P R A: Haec verba, & similia quomodo sicut repetuntur, in consil. cxv. nu. 9. 607

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

soluentionem eris alieni ipsius mariti, sed heredes, ibid. nu. 41. 135
 1 Vxor, & mariti appellatio in statuto solum coniuges per uerba de prae-
 senti, non autem illos, inter quos solum sponsalia de futuro interue-
 nerunt, comprehendit, in cons. xl. nu. 9. 135
 2 Vxor, & uir quoad effectum, & reliquias coniugii ad imparia iudicari
 non debent, ibid. nu. 20. 136
 3 Vxor praefunctus alienum, praeter funeris, & infirmitatis impen-
 sam maritus lucratus ex dispositione statuti dorem, uel eius partem
 soluere non tenetur, sed onus illud soluendi ad heredes uxoris spe-
 dat, in cons. xli. nu. 1. 142
 4 Vxor omnia bona sua, iura, & actiones marito in dotem assignans, so-
 lum praesentia, & non futura assignat, ibid. nu. 28. 145
 5 Vxor potest maritum de adulterio per eum constante matrimonio com-
 misso coram iudice ecclesiastico accusare ad thori separationem, do-
 tisque sive restitutionem, in cons. xlv. nu. 5. 155
 6 Vxor esse in dubio praesumitur uxor ad usum mulieris destinare, &
 quibus uxor utitur, in cons. 47. nu. 1. 161
 7 Vxor an, & quando mariti in dubio praesumatur esse bona, quae uxor
 possidet, & quibus ipsa utitur, ibid. nu. 2. 161
 8 Vxor bona pro debito mariti capiti, & pignori nequeunt, & an, &
 quando uxor illa esse sua probare debeat, & quando sua esse praesum-
 tur, ibid. nu. 3. 162
 9 Vxor bona maritus etiam expressè obligare non potest, in cons. 47. nu. 5. 163
 10 Vxor occidens paricidii crimen committit, in cons. 77. nu. 2. 331
 11 Vxor occidere maius est peccatum, grauiusque puniendum, quam oc-
 cidere matrem, ibid. 331
 12 Vxor fratris una, & eadem cato cum fratre censetur, in cons. 78. nu. 3. 40
 13 Vxor iniuria dicitur mariti iniuria, ibid. nu. 6. 40
 14 Vxor, cui a marito fuit relictum sub conditione, si non uixerit, cum pri-
 mum semel nupta fuit, relictio priuatur, etiam si postea diuerteret, in
 cons. 27. nu. 6. 119
 15 Vxor defunctae anima magis contristatur per coitum uiri luxuriosum,
 quam per coitum nuptialem, ibid. nu. 7. 119
 16 Vxor, cui fuit factum legatum, donec dotes suas non repetierit, legato-
 rem priuatur, petendo illas extra iudicialiter, & ad heredis instiga-
 tionem accipiendo, in cons. 29. nu. 5. 129
 17 Nec si ad commodum filii heredis, & cum eius consensu illas exigi fec-
 erit, ibid. nu. 7. 129
 Contra, ibid. nu. 15. & 24. 130. & 132
 18 Vxor, cui aliquid a marito sit legatum, si non transeuerit ad secunda uo-
 ta, neque dotes suas exegerit, cedendo iura sua super dotibus, legatum
 non amittit, ibid. nu. 11. 130
 Quod declaratur, ibid. nu. 25. 132
 19 Vxor, cui fuit factum legatum, ea non repetente, & donec non repetierit
 dotes suas, legato priuatur, etiam si ab haerede sponte soluente, & scio-
 re dotes recipiat, in cons. 29. nu. 15. 130
 20 Vxor sola cohabitatio praeterita non arguit naturam ex ea esse filium
 mariti, in cons. 162. nu. 8. & 10. 702. cum seq.
 21 Ex uore natus in domo uiri praesumitur filius mariti, neque auditur
 maritus contrarium dicens, nisi legitime probet, secus si ex sola uxo-
 re, & non in domo natus esset, ibid. nu. 9. 702
 22 Vxoratus grauius peccat uxorem alterius cognoscendo, quam solutam,
 in cons. 172. nu. 16. 741
 23 Vxor em unam esse duorum eodem tempore est impossibile, & papa uo-
 luit hoc dispensare non potest, in cons. 180. nu. 14. 791
 24 Vxor an efficiatur ciuis illius ciuitatis, cuius est maritus, & illius priui-
 legii gaudet, remissum, in cons. 104. nu. 7. 413
 25 Vxor nisi expressim in inuestitura nominata non censetur aliquo modo
 ad bona emphiteotica uotata, in cons. ciii. nu. 10. 415
 26 Vxor ducere aliquam qui iurauit, quando ob adulterium ab ea com-
 missum possit illam dimittere, & iuramento suo contrahente, & qua-
 do non, in cons. 148. nu. 11. 555
 27 Vxor de adulterio accusari non potest, quando mediante lenocinio ui-
 ri illud commisit, ibid. nu. 12. 555
 28 Vxor res propriae possidentur a marito, eiusque filii non uerè, sed iure
 familiaritatis, in cons. 164. nu. 21. 616
 29 Vxor a marito, cui de dote fuit satisfactum, & non ab agnatis, & paren-
 tibus illius est alenda, in cons. 178. nu. 18. 679
 30 Vxor, solum matrimonio per obitum uiri, nihil certum pro alimentis,
 seu interesse promitti potest, sed solum alimenta, & quid incertum,
 ibid. nu. 25. 680
 31 Vxor etiam ex dote non est a uiro alenda, quando culpa sua, & indebitè
 ab illo separata manet, ibid. nu. 26. 680
 32 Vxor relicta domina, usufructuaria, & usufructuaria omnium bonorum, exi-
 stente filio haerede instituto, quid ex hoc relicto consequatur, in cons.
 58. nu. 10. 201
 Et quid mortuo filio, ibid. nu. 12. 201
 33 Vxor ut post annum soluti matrimonii alimenta in bonis uiri debean-
 tur, quid requiratur, in cons. 130. nu. 8. 366
 Et quid extra domum uiri, ibid. nu. 9. & 12. 366
 34 Vxor quando etiam post annum soluti matrimonii debentur, seu pre-
 stantur alimenta in bonis uiri, fructus dotis, & omnium bonorum il-
 lius ad heredes uiri spectat, & mulier illis operari tenetur, & ad quas
 operas teneatur, ibid. nu. 11. 366
 Reliqua de his uide plenus in uer. mulier.
 35 Vxor non potest infra annum petere relictum sibi a marito factum etià
 per uiam institutionis sub conditione, si non uixerit, nec lapso an-
 no, nisi ipsa muticam cautionem praestiterit, in cons. xli. nu. 2. 173
 36 Vxor relictum, quod in casu, quo non possit cum Titio uno ex filiis sta-
 re, & habitare ob illius malos mores, uel alia de causa, ipsa debeat

a Titio certum quid habere, & non debere in casu mortis Titii demon-
 stratur, ibid. nu. 3. 174
 37 Vxor dispositionem, seu relictum factum per testatorem ad ce-
 rum tantum esse referendum ostenditur, ne bona remaneant uxori se-
 cundo nubenti ad praedictum aliorum filiorum, ibid. nu. 12. 174
 38 Vxor secundo nubenti relictum remanere in praedictum aliorum fi-
 liorum lex pro absurdo praesumit, maxime si in testatoris dispositio-
 nibus testator id abhorruit, ibid. 174
 39 Vxor legatum factum dici factum quoad proprietatem, & pleno iure,
 non autem quoad usufructum solum ex pluribus hic consuetudinibus
 demonstratur, in cons. 44. nu. 10. 181
 40 Vxor si factum sit legatum per uerba generalia, seu uniuersalia etiam
 ad certum locum restricta, & testatoris facultates sint ample, legatum
 comprehendit etiam uenalia, ac merces, & ea, quae domi ad tempus
 sunt recondita, in cons. 44. nu. 21. 181
 41 Vxor quoad legata est priuilegiata, sicut sunt filius, & alij coniun-
 ti personae, ibid. 181
 42 Vxor si factum sit legatum fundi, uel domus cum suis demonstrationi-
 bus per uerba solita demonstrare solum tempus testamentis, & non
 mortis, continetur etiam omne id, quod post factum testamentum fuit
 fundo, uel domui legata adiectum, in cons. 44. nu. 45. 185
 43 Vxor legatum usufructus factum cum hoc, quod durante usufructu ne-
 queat dotes suas ab haeredibus repetere, censetur factum in recom-
 pensationem dotium, & tanquam non gratuitum debet latè interpretari,
 ut etiam tempus mortis comprehendat, in cons. 44. nu. 48. 186
 44 Vxor donata a marito pro dotalitio spectant ad uxorem, quousque ui-
 xerit, etiam si illa dotes precipuas habeat, in cons. 46. nu. 11. 191
 45 Vxor scilicet a uiro habitanti culpa, uel uoluntate uiri maritus ali-
 menta etiam praeterita, & uelut, fructusque dotis praestare tenetur, in
 cons. lii. nu. 11. 207
 46 Vxor maritus per uiam ultimae uoluntatis ualide relinquit tam usum-
 fructum omnium bonorum, seu partis, quam alia quolibet bona, li-
 cet illi inter uiuos donare nequeat, in cons. lx. nu. 46. 240
 47 Vxor uere usufructuaria omnium bonorum a marito in testamento reli-
 cta, si quo filius, uel nepos ex eo sit simpliciter proprietatis institutus,
 quam partem usufructus consequatur, ibid. nu. 47. 240
 Et a quo tempore usufructus illi debeat, fructusque suos facit, ibidem
 nu. 48. 240
 48 Vxor usufructus relictus propter illa uerba dominam, usufructuaria, & u-
 usufructuaria debetur a die mortis testatoris, etiam non adita haereditate
 per haereditatem uniuersalem, & hoc casu uxor propria auctorita-
 te ingredi potest, in cons. li. nu. 49. 241
 Et an hoc casu uxor ante, quam fructus suos facere possit, debeat satisf-
 cere, seu cautionem offerre, ibid. nu. 50. 241
 Et in ea an locus sit iuratori cautioni, ibid. nu. 51. 241
 49 Vxor secunda testator plus non potest relinquere, quam nepoti nato ex
 filio primae uxoris, in cons. 60. nu. 55. 246
 Et an legitima filio, uel nepoti debita sit in hoc consideranda, & ante
 omnia detrahenda, ibid. nu. 56. 246
 50 Vxor una cum marito uiuente iure familiaritatis bona illius possidens,
 eo mortuo continuando ex eodè titulo possidere praesumitur, in cons.
 lx. nu. 5. 234
 51 Vxor relicta domina, massaria, & usufructuaria omnium bonorum testa-
 toris, donec uixerit, post mortem filii haereditis a patre instituti inte-
 gram usufructum omnium bonorum testatoris consequi debet, li-
 cet adfuit substituti pupillariter, uel p. fideicommissum, uel alij ha-
 redes filii, in cons. 72. nu. 14. 299
 52 Vxor haeres a marito instituta, transeundo ad secunda uota, non priua-
 tur haereditate, nò extatibus filiis primi matrimonii, in cons. ciii. 1. 432
 53 Vxor, cui fuit aliquid a testatore relictum, quando, & relicto, & succel-
 sione filii propter transiitum ad secunda uota priuatur, in cons. 125. nu.
 13. & 14. 567. cum seq.
 54 Vxor maiorem erga liberos, quam erga maritum affectionem habere
 censetur, in cons. cxi. nu. 29. 617
 55 Ex uxore, & adultero natus est illegitimus, etiam uxore cum marito co-
 morante, in cons. clxi. nu. 1. 698
 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 10. 699
 56 Vxor, & maritusque confessio multum prodest, in probando, an quis na-
 tus illegitimus uel legitimus sit, ibid. nu. 2. 698
 57 Ex uxore natus, marito absente, uel infirmo, non praesumitur filius ma-
 riti, etiam si in eius domo natus esset, ibid. nu. 4. 698
 Quod declaratur, ibid. nu. 20. 700
 58 Vxor relicta usufructuaria, & usufructuaria & quod de consuetudine Bulga-
 ri posita a glo. in authen. hoc locum C. si secun. nupt. mul. solum ali-
 menta, uiuente filio, consequatur, est exorbitans, & ideo dicta consue-
 tudo non est extendenda, & in quo casu loquatur, in cons. 34. nu. 6. 150
 59 Vxor relicta simpliciter, & expressè usufructuaria, etiam uiuente filio,
 usufructum habere debet, ibid. nu. 7. & 13. 150. cum seq.
 Et hoc, quando expressè constat de mente testatoris, secus in dubio, in
 cons. 34. nu. 10. & 14. 151
 60 Vxor si testator relinquit habitationem cum filio suo, alimenta quoque
 continentur, ibid. nu. 12. 151
 61 Vxor relicta usufructuaria cum hoc, ut ipsa ponat ad utilitatem filii in-
 troitus suorum dotium, quae satis notabilis essent quantitas, omni-
 no usufructum cum filio consequi debet, in cons. 34. nu. 16. 152
 Idem, si esset relicta usufructuaria cum filio haerede instituto, ibidem nu.
 17. 152
 62 Vxor relicta usufructuaria, filio haerede instituto, ad quam partem usuf-
 ructus admittatur, ibid. nu. 19. 152
 63 Vxor relicta domina, gubernatrix, usufructuaria, & imperatrix
 in domo 152

Index Consiliorum

- in domo testatoris solum præminentiam, & alimenta consueta consequitur, siue filiis, siue extraneis hæredibus institutis, idem est etiã, si simpliciter usufructuaria sit relicta, in cons. 35. nu. 1. 153
- Maximè si ex aliis in testamento dispositis hoc colligitur, ibid. n. 2. ead. 153
- Quod fallit, ibid. nu. 5. & 13. 154 & 156
- 1 Vxor relicta domina, usufructuaria, & usufructuaria, hæredibus extraneis institutis, uere usufructum formalem consequitur, & uel integrum bonorum usufructum, uel plenum dominium, quousque uixerit, eligere poterit, in cons. 35. nu. 4. 154
- Et si filiis institutis, ultra hoc testator ante, uel post illi alimenta, & habitationem, seu uictum, & uestitum expressè reliquisset, plenum usum fructum cum filiis consequitur, ibid. nu. 5. ead.
- 2 Vxor relicta usufructuaria, quod de consuetudine, stantibus filiis, sola habeat alimenta, est exorbitans, & hæc consuetudo est iuris correctoria, neque extendenda, & quo casu dumtaxat locum habeat, ibid. nu. 6. ead.
- 3 Vxor relicta domina, usufructuaria & c. etiam filiis extraneis uerum usufructum habet, quando illi testator maximam circa fructus potestatem tribuisset, ibid. nu. 8. ead.
- Idem est, si testator uxorem eximat ab onere satisfaciendi, inuentarium cõficiendi, & rationes, ac reliqua reddendi, ibid. nu. 9. 155
- 4 Vxor relicta domina, massaria, & usufructuaria, si filiis mortuis ad substitutos extraneos bona deueniant, quid consequatur, in cons. 35. nu. 12. ead.
- 5 Vxor relicta usufructuaria, filiis hæredibus institutis, illis uiuentibus cum omnibus aq̃ue concurrat in usufructu omnium bonorum, excepta filiorum legitima, at illis mortuis, totum usum fructum consequitur, excepta etiam in hoc casu legitima filiorum, ibid. nu. 10. ead.
- 6 Vxor hæres in solidum, & pleno iure in eius uita instituta, & alio similiter post illius mortem instituta, tempore uitæ remoto, censetur hæres esse in solidum, & per fideicommissum grauata post mortem, ibid. nu. 21. 157
- Idem, si uxor simpliciter in uita instituta esse, & Titius post illius mortem, ibid. nu. 23. 158
- 7 Vxor usufructus relicta casu, quo cum hærede non possit habitare, aut illi hæres alimenta non præstaret, pœna nomine relictus censetur, illique locus est, si non poterit cum hærede habitare, aut hæres illi alimenta non præstiterit, in cons. 36. nu. 1. 160
- Et relicta sub conditione, si hæres non præstiterit alimenta, nec habitationem, intelligitur, si hæres fuerit in mora dandi, ibid. nu. 2. ead.
- 8 Vxor si usufructus omnium bonorum relinquatur, & filius hæres in proprietate totius hereditatis instituitur, qua ex parte usufructus uxori debeat, ibid. nu. 8. 161
- 9 Vxor relicta domina, massaria, usufructuaria, & administratrix omnium bonorum quod ex hoc relicto consequi debeat, in cons. 37. nu. 1. & 4. 162, cum seq.
- Et an censetur per hæc uerba relicta totius, seu curatrix, uel administratrix omnium bonorum filiorum, ibid. nu. 2. 163
- 10 Vxor legatum factum, ea non repente dotes suas, & donec dotes suas

Aug. Beroij.

- non reperierit, factum dicitur sub duplici conditione negativa, scilicet suspensiva, & altera resolutoria, & quando, & quomodo uxori dote acquiritur, in cons. 29. nu. 19. 164
- 11 Vxor si testator relinquit usufructum omnium bonorum, & donec dotes suas non reperierit, & illi manderet, ut de bonis testatoris creditoribus soluat, uxor de bonis suis dotalibus, illa ad hunc effectum alienando, soluere non potest, scilicet si testator debita solui similitudinem mandaret, ibid. nu. 24. 165
- 12 Vxor si dispositio priuè usufructu, & alio commodo proprietatis ad secundam uota, ea de casu ad casum non extenditur, in cons. 31. nu. 140. ead.
- 13 Vxor relicta domina, massaria, & usufructuaria omnium bonorum, tuto testatoris filio hærede, solum alimenta, & solum præminentiam consequitur, etiam si postea ultra hoc legatum testator illi alimenta reliquisset, in cons. 32. nu. 1. ead.
- 14 Vxor legatum factum cum granamine de habitando cum filio uxoris ad certum tempus, ea non habitante usque ad illud tempus, omnino amittitur, etiam si perceptorum esset, scilicet, si factum esset legatum, quamdiu, donec, seu dum steterit cum filio, ibid. nu. 2. & 4. 143. ead.
- 15 Vxor si fiat legatum simpliciter, si cum filio habitauerit, ea tenetur habitare, simulque edere, & bibere in eadem domo cum filio, & secundo nubens legatum amittit, ibid. nu. 5. ead.
- 16 Vxor legato alimentorum facta, in eo tacite conditio, si castè, honestè, & uiduali uita uixerit, subintelligitur, quamuis expressa non fuerit, in cons. 22. nu. 9. ead.
- 17 Cum uxoris domini sui uiuentis uasellus concubens seudo primarius, & quid, si dominus esset, in cons. 32. nu. 15. ead.
- 18 Vxor legatum alimentorum, uel usufructus factum, donec castè uiueret, dicitur annuum, & pro primo anno putum, pro futuris uero condicionalè, ibid. nu. 32. ead.
- Idem, si certa quantitas eodem modo uxori relicta esset, ibid. nu. 3. ead.
- 19 Vxor domina, massaria, & usufructuaria a marito relicta, uiuente filio hærede, alimenta dumtaxat cum solita præminentia in domo uiuente consequitur, in cons. 33. nu. 1. & 13. 165 & 166
- Etiã si bonorum omnium, uel partis usufructuaria fuerit relicta, ibid. nu. 2. ead.
- Quod declaratur, ibid. nu. 10. ead.
- Ac etiam, si ultra hoc maritus illi habitationem, seu alimenta, & præminentiam in domo sua reliquisset, ibid. nu. 4. ead.
- Contra, ibid. nu. 8. ead.
- 20 Vxor si testator usum, & usufructum relinquit, & adiciat, ut eum & usufructum molestari non possit, quomodo hæc uerba sint interpretanda, ibid. nu. 33. nu. 4. ead.
- 21 Vxor, quam testator alimentariam in testamento, & postea in consuetudine alimentorum addendo, si cum filio steterit, usufructuarius liquet, debet usufructum formalem unà cum filio in bonis testatoris consequi, ibid. nu. 5. & 9. 160. ead.
- De donatione facta uxori, uide in uerb. donatio.
- De quarta uxori inopie causa referenda, uide in uerb. quarta.